

№ 2

*Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahan tunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit*

Torstaina
heinäk.
3 p:nä

KENEN PUOLESTA?
KETÄ VASTAAN?

Mutta sen sijaan kaikki demokratian vannonutuneet viholliset — ikl-fascistit ja muut, saivat maassa harjoittaa laittomuuksia, terrorisoida yhdessä samanhenkisten ohrana- ja poliisihurtin kanssa kaikkia niitä, jotka eivät hyväksyneet sitä politiikkaa, jolla Suomea valmistettiin valjastettavaksi Saksan natsien sotavaljaisiin. Tämä demokratian vaino ja häpäisy meni maassa niin pitkälle, että lapualaiset suorastaan uhkaילוivat kansanvaltaa kannattavien henkeäkin.

Tämä demokratian- ja rauhan-
vastainen vehkeily johti siihen,
että Saksan natsijoukot alkoivat
Suomen rajoilta hyökkäilyä Neu-
vostoliiton kimppuun. Mitä muuta
saattoi odottaa, kuin että Neu-
vostoliitto, jonka päälle karattiin
alkoi lyödä vihollista siellä missä
se on. Se, että isku tulee kohdis-
tumaan raskaana Suomeen ja
Suomen kansa saa siitä kärsiä,
ei ole suinkaan Neuvostoliiton
syy, vaan syy on niissä Suomen
valtaherroissa, jotka heittivät
maaksi Saksan natsien sotaken-
täksi. Saksan natsien maailman-
valloitusuhoreen takia Suomi on
nyt sodan jaloissa. Suomen taan-
timuksellinen hallituskopla liit-
toutuessaan vapauden tuhoajaan,
päättämättömän kansanvihan vi-
hollisen kanssa, on nyt loppujen
lopuksi paljastanut koko sen alen-
muksen syvyyden, johon Suo-
men valtaloukka on vajonnut.

Suomen armeijan sotilas! Sinun on tiedettävä, että jos tais-
telet natsien rinnalla Neuvosto-
liittoa vastaan, taistelet Suomen
kansan vapauden tuhoojain puole-
sta kansasi onnea vastaan.
Tässä sodassa on sinun opittava
tuntemaan todellinen vihollisesi,
joka on Saksan fascismi ja sen
kätyriksi heittäytynyt Suomen
hallituskopla.

Suomen kansa halutaan muuttaa Saksan natsien orjaksi

Aina silloin, kun Suomen hallituspiirit käyvät neuvostoliittovastaista sotaa, maan kaikki porvarilliset lehdet kirjoittavat yhteen ääneen Suomen itsenäisyyden säilyttämisestä. Näin tapahtui v. v. 1918-22, jolloin Suomen valkokaartilaislaumat tekivät rosvohyökkäyksiä Karjalaan, samoin kuin v. v. 1939-40, jolloin valko-Suomi kävi rikollista sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Suomen itsenäisyyden säilyttämisen verholla valmisteli Suomen porvariston taantumuksellinen osa yhdessä Saksan natsien kanssa tätä uutta rikollista neuvostoliittovastaista sotaa, jonka todistajina me nyt olemme.

Todellisuudessa ei Suomen porvaristo ole koskaan pitänyt toimintansa ohjeena Suomen itsenäisyyden etuja. Se on aina ollut valmis myymään maan itsenäisyyden, ajaessaan omia riistopyrkimyksiään.

Niinpa v. 1918 Saksan Suomen valkoisille antaman "avun" ehtona oli asiallisesti Suomen alistaminen Saksan ikeen alle. Tämä Saksan heruus ajottiin lujittaa Suomessa valitsemalla eräs saksalainen ruhtinas Suomen kuninkaaksi. Saksassa silloin puhjennut vallankumous löi nämä suunnitelmat rikki.

Mutta Suomen yläluokka ei tämänkään jälkeen halunnut jäädä ilman suurvaltojen holhousta. Suurvallat anelivat vuoronperään Suomelle omia ehtojaan. Kun Hitler pääsi valtaan Saksassa ja alkoi valmistautua neuvostoliittovastaiseen sotaan, niin Suomen hallitusherrat, jotka aina ovat etsineet isäntää, jonka turvin he olisivat voineet alkaa neuvostoliittovastaisen sodan, liittyivät häneen.

Tämä johti siihen, että Saksan sotajoukot päästettiin jälleen Suomen maakamaralle ja Suomi muutettiin neuvostoliittovastaisen sodan tantee-reeksi.

Päästyään Suomeen, Saksan natsit alkoivat omavaltaisesti järjestellä maan sisäisiä kysymyksiä. Lapsia ja nuorisoa esim. pakoitetaan kouluissa ja yliopistoissa jättämään muitten ulkolaisten kielten opiskelu Saksan kieltä lukuunottamatta. Fascistisen Saksan tapaan kansalta riistetään kaikki demokraattiset vapaudet.

(Jatkuu 3 siv.)

Erkki Nuutinen ja Unto Seppälä kirjoittavat vetoomusta Suomen armeijan sotilaille.

Sei man Folie!

Me Suomen armeijan sotilaset Yhteis-
sappäät ja Eeliki Nuorinen olamme
tulleet tänne Naamastalille. Me
sta vapasta talidostamme kesäkuun
24 p:nä tänä vuonna.
J. T. O.

Heti kun tulimme rajan yli talttiin meidät hyvin vastaan ja kun Puna-armeijan sotilaat kysyivät, että me olimme valkossavunne autotivat he meillä riittävästi hyvää sukkaa ja kootteko oli hyvää.

Sillä Suomessa me kuulume hirveitä
juttuja siitä, kuinka Neuvostotilat
kehittävät raastei vanhaajan
Me voimme lo distaa nämä jutut
valheellisesti. sillä koko täällä olon
me aikana on meitä kehittänyt hyvin.
meillä on annettu tupakkaa j: kukaan
muoin hyviä olot.

Ja suomalaiset sotilaat kaduilla al-
ta laivastolta Suomen ruokavallan ja
sahalaisten kansalliskirkkojen ma-
nien puolesta, joka ei pysty antamaan kil-
le muuta kuin nälkää ja pikkilauka
aitia.

Viime sodasta ja selvensillä hengis-
sä, sillä Neuvostoliitto ei halunnut
iikää kukaan viikkokään teille mitään
pahaa, mutta se pakotti Neuvost-
liiton käyttämään ankarampia keinoja
pajojensa turvaamisella.

Käikseen tänään Lohia me, teidän tove-
rime, kehokitamme tunti laskemaan
aseme ja tulamaan tänne meidän
luoksamme ja me laskamme ette-
te saatte tädellä hyvän kohtelun.
Lomajikun
3 pirkkaadiin pistori / paitteihin
sulitaut

Erkko Vuolteen Anta Leppälä

Neuvostoliitossa muodostettu Valtion Puolustuskomitea.

NEUVOSTOHALLITUKSEN VIRALLINEN TIEDONANTO.

Vihollisen synnyinmaahamme suorittaman rosvohyökkäyksen yhteydessä muodostuneen erikoistilanteen johdosta ja Neuvostoliiton kansojen kaikkien voimien nopeasti mobilisointiseksi murskaavan vastaiskun antamiseksi viholliselle, Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiesistö ja Kansankomissaarien Neuvosto pitävät välttämättömänä:

*1. Muodostaa Valtion Puolustuskomitea, johon kuuluvat:
Toveri J. V. Stalin (puheenjohtaja)*

„ V. M. Molotov (varapuheenjohtaja)

„ K. J. Voroshilov

„ G. M. Malenkov

„ L. P. Berija

2. Valtiollinen valta on täydellisesti keskitettävä Valtion Puolustuskomitean käsiin.

3. Kaikki kansalaiset sekä puolue-, neuvosto-, nuori-
soliitto- ja sotilaselimet velvoitetaan ehdottomasti, täyttämään
Valtion Puolustuskomitean kaikki päätökset ja määräykset.

Neuvostoliiton Korkeim-
man Neuvoston Puhemie-
histön puheenjohtaja

M. I. Kalinin.

Moskova, Kreml. 30.6.1940.

J. V. Stalin.

Neuvostoliiton Kansan-
komissaarien Neuvoston
puheenjohtaja ja NKP(b):n
Keskuskomitean sihteeri

Neuvostoliiton tietotoimiston tiedonannoista

Kesäkuun 28 päivän vastaisena yönä jatkuivat joukkojemme taistelut, jotka olivat erittäin ankaria Minskin ja Luckin suunnilla. Minskin suunnalla meidän joukkomme rajuilla hyökkäysvaunuilla, ilmavoimien ja tykistön iskuilla tuhosivat vihollisen hyökkäysvaunuosastot ja 39:n hyökkäysvaunu-armeijakunnan esikunnan. Tässä taistelussa joukko-osastomme saivat sotasaa-
saalista, vankeja sekä operatiivisia asiakappereita.

Luckin ja Lwovin suunnilla jatkuivat koko yön taistelut vihollisen hyökkäysvaunuosastojen kanssa.

Bessarabian rintamaosalla ratsuväkidivisioonamme hyökkäys tuhosi täydellisesti vihollisen 6:n jalkaväkirykmentin, joka yritti ylittää Prut-joen. Tonavan rantamalla käydyissä taisteluissa otettiin vielä 300 vankia.

Peremyshlitz Mustalle merelle jatkuvalla rintamaosalla joukkomme ovat kaikkialla menestyksellä torjuneet vihollisen yritykset tunkeutua alueellemme ja pitävät lujasti hallussaan valtiorajaa.

Kesäkuun 28 p:n kuluessa, vetäytyen uusiin aseisiin, kävivät joukkomme lujaa viivytys-taistelua, aiheuttaen viholliselle suuria mene-tyksiä. Siaulian suunnalla otimme paljon vihollisia vangiksi, joista suurin osa oli juovuksissa. Punainen armeija jatkaa taistelua menestyksel-
lisesti vihollisen hyökkäysvaunuja vastaan Mins-kin suunnalla, estäen sitä etenemästä itää kohti. Tarkistettujen tietojen perusteella tuhosimme kesäkuun 27 p:nä käydyissä taisteluissa vihollisen 39:n hyökkäysvaunu-armeijakunnan 300 hyök-
käysvaunua.

Luckin suunnalla päivän mittaan kehittyi mahtava hyökkäysvaunujen kamppailu, johon osallistui molemmilta puolilta noin 4000 hyök-
käysvaunua. Hyökkäysvaunujen taistelut jatku-
vat.

Lwovin suunnalla jatkuvat ankarat taistelut, joiden yhteydessä joukkomme tuottavat viholliselle huomattavia tappioita. Meidän ilmavoimamme kävivät menestyksellistä ilma-
taistelua, auttaen voimakkailla iskuilla maajoukkoja. Tul-
shan alueelle suoritettujen lennon yhteydessä ilma-
voimamme tuhosivat Tonavalla vihollisen kaks-
monitoorialusta. Kaikilla muilla rintamaosilla
joukkomme pitävät lujasti hallussaan valtiorajaa.

Ryhmä suomalaisia sotilaita siirtyi rajan yli ja ilmoitti: "Me antaudumme Punaiselle armei-
jalle, sillä emme halua taistella Neuvostoliittoa
vastaan".

Kesäkuun 29 p:nä suomalais-saksalaiset joukot siirtyivät hyökkäykseen koko Barentsin mereltä Suomenlahdelle ulottuvalla rintamaosalla, pyr-
kien raivaamaan tiensä valtiorajalla sijaitsevien
lujitustemme läpi. Suomalais-saksalaisten jouk-
kojen toistuvat hyökkäykset lyötiin takaisin. Päi-
vän mittaan käytyjen taistelujen tuloksena
vihollinen peräytyi lähtöasemiinsa tykistötulem-
me pakottamina, jättäen jälkeensä monin pai-
koin satoja kuolleita.

Wilnon — Väinäjoen suunnalla vihollisen liikku-
vien joukko-osastojen yritykset vaikuttaa jouk-
kojemme sivustoihin ja selkäpuoleen, niiden ve-
täytyessä Siaulian, Keidavin, Poneveshin ja
Kaunasin suunnilla käytyjen taistelujen takia
uusiin aseisiin, epäonnistuivat. Voimakkailla
joukkojemme vastahyökkäyksillä vihollisen lii-
kuville joukko-osastoille on tuotettu huomatta-
vaa vahinkoa miehistön ja erittäinkin aineel-
lisen puolen suhteen.

Minskin suunnalla maajoukkojemme ja ilma-
voimiemme ponnistuksilla on läpimurtautuneiden
vihollisen moottorisoitujen joukko-osastojen
eteneminen pysähdetty. Tukikohdistaan ja jal-
kaväestään eroitettuina ovat vihollisen mootto-
risoidut joukko-osastot ilmavoimiemme jatku-
van tulen alaisena joutuneet erittäin vaikeaan
tilanteeseen. Valtiorajalta vetäytyneet jalkaväen
suojausjoukko-osastot käyvät ankaria taiste-
lujia, pidättäen vihollisen moottorisoitujen ja
jalkaväkijoukkojen etenemisen Lida — Wolkovys-
kin linjalla.

Luckin suunnalla suurien mekanisoitujen
osastojen kamppailu jatkuu. Huolimatta vihollisen
tuomista vereksistä hyökkäysvaunuosastoista
tällä suunnalla, kaikki sen murtautumisen
yritykset Novogradin — Volynskin ja Shepetovkan
suunnilla eivät ole ainoastaan tulleet torjutuiksi,
mutta myös suuri osa vihollisen hyökkäysvaunu-
ja moottorisoiduista joukko-osastoista on tuhottu
keskeyttämättömillä hyökkäysvaunujoukkojemme
ja ilmavoimiemme iskuilla. Vangiksi joutuneiden
sotamiesten satojen mukaan on yksi vihollisen
hyökkäysvaunudivisioona kokonaisuudessaan
tuhoutunut Lidan luona käydyissä taisteluissa.

Ilmavoimamme kävivät menestyksellisiä taiste-
lujia vihollisen ilmavoimia vastaan, lakkaamatta
pommittivat sen läpimurtautuneita hyökkäys-
vaunu-osastoja ja moottorisoidua jalkaväkeä, ja
avustivat joukko-osastojamme, erittäinkin Luc-
kin suunnalla.

Hitler ja hänen kenraalinsa, tottuneina help-
puihin voittoihin koko toisen imperialistisen so-
dan jatkussa, ilmoittivat radioitse, että 7 päi-
vän aikana, jonka sota on jatkunut, ovat he

kaapanneet tai tuhonneet yli 2000 neuvostotank-
kia, 600 tykkiä, tuhonneet yli 4000 neuvostolen-
tokonetta ja ottaneet vangiksi 40.000 puna-armei-
jalaisista, kun samaan aikaan saksalaiset ovat
muka menettäneet ainoastaan 150 lentokonetta.

Mutta kuinka paljon he ovat menettäneet
hyökkäysvaunuja, tykkejä ja vankeja, — tästä
Saksan radio vaikennee. On ihan epämurkavaa ku-
mota tämä selvä valhe ja kerskaileva löpötytely.
Todellisuudessa tilanne on aivan toisenlainen.
Saksalaiset keskittivät Neuvostoliiton rajalle
yli 170 divisioonaa, joista vähintään yksi kolmas-
osa on kokoonpantu hyökkäysvaunu- ja moot-
torisoiduista divisiooneista. Käyttäen hyväkseen
sitä, että neuvostosotavoimat eivät olleet siirre-
tyt rajoille, saksalaiset sotaa julistamatta, ros-
vojen tavoin hyökkäsivät rajavartiojoukkojem-
me kimppuun ja sodan ensimmäisenä päivänä
yllystetyt saksalaiset joukot taistelivat rajavarti-
ojoukkojamme vastaan, joilla ei ollut hyökkäys-
vaunuja eikä tykistöä. Ensimmäisen sotapäivän
loppuun mennessä ja koko toisen päivän aikana
vain etummaisat säännöllisen armeijan joukko-
osastomme saattoivat osallistua taisteluun, ja
vasta kolmantena ja neljäntenä päivänä meidän
säännölliset joukkomme ennättivät päästä koske-
tuksi vihollisen kanssa. Nimenomaan tämän
vuoksi onnistui saksalaisten valloittaa Belostok,
Grodno, Brest, Wilno ja Kaunas. Saksalaisten
tarkoituksena oli muutaman päivän sisällä estää
joukkojemme levittäytyminen ja salaman nope-
alla iskuilla, lyhyessä ajassa valloittaa Kiev ja
Smolensk. Mutta kuten tapahtumien kulusta
näkyi, ei saksalaisten onnistunut saavuttaa pää-
määräänsä. Meidän joukkomme kykenivät sijoit-
tautumaan, ja niin kutsuttu salamanisku Kieviin
ja Smolenskiin epäonnistui. Kesäkuun 7—8 päi-
vien välisenä aikana käytyjen ankarien kamppai-
lujen tuloksena saksalaiset menettivät vähintään
2500 hyökkäysvaunua, noin 1500 lentokonetta
sekä yli 30000 vankina. Tällä samalla ajalla me
menetimme 850 lentokonetta, lähes 900 hyökkäys-
vaunua, ja lähes 15000 miestä on kadonnut tie-
tymättömiin tai joutunut vangiksi.

Tällainen on todellisen tilanteen kuva rinta-
malla, jonka täydellä perusteella asetamme vas-
tapainoksi saksalaisten radion kerskuville tiedon-
annoille.

Ensimmäisten kahdeksan sotapäivän yhteen-
vedot sallivat meidän tehdä seuraavat johto-
päättökset: Salamannopea voitto, johon saksalaisten
päälystys luotti, on epäonnistunut. Sak-
salaisten rintaman keskinäistoiminta on rikkou-
nut ja saksalaisten armeijan hyökkäysvoima
lamaantunut. Myöhemmästä levittäytymisestä
huolimatta, neuvostojoukot jatkavat Neuvosto-
maan puolustusta, antaen viholliselle ankaria,
uuvuttavia iskuja.

* * *

Kesäkuun 29 p:nä vihollinen yritti itsepäi-
sesti moneen kertaan ylittää rajan Karjalan
kannaksen suunnalla, mutta joka kerta se lyö-
tiin takaisin joukkojemme tulella ja vastahyök-
käyksillä.

Käkisalmen suunnalla kahden jalkaväkipa-
taljoonan suuruisen vihollisen saksalaisen jouk-
ko-osasto hyökkäsi joukkojemme asemia vas-
taan. Jätettyään taistelukentälle 300 kaatunutta
se vetäytyi takaisin rajan taakse.

Samana päivänä yritti vihollinen Viipurin
suunnalla nousta maihin mereltä käsin. Jouk-
kojemme päättäväisen toiminnan tuloksena mai-
hinnousjoukko tuhottiin.

Kesäk. 29 p:n taisteluissa ilmavoimamme
tuhosivat 53 viholliskonetta menettäen itse
21 konetta.

Kesäkuun 30 p:n vastaisen yön kuluessa
joukkomme jatkoivat sitkeitä taisteluita Muur-
mannin, Väinäjoen, Minskin ja Luckin suunnilla.

Muilla rintamaosilla oli partiotuomintaa, osit-
taista joukkojen uusintaryhmittelyä ja tykis-
töammuntaa.

Kesäkuun 30 p:n kuluessa lyötiin aikaisem-
min hyökännyt vihollinen takaisin kaikkialla
pitkin koko Neuvostoliiton ja Suomen rajaa.
Muurmännin suunnalla käydään kiivaita taiste-
lujia, joissa vihollinen kärsii suuria tappioita.

Wilnon — Väinäjoen suunnalla joukkomme
käyvät ankaria taisteluita moottorisoitujia jouk-
koja vastaan, jotka yrittävät murtautua koili-
liseen päin. Lukumäärältään ylivoimaisen vihollisen
vastapainoksi tällä suunnalla joukkomme
panevat tarmokkuuden ja nopean liikuntakyvyn.

Minskin ja Baranovitshin suunnalla meidän
joukkomme käyvät kiivaita taisteluita vihollisen
ylivoimaisia iskujoukkoja vastaan, pidättäen
niiden etenemistä.

Rownon suunnalla jatkuvat suurten hyökkäys-
vaunuosastojen taistelut. Kaikki vihollisen yri-
tykset murtautua itään on lyöty takaisin sille
suurin menetyksin. Näissä kiivaissa taisteluissa
on tuhottu suuri määrä vihollisen hyökkäys-
vaunuja.

Bessarabian rintamaosalla vihollinen yritti
uudelleen ylittää Prut-joen, mutta joukkojemme
tarmokkailla ja nopeilla iskuilla nämä yritykset
lyötiin takaisin viholliselle suurin tappioin.

Päivän kuluessa ovat sotalaivamme upotta-
neet Itämerellä kaksi vihollisen vedenalaista ja
Mustalla merellä yhden.

Punainen armeija ei uhkaa Suomen kansaa

Suomen rikollisen hallituk-
sen ajama neuvostovastainen
politiikka on johtanut Suomen
kansan taas uuteen sotaan.
Rydin—Rangellin hallitus an-
toi kaikenlaisten tekosyiden
nojalla saksalaisten joukko-
jen lujittautua Suomen rai-
joilla Neuvostoliittoa vastaan,
auttaen niitä kaikin mahdolli-
sin keinoin. Jo silloin, kun
Suomen hallitus ilmoitti ole-
vansa puolueeton Saksan ja
Neuvostoliiton sodassa, Suo-
men puolelta suoritettiin
tykistöammuntaa Neuvosto-
liittoa vastaan. Se tietysti pa-
koitti neuvostohallituksen ryh-
tymään päättäviin vastatoi-
menpiteisiin. Tätä varten Neu-
vostoliitolla on käytettävissään
Punainen armeija, jonka ko-
ko nykyaikaisimman sotatek-
niikan murskaava voima tulee
lyömään ja jo lyö vihollista
maassa, ilmassa ja merellä.

Mutta Punainen armeija ei
uhkaa Suomen kansaa, sillä
tämän sodan alkuunpanijoina

eivät ole Suomen työläiset,
talonpojat eikä työätekevä
sivistyneistö, jotka ovat saa-
neet tarpeekseen Rydin—
Rangellin—Mannerheimin—
Tannerin nälkäpolitiikasta ja
edellisestä sodasta. Hitleri-
läiset fascistit ja niiden
palkkarengit—Suomen halli-
tuskopla—ovat tämän sodan
alkuunpanijat, ja niitä vas-
taan Punainen armeija tulee
taistelemaan, kunnes ne on
tuhottu.

Fascismi on kaikkien mai-
den ja kansojen pahin vihollinen,
joka tuo muassaan
nälän ja kurjuuden, sorron ja
orjuuden. Tämän vihollisen
murskaaminen on nyt Pu-
naisen armeijan sekä koko
edistysmielisen ihmiskunnan
tehtävänä.

Suomen kansalaiset! Jos ette
anna painaa itseänne hitleri-
läisen rauta-anturan tallatta-
vaksi, niin te sillä autatte

maailmaa vapautumaan ihmis-
kunnan pahimmasta saastasta.

ITSEUHRAUTUVAINEN TYÖ

Saksalaisten fascistien hyök-
kätessä Neuvostoliiton kimp-
puun koko Neuvostokansa
nousi puolustamaan sosialis-
tista isänmaataan. Toiset rien-
sivät rintamalle ase kädessä
taistelemaan verenhimoista
vihollista vastaan ja toiset
tehtaisiin, työmaille ja pelto-
ille. Neuvostoväki tietää,
että lujaa rintaman selkäpuoli
takaa Puna-armeijalle voiton.
Siksipä se onkin ryhtynyt

sitkeään ja itseuhrautuvaiseen
työhön. Tehtaissa ja työmail-
la, työvoiman supistumisesta
huolimatta, tuotantosuunni-
telmat täytetään ylittäen. Työ-
läisten astuessa armeijaan
heidän paikkansa täyttävät
naiset ja työntuottavaisuus ei
tästä alene. Samoin suoriteta-
n maataloustyöt. Pelloilla
työskenteleviä traktoreja ja
viljankorjuukoneita käyttävät
myös naiset.

Neuvostoliiton tukemisliike Amerikassa

New York. New Yorkis-
sa oleva Neuvostoliiton konsu-
lulivirasto saa satoja suul-
lisia ja kirjallisia pyyntöjä
eri kansallisuuksiin kuuluvilta
henkilöiltä, jotka tarjoavat
apuaan, esittävät haluavansa
vapaaehtoisesti liittyä Punai-
seen armeijaan. Näiden kes-
kuudessa on myöskin paljon
venäläisiä, jotka ovat siirty-
neet Amerikkaan tsaarive-
näjältä. Eräs heistä kirjoittaa
Philadelphiasta:

„Olen valmis liittymään Pu-
naiseen armeijaan ja autta-
maan Neuvostoliittoa hitle-

rismin murskaamisessa. Elä-
köön Neuvostoliitto ja sen
johtajat, jotka ohjaavat 200-
miljoonasta kansaa”.

Eräs itävaltalainen ilmoitti,
että hän haluaa palvella missä
työssä tahansa Neuvostoliit-
tossa. ”Voin ohjata autoa ja
moottoripyörää, tiedän höy-
rykoneet ja olen hyvä kokki”.

New Yorkissa asuva venä-
läinen insinööri lausui:

”Hitler teki hirvittävän ri-
koksen hyökätessään rauhalli-
sen Neuvostoliiton kimppuun.
En voi jäädä syrjään. Olen val-
mis matkustamaan Neuvosto-
liittoon ja työskentelemään
millaisessa työssä tahansa”.

Napoleon suuri
ja "napoleon" pieni,
kummallekin sama loppu.

Sivistyksen todelliset viholliset

Saksan fascistit ja Suomen porvaristo yrittävät verhota aloittamansa neuvostoliittovastaisen sodan todelliset tarkoitukset suurisanaisilla puheilla lännen kulttuurin puolustamisesta. "Uusi Suomi" artikkelissaan 27 p:ltä kesäkuuta m. m. kirjoitti, että Suomen kansan "tulee auttaa saksalaisia aseveljiä sodassa idän mustia voimia vastaan läntisen "kulttuurin" puolustamisessa. Onpa siinäkin kulttuurin puolustajia, kuin fascistinen Saksa ja "Uuden Suomen" takana piilevä Suomen taantumuksellinen porvaristo.

Sanoillaan: "sivistyneet ihmiset ovat ihmiskunnan hylkiöitä" Hitler lausui julki suhteensa kulttuuriin ja sivistykseen. Jo heti valtaantulonsa jälkeen tämä sivistyksen pahin vihollinen poltatti 20 miljoonaa kirjaa, joiden joukossa sellaistenkin ihmisajatuksen jättäjäisten, kuin kirjailijain Maxim Gorjkin, Barbussen, Heinen, Hugon ja maailman kuulujen tiedemiesten teoksia. Hitlerin käskystä on karkoitettu pois Saksasta tai suljettu saksalaisiin vankileireihin tuhansia nerokkaita tiedemiehiä, taiteilijoita, kirjailijoita ja musiikkimiehiä heidän syntyperänsä takia. Karkoitettujen joukossa on m. m. nerokas tiedemies Einstein, kirjailija Feuchtwanger ym.

Se osa Suomen porvaristoa, joka tanssii Saksan natsien piilissä sivistyksen mukaan hyökkää saksalaisten isäntiensä tavoin sivistystä ja kulttuuria vastaan. Suomen kansa on luonut oman kulttuurinsa, vaikka maan yläluokat ovat aina olleet jarruttamassa tämän kansan kulttuurin kehitystä, vieläpä silloinkin, kun ne esiintyivät nousevina luokkina.

Viime vuosisadan kirjailijat Aleksis Kivi, Kaarlo Kramsu ja Minna Canth ovat rikastuttaneet maailman kirjallisuutta monilla loistoteoksillaan. Entä mitä on luotu XX:lla vuosisadalla? Viimeisten 20 vuoden aikana ei Suomessa ole ilmestynyt yhtään Aleksis Kiven teosten vertaista kaunokirjallista luomusta. Maassa on suuri joukko lahjakkaita kynäkäyttäjiä, mutta voiko tuollaisista aiheista, kuin venäläisviha ja kommunismivastainen propaganda, joku kirjailija luoda taiteellisesti ja sisältönsä puolesta korkealaatuisen teoksen? Muista aiheista porvarillisessa Suomessa tuskin voi kirjoittaa.

Se ei ole kansan, vaan taantumuksellisen porvariston syy, että Suomessa vierotaan maailman kirjallisuuden suurluomuksia. Suomen kansa on aina ilmaissut suurta mielenkiintoa Maxim Gorjkin teoksiin, mutta nykyään tämän maailman suurkirjailijan teoksia ei Suomessa julkaista. Ei tässäkään kylliksi. Suomen valtaloukka tekee kaiken voitavansa, ettei nuorempi sukupolvi tietäisi mitään niistä

Suomen kirjallisuuden klassisista teoksista, joissa tuotiin esiin työkansan viha kapitalistista riistojärjestelmää vastaan.

Saksan fascistit ja Suomen taantumuksellinen porvaristo ovat siis teoillaan osoittaneet olevansa kulttuurin ja sivistyksen pahimpia vihollisia. Neuvostoliitossa, jossa vapaitten ihmisten uutteran työn tuloksena on sosialistiselle valtiolle luotu vahva taloudellinen perusta ja jossa työkansaa on oman onnensa seppä, vain tällaisessa maassa voi kehittyä todellinen kulttuuri.

J. Virtanen.

Suomen kansa...

(Alku 1 siv.)

Maassa yritetään pystyttää avonainen terroridiktatuuri. Uusien poikkeuslakien hyväksyminen on kirkkaimpina todistuksena tästä. Suomen kansalaisille tyrkytetään luettavaksi Saksan natsikirjallisuutta ja erikoisesti Hitlerin roskateosta "Taisteluni", jossa tämä kerskailee orjuuttavansa koko Euroopan kansat. Saksan natsien riehunta maassa saattaa Suomen kansan orjuutettuun asemaan. Sitähän juuri Hitlerin rotuteoria edellyttääkin: saksalaiset herroiksi, muut kansat — heidän orjiksi.

Suomen kansa ei suostu koskaan Saksan natsien orjaksi. Se tulee taistelemaan vapautensa ja kunniansa puolesta fascismia vastaan. Neuvostoliiton kansat tulevat sitä tässä taistelussa auttamaan.

Suomen kansalle valmistellaan Tanskan ja Norjan kohtaloa

Fascististen anastajien ikeen alle joutuneet kahden pohjoismaan — Norjan ja Tanskan kansat ovat tulleet kokemaan ja tuntemaan sen, mitä on fascismi, sillä eihän muuten orjuutetussa ja sortetussa Norjassa kansa laulaisi laulua, johon sisältyvät esim. seuraavat säkeet: — Ole norjalainen! Anna saksalaisten tuntea vihasi — noiden ilkiöiden, jotka tunkeutuivat tänne kerran yöllä hyökkäysvaunuineen ja tykkeineen... Ole norjalainen! Anna saksalaisten tuntea vihasi. He tyhjentävät maamme ja ryöstävät ruokamme. He pommittavat, tappavat, he polttavat talomme...

Suomen hallitsevien piirien olisi pitänyt kaikin tavoin tukea onnettomuuteen ja nälänhätään joutuneita kahden pohjoismaan veljeskansoja, jotta ne olisivat voineet vapautua fascistisen Saksan rosvokomennon alta. Mutta kävikin päinvastoin. Saksan vertajanoavan fascismin käyttärit — Suomen vallassa olevat

VÄESTÖN JA FASCISTIEN VÄLISIÄ YHTEENOTTOJA ROMANIASSA

Romaniassa tapahtuu lakkaamattomia väestön levottomuuksia kireän elintarvepulan johdosta, jonka on aiheuttanut ruokatarpeitten pakko-vienti Saksaan.

Unkarilaisten sanomalehtitietojen mukaan on Bukarestissa otettu käyntöön niin sanotut "leivättömät päivät". Leipäkauppojen edustalla voi nähdä usein myrskyisiä esiintymisiä. "Daily Mailin" Stambulissa oleva kirjeenvaihtaja Solter tiedottaa lehdelleen, että joku aika sitten Bukarestissa kello 3.30 aamulla muodostui erään leipäkaupan eteen jono. Kello 9 aikaan ostajille ilmoitettiin, ettei leipää ole kauppaan tulut. Tällöin raivostunut väkijoukko suuntasi askeleensa rakennukselle, jossa sijaitsee saksalainen jakelukeskus, tunkeutui varastoon ja vei kaikki siellä olleet elintarpeet.

Kolmea saksalaista sotilasta, jotka yrittivät katkaista väkijoukolta tien, haavoitettiin ja yksi sai surmansa.

Saksalaiset valloittajat ryöstävät Ranskaa

Joku aika sitten kertoivat parisiilaiset sanomalehdet Vichyn hallituksen ja Ranskan miehityksen alueen saksalaisten viranomaisten välisestä sopimuksesta, jonka mukaan miehittämättömältä alueelta on luovutettava miehitykselle alueelle 190 tuhatta päästä suurta sarvikarjaa, 565 tuhatta päästä pientä karjaa, 600 tuhatta sikaa ja vasikkaa, 100 tuhatta tonnia suolaa ja 17 miljoonaa hehtolitraa viiniä.

RANSKAN VUORITYÖLAISET NÄKEVÄT NÄLKÄÄ

"Candid" - lehden tiedoituksen mukaan useat ranskalaiset vuorityöläiset, jotka saavat ainoastaan 300 grammaa leipää päivässä, ovat poissa työstä useampia päiviä kerrallaan, koska ovat pakotetut etsimään ruokaa kylistä.

BELGIA, vanha kulttuurimaa, jossa kansan aineellinen taso oli verraten korkea, elää nyt historiansa raskainta aikaa. Vasemmassa yläkulmassa näemme työttömiä Gentin kaduilla.

UNKARI on myös alistettu hitleriläisten miehitysjoukkojen ikeen alle. Heti kun Saksan miehitysjoukot saapuivat maahan, lisääntyi kurjuus ja hätä jo ennestäänkin sortetun Unkarin kansan keskuudessa. Kuvassa työtön puuseppä, joka turhaan odottaa tuotteilleen ostajaa, joka turhaan odottaa työtöntä puuseppää.

Ise SAKSA elää myös ilottomuuden ja tuskan täyttämää elämää. Katso saksalaista äitiä, joka on kerjuulla pienoisensa kanssa — Berlinin kaduilla. Katso asunnotonta työläistä Berlinin esikaupungin puolesta.

Suomalainen sotilas! Et kai tahdo maata tällaiseksi?

Saksan työlätekevien salaiset ajatukset

Äärettömän raskaissa olosuhteissa taistelee Saksan kansan paras aines vapauttaakseen kansansa sotahullujen fascistien ikeestä, hyvien naapurisuhteiden solmimisen puolesta kaikkien kansojen kanssa. Suuressa naapurissaan — Neuvostoliitossa — jokainen rehellinen saksalainen näkee vapauden suojamuurin ja kukoistuksen elävän esimerkin.

Miten suurella mielenkiinnolla saksalaiset seuraavat Neuvostoliiton kansojen elämää ja rakennustyötä, se näkyy lausunnoista, joita he ovat kirjoittaneet arvostelukirjaan Leipzigin v. 1941 näyttelyn Neuvostoliiton paviljongissa.

Fascistiset vallanpitäjät tekivät kaiken voitavansa estääkseen kävijöitä tutustumasta Neuvostoliiton paviljongiin: säädettiin korkea pääsymaksu, jokaista kävijää vakoitiin jne. Huone, jossa arvostelukirja sijaitti, oli aina kätyrien täyttämä.

Kerran sattui seuraava tapaus. Erään paviljongin työntekijän luokse tuli mies ja lausui:

— Minä tahtoisin kirjoittaa arvostelukirjaan, mutta täällä on niin paljon väkeä, etten uskalla. Onko teillä jossakin toista kirjaa, johon voisin kirjoittaa rauhassa?

Hänelle tietysti vastattiin, että ei ole. Kun mies siirtyi etemmäksi, kuiskasi eräs toinen saksalainen paviljongin työntekijän korvaan:

— Älkää kuunnelko häntä. Hänet on lähetetty tänne seuraamaan, mitä täällä tapahtuu...

Fascistivakoojista huolimatta sadat saksalaiset rohkeasti merkitsivät kirjaan ihastuksensa Neuvostoliiton saavutuksista, salaisen toiveensa Saksan ja Neuvostoliiton kansojen ystävydestä. Tässä muutamia niistä:

"Eläköön suuri Venäjän kansa! Näyttely on mieltäliikuttava".

"Käy eteenpäin, Neuvostoliitto, kansojen hyvinvoinnin puolesta".

"Nyt vasta tulit tuntemaan sinut, Venäjä. Miten suuremmoiset tuotannonolliset mahdollisuudet onkaan käsiissäsi!"

"Miten onnellinen sinä oletkaan, Venäjän kansa!"

"Kuvissa näin onnellista ja iloista nuorisoa. Tulokoon suuri naapurimaamme onnelliseksi kuin nuorisoo, ja tulokoon ystävyys meidän ja suuren neuvostokansan välille."

Ihastuneina katsellen näyttelyä monet saksalaiset eivät kuitenkaan uskaltaneet kirjoittaa ajatuksiaan. Eräs saksalainen lausuikin:

— Neuvostoliiton paviljongin ihastuttaa meitä kaikkia, mutta ei jokainen meistä uskalla merkitä kirjaan vaikutteita, sillä se on tällä hetkellä liian vaarallista.

Monet kävijöistä, unohtaen vaaran, lausuiivat ajatuksensa ääneen: "Tulevaisuuden maal", "Te olette onnellisia eläessänne sellaisessa maassa!", "Kaikki, mitä meille on puhuttu Venäjästä, on pötyä ja valhetta!"

Näin lausuilivat ihmiset, jotka olivat säästyneet fascistien neuvostovastaisen valheen myrkyn vaikutukselta. Samoin puhuvat ja ajattelevat miljoonat rehelliset saksalaiset.

J. K.

Neljän saksalaisen lentäjän kutsu Saksan lentäjille ja sotilaille

Kesäkuun 25 päivänä Kijevin lähistöllä laskeutui maahan syöksypommituskoneella "Junkkers"—88 neljä saksalaista lentäjää: ali-upseeri Hans Herman, syntynyt v. 1916, kotoisin Breslaun kaupungista; tähtystäjä-lentäjä Hans Kratz, syntynyt v. 1917 Frankfurt-am-Mainessa; yli-jefreitteri Adolf Appel, syntynyt v. 1918 Brnon kaupungissa Moraviaassa ja radisti Wilhelm Schmidt, syntynyt v. 1917 Regensburgissa.

He kuuluvat 45:n lentolaivueen toisen ryhmän miehistöön. Nämä vapaaehtoisesti maahan laskeutuneet lentäjät kääntyivät kaikkien Saksan lentäjien ja sotilaitten puoleen kutsulla, jonka alempana julkaisemme.

Saksan lentäjät ja sotilaat!

Me saksalaiset lentäjät: ohjaaja Hans Herman, tähtystäjä Hans Kratz, ampuja Adolf Appel ja radisti Wilhelm Schmidt olemme lentäneet yhdessä lähes vuoden.

Pommituskoneella "Ju-88" olemme lentäneet pommittamaan Lontoota, Portsmouthia, Plymouthia ja muita Englannin kaupunkeja. Ennen tätä me lentelimme Ranskan kaupunkien yllä. Nyt meidät on lähetetty Venäjän rintamalle pommittaaksemme rauhallisia venäläisiä kaupunkeja.

Usein olemme kysyneet itseltämme: miksi Hitler taistelee koko maailmaa vastaan? Miksi tuottaa hän kaikille Euroopan kansoille kuolemaa ja hävitystä? Miksi täytyy Saksan parhaimpien ihmisten kuolla kuolista, joita heitä vastaan lähettävät isänmaatansa puolustavat kansat.

Tähän kysymykseen ei ole kukaan antanut vastausta. Me olemme joka kerta nähneet, että Hitlerin provosoima sota on tuottanut kaikille Euroopan kansoille, ja siinä luvussa Saksan kansallekin, ainoastaan onnettomuutta ja kuolemaa.

Meitä on useasti vaivannut ajatus, että verisen koiran—Hitlerin syystä meidän pommeistamme tuhoutuu paljon viattomia naisia ja lapsia.

Lion Feuchtwanger Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoa vastaan

New York. Tunnettu saksalainen kirjailija Lion Feuchtwanger, joka nykyisin oleskelee Yhdysvalloissa, on lähettänyt TASS'in kirjeenvaihtajalle kirjeen, jossa hän lausuu mm. seuraavaa:

"Fascistien hyökkäys neuvostokansan kimppuun on saattanut meidät kuuksuihin. Me tiedämme, että tämän hyökkäyksen mietttömyys on vielä suurempi kuin sen kavaluus. Mielettömät fascistit ovat nyt vetäneet vastaansa taisteluun sellaisen vihollisen, joka on heitä voimakkaampi lukumäärältään, yhtenäis-

syssänsä ja luottamuksessaan asiansa oikeuteen. Nyt tulevat fascistit lopetuiksi.

Meille Amerikassa on tällä sodalla vielä yksi ilahduttava puoli. Hitlerin ystävät ja Neuvostoliiton viholliset koettivat uskotella meille amerikkalaisille, että neuvostokansalaiset ovat oikeastaan samanlaisia kuin fascistit ja pyrkivät samoihin päämääriin. Nyt tämänkaltaisen tiedon levittäjiltä on lyöty aseet kädestä.

Amerikassa ei toimita niin nopeasti kuin Mosko-

vassa ajatellaan, mutta sen sijaan täällä ilmenee asiallisuus. Ja heti kun uusi mielipide aukaisee tien itselleen, lähetetään natsien tuhoamiseksi vielä tehokkaampia aseita kuin tähän asti. On selvää, että tämä sota on oleva ankara ja tuo mukanaan raskaita seurauksia. Mutta me, jotka tunnemme neuvostokansan, uskomme, että voimakkaan ja viisaan johtajansa johdolla sekä liitossa molempien anglosaksilaisten kansojen kanssa neuvostokansa tekee natsit ainaiksi vaarattomiksi."

HANS HERMAN
HANS KRATZ
ADOLF APPEL
WILHELM SCHMIDT

Englannin sotilasedustajisto saapunut Moskovaan

Kesäkuun 27 p:nä palasi Englannista Moskovaan Englannin Neuvostoliitossa oleva lähettiläs hra Cripps.

Samalla saapui Moskovaan englantilainen sotilasedustajisto, johon kuuluvat: kenraaliluutnantti Macon Mefarlan, kontra-amiraali Myles, varamarsalkka Collier, taloudellisen edustajiston päämies Lawrence Cadbury, eversti Davis y. m.

Asemalla heille oli järjestetty ystävällinen ja juhlallinen vastaanotto.

Molotov ottanut vastaan Englannin lähettilään hra Crippsin ja englantilaisen edustajiston jäsenet

Kesäkuun 27 p:nä Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissaari V. M. Molotov otti vastaan Moskovaan palanneen Englannin lähettilään hra Crippsin ja hänen esittämänsä sotilas- ja taloudellisen edustajiston jäsenet sekä Moskovassa olevan englantilaisen lähetystön työntekijät.

Ulkomaiden sanomalehtimiesten konferenssi

Kesäkuun 28 p:nä Neuvostoliiton tiedonantotoimistossa oli ensimmäinen ulkomaiden sanomalehtimiesten kirjeenvaihtajien konferenssi. Konferenssia johti Neuvostoliiton tiedonantotoimiston johtajan sijainen Losovski. Avajaispuheessaan Losovski ilmoitti:

—Neuvostoliitto joutui ilman omaa syytään Saksan fascismin hyökkäyksen alaiseksi. Puolustaakseen hyökkäystään pyrkii Saksa keksimään kaikenlaisia valhejutuja. Hitlerin julistus sodan alkamisesta Neuvostoliittoa vastaan sisältää yhden suuren ja 99 erilaista Goebbelsin keittiössä valmistettua valhetta. Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtajan sijainen ja Ulkoasiain kansankomissaari V. M. Molotov radiopuheessaan kesäkuun 22 p:nä kumosi Hitlerin julistuksen. Valhe saastuttaa ilmaa. Yhteiskunnan terveydelle on välttämätöntä aika ajoin kumota näiden herrain tarut.

Esitän kolme tosiasiaa.

Ensimmäinen tosiasia: Julistuksessaan Hitler todistelee, että Neuvostoliiton lentäjät rikkoivat Saksan rajoja lennellen Saksan alueilla. Tosiasiat puhuvat kuitenkin toista. Tammikuun 1 p:stä v. 1941 kesäkuun 21 p:ään asti ovat Saksan lentokoneet 323 kertaa rikkoneet Neuvostoliiton rajan. Sitä vastoin Neuvostoliiton lentokoneet erehdyksessä tekivät vain 8 lentoa Saksan rajojen yli. On ollut paljon tapauksia, jolloin saksalaiset lentokoneet ovat lentäneet Neuvostoliiton alueelle aina 100—150 km., jota ei voi missään tapauksessa sanoa erehdykseksi, vaan ne ovat olleet vakoilulentoja. Näin ollen Hitlerin väitteet vääristelevät todellisuuden.

Toinen tosiasia: Hra Ribbentrop kesäkuun 22 p:nä ilmoitti kirjelmässään, että huhtikuussa Neuvostoliiton Turkille antamat takeet ovat tähdätyt Saksaa vastaan. Te muistatte Neuvostoliiton ilmoituksen. Ei tarvitse kuin vähän tervettä järkeä ymmärtääkseen, kuinka mieletön ja tavattoman valheellinen on tämä Ribbentropin ilmoitus. Neuvostoliitto ilmoitti, että jos Turkki joutuu hyökkäyksen alaiseksi, niin Neuvostoliitto tulee noudattamaan puolueettomuutta.

Kolmas kysymys koskee salmia. Julistuksessaan Hitler ilmoitti, että Molotov Berlinin matkalla neuvotellessaan hänen kansaan vaati, että Neuvostoliitolle luovutettaisiin Turkille kuuluvat salmet. Neuvostoliitto on jo ilmoittanut, että tämä on valhetta. Tämä on yksi valhetodistelu, joka on tarkoitettu ihmisiä varten, jotka eivät ymmärrä Neuvostoliiton politiikkaa, sellaisia ihmisiä varten, jotka haluavat tulla petetyiksi. Kaikki nämä valheet ovat lähteneet Goebbelsin likaisista käsistä. Tämän inhoittavan valheen tarkoituksena on vetää Turkki sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

Sen jälkeen Losovski vastasi kirjeenvaihtajien teke-
miin kysymyksiin.

Suomen mies.

ETTEI TOTUUS UNOHTUISI

Valehtelu, tullessaan tottumukseksi kehittyi lopuksi sellaiseksi, ettei siihen voi uskoa juuri muut kuin valehtelijat itse, joilla toden ja valeen välillä ei ole enää mitään rajaa. Näin on jo käynyt Suomen julkisen sanan ostettujen kynärenkien ja Suomen yleisradion ammattivalehtelijoiden kanssa. Näille käy siten, että sama valehtelija jo seuraavana päivänä kokonaan unohtaa sen, mitä edellisenä lasketteli ja niin syntyy sellaisia yllättäviä käänteitä asioiden selittelyssä, että tavallinen kuulija tai lukija, joka sentään muistaa hitusen eilisistäkin kuulemistaan ja lukemistaan, ei voi muuta kuin koettaa nipistää itseään päästäkseen selville onko unessa tai valveilla, kun asiat noitten ostettujen sanankäyttäjien vuodatuksessa lyövätkin sellaista kuperkeikkaa, ettei kukaan tavallinen rehellinen kansalainen osaa niitä kakelelematta nieleksiä.

Kuuntelitte esimerkiksi tässä vajaa kolme viikkoa taaksepäin, kun Suomen yleisradiossa vakituiseksi valehtelijaksi valittu vätystäjä oikein värisävällä äänellä siunaili, miten Neuvostoliitto antoi Suomelle viljaa 20 miljoonaa kiloa. Syytä siinä olikin tietenkin täristellä. Ei ne Suomen valtiat herrat tuota hyväntahtoisuutta, jota neuvostohallitus nimenomaan jalon ja suuren johtajansa Stalinin aloitteesta osoitti, olisi tietenkin milenkään ansainneet. Eihän Suomen hallitus ollut edes yrittänyt täyttää niitä sitoumuksia, joita se rauhansopimuksessa oli antanut. Taloudellisessa vuorovalituksessa, jota piti kehittää molempinpuoleiseksi ikevaihdoiksi, jossa kumpikin

puoli antaa samasta arvosta tavaraa, jättäytyi Suomi pelkän ottajan asemaan juuri mitään saamaisina tavarain vastikkeeksi antamatta.

Neuvostohallitus kuitenkin antaessaan tästä huolimatta viljaa ajateli ennenkaikkea Suomen kansan tarpeita tietäen Suomen kansan enemmistön olevan syyttömän siihen vehkeilyyn, jota Suomessa harjoitettiin taloudellisten sitoumusten täytämiseksi.

Nämä vehkeilyt eivät kuitenkaan rajoittuneet pelkkään taloudellisten normaalisuhteiden kehittämisen järkeeseen noiden kahden maan välillä. Maassa suoritettiin laajoja valmisteluja koko rauhansopimuksen rikkomiseksi. Saksan natsidivisiooneja virtasi maahan, ne perustivat maahan kokonaisia pysyviä varuskuntia. Valmistettiin jo valmis Saksan natsien hyökkäysrintama Neuvostoliiton rajoille.

Mutta yleisradiossa selitettiin vain, kuinka Suomi (tarkoittaen tällä nykyistä valapattohallituskoplaa) on aina antamassaan sanassa pysynyt. "Helsingin Sanomat", tuo edistysmielisyyden varjolla taantumuksuuntausta ajava keltainen lehti, saattoi valehtelussaan mennä niin pitkälle, että se vielä joku päivä ennen Suomesta neuvostorajan yli tehtyjä hyökkäyksiä julisti, että "Suomen kansainvälisiin perinteisiin kuuluu omasta puolestaan hyvien ja rauhallisten suhteitten säilyttäminen sekä kaikkien tekemiensä sopimusten kunnioittaminen". Suomi ei kuulemma ole koskaan rikkonut naapurirauhaa, eikä kieltäytynyt noudattamasta voimassaolevia sopimuksia. "Suomen Sosialidemokraat-

ti" kirjoitti puolestaan, että Suomi pitää sopimusten noudattamista mukana kunnia-asianaan.

Tämä Suomen ostetun yhdenmukaistetun lehdistön ja samoin Suomen yleisradion sumutustyö oli tietenkin tarkoitettu peittämään juuri sitä rikosta, mitä maassa suoritettiin, kun ryti-mannerheimiläinen hallitus varustautui rikkomaan neuvostohallituksen kanssa tekemänsä rauhansopimuksen ja hyökkäämään Neuvostoliiton kimppuun.

Tottumuksesta valehtelevalla on ominaista sekin, että he eivät voi valehdella aivan pidättäytyä tunnepurkauksistaan, joista huokuu läpi ne aikeet, joita valehtelu on tarkoitettu peittämään. Niinpä "Helsingin Sanomista", "Uudesta Suomesta" ja muista aivan ansiotta painotuotteiden nimeltä kantavista suomalaisista lehdistä saattoi samaan aikaan lukea noiden kirjoittajain ja näiden isäntien todelliset aikeetkin, näiden harjoittaessa avointa valhekamppailua ja sotayllytystä Neuvostoliittoa vastaan, niiden ylistäessä Saksan natsien "kaikkivoipaa" mahtia, joka seisoo Suomen vallassaolijoiden suojana.

Saksan alettua jo sotatoimet Suomen alueella Neuvostoliittoa vastaan, Suomen hallituksen asettaessa kaikki sotilaalliset tukikohtansa ja armeijansa Saksan natsien käytettäväksi, riensivät Suomen ostettu sananväärentäjäin ryhmä syyttämään Neuvostoliittoa "päälekkarkauksesta" viattoman Suomen kimppuun. Mutta nyt he eivät voineet enää ollenkaan säilyttää johdonmukaisuuden tynkääkään valehtelussaan. Samalla henkäyksellä Suomen yleisradiossa edellämainittu "jutustelija" uhoi: "tätä me olemme siten odottaneet", "me emme ole sitten kerrassaan mitään hyvää rajan takaa saaneet", vaikka itse kuten

mainittiin ääni täristen juuri kiitteli leivän saannista ja vakuutti, että Suomi tahtoo vain rauhassa täyttää "miehen sanalla vahvistettuja" sopimuksiaan.

Tässä Saksan natsien sodassa ovat Suomen valtiat herrat valinneet Suomen kansalle osaksi taistella omaa itsenäisyyttään vastaan, oman orjuutuksensa puolesta, Suomen muuttamiseksi muiden Saksan orjuuttamien maiden kaltaiseksi vankileirimaaksi.

Rehellisyyden on sanottu olevan yksi Suomen kansan hyve. Tämä hyve ei ole korkeassa kurssissa Suomen vallanpitäjien keskuudessa—sen näkee kyllä tavallinen suomalainen mies. Kun maan presidentin tuolille suoraan laittomasti istuttama pankkiherra Ryti vielä radiopuheessaan yhtyy tuohon tottumuksesta valehteleviin kuoroon syyttäen Neuvostoliittoa kaikista siitä mihin ryti-mannerheim-rangellien hallituskopla on itsensä syyppäiksi tehnyt, on aika kysyä, kenen kelkkaan olette joutuneet te Suomen rehelliset miehet?

Teidät aiotaan tapattaa Saksan natsien sodassa, tuon petollisen valehtelijasakin toimesta, joka istuu Suomen kansan harteilla. Suomen mies! Kysy itseltäsi, onko oikea paikkasi vapauden pahimman vihollisen, Saksan fascistien puolella. Tiedä, että taistelemalla natsien kanssa rinnan tuotat tuhon itsellesi, maallesi, autat Saksan fascisteja orjuuttamaan vielä muita Euroopan kansoja. Tiedä, että Saksan fascismin vastaan on nyt noussut maailman kansojen vapausrintama, joka tulee voittamaan. Sinun paikkasi, Suomen mies, on tässä rintamassa.

No 3

Lauantaina
heinäk.
12 p:nä

*Taisteluun maan itsenäisyyden
puolesta, fascismia vastaan!*

Kuka haluaa sotaa ja kuka on sitä vastaan?

Suomalaiset sotavangit
sotilastovereilleen

Suomalaiset sotavangit: Risto Siiskonen, Kaino Nahkuri, Aarne Heinonen, Matti Lankinen, Leevi Haimi, Teuvo Ekholm ja Erkki Heino.

Suomen armeijan sotilait!
Mikä on pakotettu sotaan Nuoron-
tovaltaa vastaan tämä sota
tuottaa vanhaallemme nälkää
tuhkoa ja ruostumaa. Hallitusne-
amme Ryti ja Mannerheim ovat
lööpänneet isäntänsä Hitlerin, joka
on murhattanut Suomen sotilas-
leivikki.
Mitä Hitler voi antaa Suomelle?
Ei mitään muuta kuin
nälkää, vankiloita ja härsingyksiä
meidän vanhemmille, vaimoille
ja lapsille. Hitler tuottaa meidän
kansalle huolena ja maaallem-
me hävityksen. Ennen
sodan puhkeamisesta Nuorontolitten
hallitus antoi meille 20000 tonnia
viljaa. Te, Suomen kansan pojat

7 P P₂ Tac Gaoon
Heino Erkki
Ekholm Teuro

KIRJAILIJA H. WELLS KEHOITTA
TUKEMAAN NEUVOSTOLIITON KANSOJA

Englannin kansa, — mainitsee edelleen Wells, — vähänliian myöhään alkoi ymmärtää, mitä on laatuvaan Venäjä. Sellaisen kansan kanssa kuin ovat venäläiset, on mahdollinen ei ainoastaan liitto vaan myöskin ystävyys.

heinäkuun 3 päivänä v. 1941.

Kalkki voimamme tukemaan sankarillista Puna-
Armeijaamme, maiehikasta Punaista Laivastoamme,
Kansan kalkki voimat — vihollista murskaamaan!
Eteennäir, voittomme puolesta!

STALININ PUHE MAAILMAN HUOMION KOHTEENA

Neuvostoliitto on
sotilaallisesti
voimakas

Neuvoja
soimiseksi vast
valapattoisesti hyök
ttu Valtion Puolustus
- kaikki valta valtakunn
ryhtynyt tehtävään, uh
Leninin-Staliniin, uh
ympäri ja
neijalle ja
seksi ja

Stalin on suuri
taistelupäällikkö

Lontoo. Englantilaisessa lehdis-
essä vilkkaasti käsitellään Neuvostoliiton Valtion Puolustuskomitean
puheenjohtajan Stalinin radiopuhetta.
"Star" kirjoittaa:
"Tämä puhe on erinomainen tais-
telukutsu. Se kuvasi Neuvostoliiton
päättävääsyytyä taistella loppuun saak-
ka ja kaikella voimallaan antaa is-
kuja paalelkarakajalle. Stalin osoit-
ti, että neuvostoväenmotit maivoerää
vat vaikeuksia välttääkseen. Stalinin
sanat olivat täynnä aviomielisyyttä ja
miehuutta. Hän ei väheksy vaaraa
kansan edessä maansa seisoo. Hän
päättöksensä on nostaa kansa taist-
luun, jonka näkee lähestyvän. Stalin
on aina ollut taistelupäälikkö."

Stalinin puhe on tehnyt Lontoo-
sa suuremmoisen vaikutuksen.
osoittaa täydellistä ja todenmukai-
Neuvostoliiton edessä seisovien t-
tävien ymmärtämistä.

"Times" kirjoittaa pääartikkelissaan, että Stalin äärimmäisellä pöytäisyydellä kutsui Venäjän kahtaistelemaan loppuun asti maan vapauden puolesta. Stalinin kehoituksille ja talonpoijille: lisää teiden määrää, taistella viimeperisaraan saakka ja tarpeen tessa huoto kaikki, jättämättä mit viholisille, -todistaa neuvostotahorjumaton päättäväsyyttä, mureksa Hiderin. Lehti lausuu, Englanti ja Yhdysvallat tulevat tamaan kaikkea apua Neuvostoliittoon. "Manchester Guardian" kirjoittaa Stalinin puhe oli neuvostiootien äärettömiin moraalisiin mün kohdistuvan luottamuksen tunkema.

Neuvostokansat tais
vat menestyksellis
loppuun asti

Istanbul. Sanomolehdet "Jeni Sabah" ja "Tasviri efki" käsitteivät Stalinin puheen kokouksessaan.

"Tasviri eskjär" kosket Stalinin puhetta mainitsee, o
vostomaan armeija jatkaa
taa erinomaista.

saalaisten painostuksen mu-
Neuvostokansat tulevat ep-
miehuillisesti taistelemaan
tykselliseen loppuun saak-
tähdentää sitä seikkana, et-
terksen merkitys on sil-
puheen osalla, missä hän
vostokansan käyvän tänn-
taa, joka on samalla so-
orjuuttamien kansojen va-
puolesta.

STALININ PUHE UHKUU PÄÄTTÄVÄISYYTTÄ

Lontoo. Tunnettu englantilainen arvostelija Garvin kirjoittaa "Observer"-lehdessä:

"Stalinin puhe kutsuu puolustukseen ennennäkemättömällä voimalla ja päättävyydellä. Stalin ei väheksy mitään. Hän puhui aivan oikein, että vasta nyt neuvostojemme meijoiden kaikki voimat mobilisoidut ja yhtyvät taisteluun. Stalin kehoittaa äärimmilleen nostamaan sotatarpeiden tuotannon. Hän julistaa, että päällekkärsäat tulevat kohtamaan vieläkin päättävämpää vastarintaa. Stalinin puhe horjutti itseään natselakin enemmän kuin niitä oimikään tätä ennen horjuttanut."

Garvin kirjoittaa lopuksi: "Oma
turvallisuuksiemme tähden me olemm
velvollisia auttamaan Venäjän kans
kaikin mahdollisin keinoin. Meidä
on kuten Venäjän kansankin valmi
tettava sotatarvikkeita ennenkuulum
tomissa määrin."

**Saksan ja Itävallan-
kin väestö saa tietää
totuuden**

Basel. Tänne Itävallasta ja Sak-
sasta saapuneet henkilöt kertovat,
että Stalinin radiopuheen sisältö on
jo tullut Saksan ja Itävallan laajojen
kansanjoukkojen tietoon ja tehny-
siin suuren vaikutuksen. Erään
puolueettoman maan sanomalehtimie-
hen kysyttiin, seuraavaa: "Jos Stalin

"Huomatavaa osa Itävallan Saksan väestöä on aivan järkyttynyt fasciistien ennenkuuluttaman valloitus- ja pakkotoukkojen odotusten toteuttamisen epäonnistuttua. Hitlerin hyökkäyksen johdosta. Hitlerin Ribbentropin julistukset herättivät täällä kiihtymyksen aallon. Näiden väestökerroksell odottivat suurelta mielenkiinnolla Neuvostoliiton vastatoimenpiteitä. Huolimatta Saksan valtaajien turvautumisesta äärimmäisiin keinoihin estääkseen Stalinin puheen leviämisen kuitenkin tunteet tuhanneet ihmiset kuitenkin tuntevat melkein sanasta sanaan hänen puheensa. Tuttavat, ystävät ja sukulaiset kertoilevat suusta suuhun puheista. Hänen todenmukaiset, ja uskottavat ja vakuuttavat sanansa

hekkaita ja vaaleita ja itävaltalais-
sivat saksalaisille ja neuvostoliittolais-saksalaisen so-
neuvostoliittolais-saksalaisen so-
syttymisen todellisesti syyt, palia-
vat Hitlerin valapattoisen ja ver-
päällekarkauksen. Saksan väestö,
syötetään läpeensä valheellisilla
jettomilla julistuksilla Saksan sa-
voimien "ennenkuluumattomista
toista", sai Stalinin puheesta tie-
että koko isänmaataan puolustan-
nousseut neuvostokansaa taistele-
masti ja taitavasti ja että Puna-
Armeija on tuhonnut saksalaisia
eläisten joukkojen parhaat divi-
sioita.

[illegible]

STALININ PUHE
SAA LAAJAA
VASTAKAIKUA

Tukholmasta. Ruotsin lehdistö
lainin radiopuheen vilkast
yö. Paikallislehdet omistav
n puheelle erikoisia ar
hden merkittävät, että Sta
on Ruotsin kansan laajoj
issä otettu vastaan lan
yötätunnolla. "Ruotsin puhe
ukaisuus", kirjoittaa "G
den Tidning", "teki eri
n vaikutuksen ja ottettiin
erikseen Stalinin suuresta
enän kansan patriotisiin
ei voi olla vähintäkään
enäläisten korkeasta isänn
nomaalista."

*Ulkomaalainen
lehdistö Pundsen
Armeijan
taistelumuodista*

Lontoo. Reiterin sotilas-
kirjeenvaihtaja arvostelles-
saan Neuvostoliiton lento-
voimain nahtia kirjoittaa
"Neuvostoliitolla on mahtava
ilmalaivasto. Maineikkaat,
henkisesti voimakkaat venä-
läiset lentäjät kykenevät suo-
riinmaan vaikeimmistakin
tilanteista. Maajoikkojen tu-
kkinen lentovoimain tahol-
la, johon viimevuosina on
kiinnitetty suurta huomiota,
toteutetaan nyt käytännössä.
Tätä tehtävää varten on
Neuvostoliitolla paljon hyviä
lentokoneita."

Tukholmassa oleva "Tiesin" kirjeenvaihtaja kirjoittaa: "Saksalaistenkin ammus- ja tiedustelutietojen perusteella voimme sanoa, että saksalaiset eivät ole saavuttaneet ylivoimaa ilmassa. Punaisen Armeijan voimakas vastarinta on lyönyt tyhjiin kaikki saksalaisten suunnitelmat."

Istanbul. Sanomalehti "Jeru-
sabah" ilmoittaa, että turk-
kilainen kenraali Kotscher an-
tikkelissaan Neuvostoliiton
ja Saksan välisen sodan
mahdollisuuksista kirjoitta-
essaan: Neuvostoliiton sa-
meija kykenee suuriin sa-
karitöihin ja nopeaan liikun-
taan. Tiedonannot vahvist-
vat, että Neuvostoliiton ilm-
voimat taistelevat sitkeästi
jalkaväki on horjumato-
neuvostoliiton puolustusma-
hdollisuudet ovat loppuma-
tomat. Nuoriso menee a-
mmeisen suurella innolla.

Poimintoja Neuvostoliiton tietotoimiston tiedonannoista

Tarkistettujen laskelmien mukaan **kesäkuun 30 p:nä** ilmassa tuhoutujen vihollisten lentokoneiden määrä ei ole 56 vaan **102. Heinäkuun 1 p:nä** tuhoutiin ilmassa 54 vihollisen lentokoneita. Meidän lentokoneistamme 22 ei palannut lähtöpaikoilleen. Vainajien ja Minskin suunnilla on vihollisen moottorisoidun jalkaväen etenemisen pidätetty. 30 p:nä kuluessa käytiin ankaria

Hoinänuun 2 pn kuluessa kylästä, taisteiluja Käsisalmen, Muurmannin, Väinäjoen, Borbovskin, Slutskin-Bobruiskin ja uckin suunnilla. Kaikkilla muilla suunnilla rintamavoimat pitävät neuvostojoukot lujasti alluissaan valtion rajaa. Lentovoimamme pommittivat Bukarestin arsenaalit, josta seurauksena ovat Bukarestin arsenaalit joutunut.

Heinäkuun 3 pnä käytiin ankaria taiste-
luja Väinäjoen, Minkian ja Tarnopolin suunnilla.
Tarkistettujen tietojen mukaan lentokoneemme
tuhosivat päivän kuluessa 24 vihollisen lentokö-
nettä, menettäen itse yhden koneen. Taistelun-
kella jäi tuhansia saksalaisten ruumiita, palavia
hyökkäysvaunuja ja pudotettuja lentokoneita.
Vihollinen ei kestä joukkojemme pistinhyök-
kääksiä. Taistelut ovat osoittaneet, että viholi-
sen hyökkäysvaunut kiertävät joutumasta yhen-
teotontu meidän rashaiden ja keskkokoisten
hyökkäysvaunujemme kanssa, ja siellä missä il-
maantuvat meidän hävittäjämme, herruus ilmassa
ja taistelukentällä nopeasti siirtyä meidän kä-
sitimme.

Koko heinäkuun 4 pn aikana käytin ank-
ria taisteluja Väinäjoen, Borisovskin, Bobruiskin
ja Tarnopolin suunnilla. Muilla rintamaosilla
joukkomme pitävät hallussaan lujasti asemiaan.
Tarkistettujen tietojen perusteella, pudottivat
lentokoneemme elisen päivän aikana 62 vihelli-
lentokonetta. Saksan propaganda heinäkuun
lentokoneissa on turvautunut aivan
4 pn tiedonannossa on turvautunut aivan
"omaperäiseen" keinoon, ilmoittaen, että 22 pn
jälkeisenä aikana tuhottujen neuvostolentoko-

Synkkien korpien halki ja myös yli rotkojen, soiden
käynyt on kansamme taistelun, maineen ja voittojen tie.
Ryntäävät rautaiset rykmentit sankaritaistelijoiden.
Päin vihamiestämme julminta nyt sotapolkumme vie.

Eespäin stalinilaiset
työn aseveljet,
mars Puna-armeija murtumaton!
Kansamme onni,
voitto ja kunnia
ainoa johtava tähtemme on.

*Meitä ei estänyt Inarin yö eikä Petsamon hanki.
Ehkäissyt meitä ei tunturin tuulien tuiverrus.
Venäjän, Karjalan, Suomenkaan kansasta ei tule vanki.
Voimamme suojaama on kotimaamme ja sen vapaus.*

*Eespäin stalinilaiset,
työn aseveljet,
mars Puna-armeija murtumaton!
Kansamme onni,
voitto ja kunnia
ainoa johtava tähtemme on.*

Ei tasavaltamme orjuutta tunne. Se on kotimaamme, yleinen laulavat kanssamme koskien kuohuvat veet. Fascisti-vainoojat ankarin iskuin nyt lannistakaamme, huokuvat hongikot, läikkyvät järvien seljäteet.

*Eespäin stalinilaiset
työn aseveljet,
mars Puna-armeija murtumaton!
Kansamme onni,
voittoja voittia
ainoa johtava tähtemme on.*

(Lainattu Petroskoissa ilmestyvästä "Totuus"-lehdestä).

Miljoonat nousevat

Neuvostoliiton työläiset, talonpojat ja sivistyneistö antavat kymmeniä tuhansia anomuksia pyytämään lähettämään edustajansa Puolueen keskeisiin puolustuksen hyväksi. Olen valmis tarttumaan kiivääriin, granaattiin ja lyömään vihollista sen täydelliseen tuhoon asti."

heidät taistelemaan Punaiseen Armeijaan tai hävittäjäpatalooneihin. "Krasnyi bogatir" -tehtaan työläisnainen K. I. Gurejeva toi esille kaikkien tehtaalla työskentelevien työläisten mielipiteen lausuen: Stalinin radiopuheen jälkeen on kolhoosseissa alkanut mitä voimaperäisin työ kaikilla aloilla. Tuhannet kolhoosit ovat alkaneet luovuttaa viljaa valtiolle.

Mielioni taisteli valkosuomalaisia vastaan. Nyt hän lyö fascistisia verikoiria rintamalla. Minä tulen antamaan kaikki voimani tehtaassa, tulen työskentelemään väsy-

neiden määrä tulee laskea 20—25% suuremmaksi kuin mitä on osoitettu saksalaisen päälystön ensimmäisissä tiedonannoissa.

Ensin mainittava, että ensimmäisten 12 päivän aikana saksalaisten menetykset kuolleina ja haavoittuneina tekevät vähintään 700 tuhatta miestä, joten saksalais-fascististen joukkojen parhaat divisioonat ovat tulleet tuhoituksi. Heinäkkuun 4 p:n ilmatäisteluissa meidän lentovoimamme tuhosivat ei 43, kuten aikaisemmin oli osoitettu, vaan 61 vihollisen lentokonetta, menettäen itse 29 konetta.

Heinäkuun 6 p:nä jatkuivat ankarat taistelut Ostrovskein, Lepelin ja Novograd-Volynskin suunnilla. Epätäydellisten tietojen mukaan lentovoimamme tuhosivat heinäkuun 5 p:nä 28 vihollisen lentokonetta, menettäen itse 8 lentokonetta.

Heinäkuun 7 p:n kuluessa jatkuivat taistelut Ostrovskin, Polotskin, Lepelin, Bobruiskin, Novograd-Volynskin ja Mohilev-Podolskin suunnilla. Kantahallan, Uhtuan ja Käkisalmen suunnilla on viholliselle tuotettu tappio. Päivän kuluessa tuhosivat lentovoimamme ilmatähtäisiä ja lentokentillä 58 vihollisen lentokoneita, menettivät itse 5 koneita. S. kylän luona käydyssä taistelussa menetti vihollinen 7000 kaatuneina ja haavoittuneina. Vangiksi antautui yli 1500 saksalaista sotilasta.

Heinäkuun 7 p:nä eversti-luutnantti Nimtsovits yll selville 60 vihollisen Messerschmitt-jä Heinkel-tyypisten lentokoneiden maahanlaskupaikan, hyökkäsi niiden kimppuun seitsemällä hävittäjäkoneella ja tuhosi vihollisen lentokoneista 30, menettämättä itse yhtään konetta.

Heinäkuun 8 p:nä taisteltiin sitkeästi Ostrovskein, Polotskein, Novograd-Volynskin ja Beltskein suunnilla. Bobruiskin suunnalla meidän joukko-osastomme tuhosi noin 35 vihollisen raskasta hyökkäysvaunua ja 2 jalkaväkipataljoonaa.

Euroopan kansat Saksan fascismin orjuuttamina

Saksan fascismi on kaikkien maiden ja kansojen pahin vihollinen, sillä se tuo tullessaan orjuutta, kurjuutta, köyhyyttä, kansallista sortoa ja joukkomurhia. Nuo ihmiskunnan kaikkein mustimmat voimat, Saksan fascistit, väittävät, että saksalaiset muka kuuluvat korkeampaan rotuun, muut kansat sitävastoin alempaan rotuun. Tällä valheteorialla he yrittävät perustella pyrkimyksiään päästä maailman herruuteen, alistamaan kaikki kansat orjiksi.

Saksan fascistien ryöstö- ja rosvopolitiikka miehitetyissä Euroopan maissa: Ranskassa, Puolassa, Norjassa, Tanskassa, Belgiassa y. m. on lopullisesti paljastanut Saksan fascismin todellisen olemuksen. Sota ja ryöstöt ovat näille fascistikonnille kaikki kaikesa. Hitler onkin sanonut, että "sota—se olen minä". Fascistiset sotajoukot kylvävät kuolemaa kaikkialla, mihin heidän valtansa vain ulottuu.

Saksan fascistit riistävät valloittamiltaan kansoilta kaiken itsenäisyyden ja vapauden. Miehitettyjen maiden esimerkit ovat parhaimpina todistuksena tästä. Satoja tuhansia ihmisiä murhataan tai suljetaan vankiloihin ja vankileireihin.

Fascismi on myöskin kulttuurin pahin vihollinen. Sanoillaan "sivistyneet ihmiset ovat ihmiskunnan hylkiöitä" Hitler määritteli suhteensa kulttuuriin. Jo heti valtaantuloonsa jälkeen Saksassa fascistit polttivat huomattavan osan kirjoista. Yksistään Berlinissä fascistit polttivat suuret määrät parhaita tieteellisiä ja klassillista kirjallisuutta. Miehitetyissä maissa Saksan fascistit ensityökseen hävittävät kirjastot ja sulkevat kansalliset koulut.

Poljettuaan anturansa alle huomattavan osan Euroopan kansoja hyökkäsi tuo villiintynyt fascistilauma Neuvostoliiton kimppuun. Hitler ja hänen suomalaiset palkkarekinsä, Rytin—Mannerheimin—Tannerin valtakopla syöksi tähän rikolliseen neuvostoliittovastaiseen sotaan myöskin Suomen, riistäen siltä kokonaan itsenäisyyden.

Neuvostomaan kansa yhdessä mahtavan Punaisen Armeijansa kanssa nousi yhtenä miehenä fascistista rosvolaumaa vastaan puolustamaan maatansa, vapauttansa ja kunniaansa. Samalla Neuvostoliiton taistelu antaa fascismin orjuuttamille Euroopan kansoille mahdollisuuden nousta vapaustaisteluun maitensa riippumattomuuden puolesta, maailman vapauttamiseksi ilkeimmistä kansojen orjuuttajasta—Hitleristä.

Fascistipyövelit Norjassa

Amerikkalainen sanomalehti on julkaissut norjalaisen kirjailijan Kurt Singerin kirjoituksen, jossa sanotaan, että Norjan kansa taistelee sitkeästi saksalaisia valloittajia vastaan. Joka päivä saapuu tietoja mielenosoituksista Hitlerin palkkarengin Quislingin hallitusjärjestelmää vastaan. Sabotaasi on levinnyt laajalle.

Quislingin ympärille kokoontuneet Norjan kansan kavaltaajat ovat joutuneet monta kertaa kaduilla hyökkäysten ja pahoinpitelyjen kohteeksi.

Käydessään viime vuoden joulukuussa Berlinissä oli Quisling sopinut Hitlerin kanssa terrorin soveltamisesta sellaisia norjalaisia vastaan, jotka eivät tahdo alistua fascistiseen hallitusjärjestelmään. Englantilaisen ja amerikkalaisen radioasemien kuuntelemisesta tuomitaan Norjassa vankeuteen 1—2 vuoteen asti. Maassa on saatettu voimaan kuolemanrangaistus.

Sanomalehdistön ankara sensuuri on johtanut uusiin salaisiin tiedonantojen levitysmuotoihin. Salaiset järjestöt julkaisevat paljon lentolehtisiä ja pikkua julkaisuja. Saksalaisten oikeus tuomitsi äskettäin Norjassa 27 norjalaista vankeuteen syytettynä vahingon tuottamisesta Saksan miehitysarmeijalle.

Monet norjalaiset kantavat takkinsa rinnassa kansallisia puna-sinisiä lippuja, korostaen siten inhonsa fascistijärjestelmää kohtaan. Salaiset verstaat valmistavat kymmeniä tuhansia tällaisia merkkejä eikä Quislingin poliisien tutkinta ole johtanut minkäänlaisiin tuloksiin.

Naisten mielenosoituksia Belgiassa

Elintarveannoksien suuruus Belgiassa on saksalaisten miehitysjoukkojen saapumisen jälkeen vain 1/4 sodan edellisestä kulutuksesta. Niukat elintarvevarastot menevät saksalaisten sotajoukkojen varustamiseen. Työlätekevä väestö näkee nälkää. Belgian kaupungeissa usein tapahtuu mielenosoituksia, jotka ovat suunnatut nälkää ja fascististen valloittajien mielivaltaa vastaan.

Toukokuun 20 p:n Antwerpenissa oli naisten mielenosoitus, johon osallistui useita satoja naisia. Naisjoukosta kajahteli huutoja: "Me näemme nälkää ja meidän lapsemme ovat pakoitetut varastelemaan."

Naiset kokoontuivat kaupungin hallinnon edustalle ja vaativat leipää. Täällä ollut saksalainen upseeri alkoi huutaa naisille ja vaati, että he viipymättä hajaantuivat. Tällöin liian useamman kerran tartui aseeseen, mutta naiset huusivat hänelle vasten kasvoja: "Ammu! Meillä ei ole muuta menetettävää. Me emme ole kutsuneet teitä maahan. Korjatkaa luonne täältä."

Paikalle saapuneet hitleriläiset ohranjoukot saivat vainon hajoitteksi mielenosoittajat. Vangittiin 12 henkilöä. Belgian muissakin kaupungeissa — Brüsselissä, Charleroisissa

ja Liegessä tapahtuu samanlaisia mielenosoituksia.

Belgiassa ovat kaikki vakuutetuista, että jos jossakin miehitetyssä maassa puhkeaa kapina, niin sitä heti seuraa kapina Belgiassa. Kansassa lujittuu toive vapautua saksalaisista. Eräs Belgialainen työlläinen lausui: "Saksalaisten olisi parempi kiirehtiä omaan maahansa, muuten he voivat myöhästyä."

Ranskan kansa nousee taisteluun

Saksan fascistien miehityksen aikana on Ranskasta viety kaikki elintarpeet ja vaatevarastot. Ranskan kansa näkee nälkää, saaden 100—350 gr. leipää päivässä riippuen iästä ja työllästä sekä 350 gr. voita tai keinotekoista rasvaa kuukaudessa. Lihan kulutus on supistunut 75%:lla. Vihannekset ovat harvinaisen ilmiö. Elintarpeiden hinta nousee jatkuvasti. Tutkimus on osoittanut, että asuntovuokran, vesi-, valo-, lämmitysaine- ja muiden maksujen jälkeen ei kyetä ostamaan viranomaisten säätämiä elintarpeiden nälkänormeja.

Fyysillisen tilan tutkimus on osoittanut, että 100 ihmisestä 70 on menettänyt painostaan keskimäärin 7 kiloa. 81% 19—20 vuoden ikäisestä nuorisosta ei kelpaa fyysilliseen työhön eikä voi harjoittaa urheilua. 15—20 vuoden ikäisestä nuorisosta ainoastaan 3% on täysin terveitä.

Miljoonat köyhtyneet ihmiset katsovat vihalla saksalaisia pyöveliä. Alkaa taistelu fascistien selkäpuolella. Marrask. 11 p:n Pariisilaiset ylioppilaat heittivät kolmannesta kerroksesta alas fascistiupseerin, joka oli loukannut ranskalaisia naisia. Sen jälkeen on aina silloin tällöin "kadonnut" saksalaisia upseereja ja sotilaita.

Kansallinen sorto Puolassa

Saksalaiset fascistit pystyttivät entisen Puolan valtakunnan alueelle mitä villimman terrorin sekä ennenkuulumattoman kansallisen sorron järjestelmän. Fascistit ryöstävät kaiken, mitä arvokasta on jäänyt jäljelle hävittävien pommitusten jälkeen. Väestö kärsii leivän, perunan ja muiden välttämättömien tarvikkeiden puutteesta. Puhdasta leipää saavat ainoastaan saksalaiset.

Puolitoista miljoonaa puolalaista on lähetetty pakotyöleireille, jossa useat tekevät työtä vartiointina, osaksi käsi- ja jalkauraidoissa. Puolan alueen valtaamisen jälkeen fascistit ovat tappaneet enemmän kuin 70.000 puolalaista. Saksalaiset nimittävät puolalaisia alemman rodun ihmisiksi. He sanovat suoraan, että puolalaiset ovat orjia ja heidän osansa on palvella saksalaisia.

Kaikki korkeimmat hallinnolliset virat annetaan saksalaisille. Puolalaiset saavat käydä ostoksilla kauppoissa vain määrättyinä aikoina. Hotellien ja ravintolojen sisäänkäyntillä on taulut: "Sisäänpääsy sallittu ainoastaan saksalaisille". Puolalaisia kansallista kulttuuria vaino-

taan julmasti. Puolalaisten koulujen lalle avataan saksalaisia kouluja.

Puolalaisen, ukrainalaisen ja juutalaisen väestön laajat joukot tuntevat syvää vihaa fascistiorjuuttajia vastaan. Puolalaiset sissijoukot taistelevat sankarillisesti saksalaisia valloittajia vastaan. Eräässä piirissä tapahtui sissijoukkojen ja saksalaisten välillä yhteentörmäys, jonka tuloksena sai urmansa 44 saksalaista sotilasta ja 1 upseeri. Ne voimat, jotka tuovat työtekeville vapautuksen fascistisesta orrosta ja orjuudesta, kasvavat.

"Kärsivällisyydellemme on tullut loppu"

Sen jälkeen kun saksalaiset alkoivat isännöidä Romanassa, alkoi siellä ilmestyä monilukuisia maanalaista fascistivastaisia sanomalehtiä. Äskettäin eräs lehti kääntyi fascistisen Saksan vallanpitäjien puoleen seuraavanlaisella avonaisella kirjeellä, jota levitettiin ympäri maata myöskin lentolehtisenä:

"Te otatte maksutta meiltä naftaa, jota ilman te ette voi käydä sotaa. Neljä viidesosaa kaikista leipäviljasta, karjasta, rasvasta, maitotuotteista ja kaikista Romanian elintarvevaroista kuljetetaan maksuttomasti Saksaan. Elintarvevarastomme ovat kiihtyneet. Viime vuonna meillä oli huono sato. Olemme näin näännyttämät, mutta siitä huolimatta kuljetetaan Saksaan yhä enemmän Romanian kansalaisilta anastettuja ruokatarpeita.

Saksan armeijan vuotuinen ylläpito maksaa Romanian yli toista miljardia leitä, mikä muodostaa puolet valtion tulo- ja menoarviosta. Ottamalla huomioon sen, että maassamme vallitsee talouspula, voimme todeta, että tulemme kohta maksusyytöksi. Vaadimme saksalaisten sotajoukkojen pois siirtämistä Romanian. Sulkekaa hetkeksi niiden suut, jotka laulavat niille ylistyslauluja maamme raunioilla, niin saatte kuulua köyhtyneen, häväistyn, raajarikkoiseksi saatetun Romanian kansan huokauksiin. Me olemme heitetty terroristirykännien kiitäh. Mutta kärsivällisyydellemme on tullut loppu."

Nälkä ja kurjuus Serbiassa

Saksalaisten valta on syössyt Serbian väestön nälkään ja kurjuuteen. Elintarpeet takavarikoidaan miehitysarmeijaa varten. Elintarpeiden hinnat ovat nousseet 100 prosentilla.

Serbiaan on saapunut viime aikoina 40.000 saksalaista Gestapon miestä. Pimeän tullen Jugoslavian entisessä pääkaupungissa Belgradissa alkaa ammutta. Saksalaiset patruunat ampuvat varoittamatta sattumalta myöhästyneitä kansalaisia, sillä saksalaisten viranomaisen määräysten mukaan kello 7 jälkeen illalla on kaupungissa kaikkialla liikkuminen lopetettava.

Saksalaiset ja unkarilaiset fascistit käyttävät julmaa terroria serbialaista väestöä kohtaan. Niinpä valloitetulle alueelle saapui äskettäin fascistisantarpeita kokoonpantu ranskaisuretikkuna. Päivisin työskentelevät sotakenttäoikeudet ja öisin pannaan täytöntöön oikeuden päätöksiä, toisin sanoen, suoritetaan ampumiset. Lukuisia serbialaisia on ajettu pois työstä ja monet heistä vangittu. Fascistit ryöstävät miehitettävään alueella kaikki ruokatarpeet ja kuljettavat ne maahansa. Serbialaiselle väestölle on asetettu niin niukat ruokatarveannokset, ettei kansa tahdo mitenkään tulla toimeen.

Serbialainen väestö ei hyväksy fascistien isännöimistä. Se taistelee rosvovalloittajia vastaan. Entistä aktiivisempaksi on käynyt serbialaisten sissijoukkojen toiminta saksalaisten ja unkarilaisten fascistivalloittajien selkäpuolella.

Hollannin kansa tekee vastarintaa

Saksalaisetkin sanomalehdet tunnustavat, että Hollannissa on kärsittävä elintarveiltaan. Eräs Hollannissa ilmestynyt saksalainen lehti kirjoittaa, ettei kauppoissa ole ollenkaan perunolia.

Hollannin kansa ei halua mitenkään sopeutua siihen, että saksalaiset fascistit ovat valloittaneet maan. Kansa tekee sitkeästi vastarintaa saksalaisille fascistille. Monet hollantilaiset kantavat vaatteissaan natsivastaisia merkkejä.

Saksalaiset päästyään Jugoslaavian herroiksi alkoivat hirttää isänmaataan rakastavia serbialaisia

Kenen puolesta taistelette?

Puna-armeijalaisen kirje Suomen sotilaille

Suomen armeijan sotilaat! Kenen puolesta taistelette? Minä luulen, että teille ei ole itsellennekään aivan selvillä tämä kysymys. Taistelessanne Neuvostoliittoa vastaan te taistelette maanne ja kansanne etuja vastaan, ja auttamalla Saksan hitleriläisiä neuvostoliittovastaisessa sodassa te pahennatte maanne raskasta asemaa. Mutta kuka on syyssä Suomen kansan raskaaseen asemaan? Siihen ovat syylliset Suomen mistään oppimattomat hallitusmiehet—Ryti, Mannerheim, Tanner ja monet muut, jotka ennen v. v. 1939—40 sotaa eivät suostuneet sopimukseen Neuvostoliiton kanssa, vaan sensijaan alkoivat sota-toimet sitä vastaan. Juuri nämä herat ovat syyllisiä siihen, että kymmenet tuhannet suomalaiset menettivät henkensä tai tulivat ruhjotuksi edellisessä sodassa ja että sadat tuhannet jäivät kodittomiksi. Miten oikeudenmukainen olikaan silloin Neuvostoliiton vaatimus rajan siirrosta, siitä on hyvänä todisteena nykyisen sodan syttyminen.

Nyt ovat teidän hallitusmiehenne voitonpyyteissään ryhtyneet Hitlerin rengeiksi ja lähettäneet teidät vuodattamaan vertanne Saksan fascismin puolesta. Suomen kansa tahdotaan

saattaa samanlaiseen sortotilaan, mihin fascismi on jo saattanut monet muut Euroopan kansat. Mutta tietäkää, että nyt on Hitler iskenyt kirveensä kiveen. Hitler on lähtenyt "ristiretkelle" sellaista voimaa vastaan, joka tulee murskaamaan koko fascistisen valtakomennon, tuon ihmiskunnan pahimman vitsauksen.

Olen vakuutettu siitä, että te, Suomen miehet, ette ole hitleriläisen maailmanvallan kannattajia, mutta teidät pakoitetaan vuodattamaan vertanne sen puolesta. Me puna-armeijalaiset emme pidä teitä vihollisina, emmekä mekään ole teidän vihollisianne. Teidän ja meidän yhteinen vihollinen on Saksan fascismi, niinkuin se on koko edistyksellisen ihmiskunnan vihollinen. Mutta jos te jatkatte taistelua hitleriläisen Saksan puolesta, niin te saatatte maallenne ja kansallenne yhä uusia kärsimyksiä, joita sota tuo mukanaan. Siksi kehoitankin teitä jättämään turhan taistelunne ja kääntämään aseenne koko ihmiskunnan vihollista—fascismia vastaan.

Puna-armeijalainen
U. TÖRMÄLÄ

Vanhempien kirje kuudelle pojalleen Punaiseen Armeijaan

Majuri Anton Legedzovskij sai joku aika sitten vanhemmiltaan kirjeen, joka kuuluu näin:

"Me Vinnitsan alueen Strizhovan kylän kollektiivitalonpojat lausumme syvän suuttumuksemme ja inhomme villiintyneiden fascistihurtien katalan rosvotoiminnan johdosta. Nämä barbaarit ovat uskaltaneet käydä vapaan sosialistisen maamme kimppuun. Kuolema heille!

Kalliit lapsemme! Kuusi miestä perheestämme palvelee mainehikkaan Punaisen Armeijamme riveissä. Kuulkaa vanhempienne neuvoa:

Kymmenkertaituttakaa murskaava iskunne taistelussa hitleriläisiä rosvohurtia vastaan niihin iskuihin verrattuna, joita me vanhat venäläiset sotilaat annoimme Saksan armeijalle ensimmäisessä maailmansodassa.

Minä—teidän isäni—olen vuoden 1916 kesäkuussa suorittanut Brusilovilaisen murren osantottaja. Silloiset iskumme vastasivat armeijan silloista aseistusta ja sen teknillistä varustuneisuutta, joka oli huomattavasti heikompi saksalaista.

Venäläisen aseiden kunniaksi me siitä huolimatta annoimme murskaavan iskun kahdelle itävaltalais-saksalaiselle armeijalle ja raivasimme pistimin ja käsipommein tietä eteenpäin. Neljän-viiden päivän jälkeen vihollisen menetykset kuolleina, haavoittuneina ja vangiksi joutuneina laskettiin sadoksi tuhansissa. Kymmenkunta venäläistä sotilasta otti toisinaan vangiksi kokonaisia saksalaisia komppanioita.

Rakkaat pojamme! Isänmaamme varusti teidät ensiluokkaisilla aseilla ja teknillisillä välineillä. Lenin-Stalinin puolue on teidät kasvattanut ja opettanut. Taistelussa teitä johtavat isänmaamme uskolliset taistelukykyiset stalinilaiset kenraalit. Me kaikki täällä selkäpuolella: vanhuksset, lapset, miehet ja naiset muistamme teitä ja työskentelemme uupumatta isänmaallisen sodan hyödyksi, Punaisen Armeijan voiton turvaamiseksi fascistisista valloittajista.

Meistä vanhuksista alkää olko huolissanne. Vaikka kollektiivitaloutemme parhaat pojat ovatkin lähteneet isänmaalliseen sotaan, niin kyllä me täällä suoriudumme.

Mikä sopii hulluille, se ei käy viisaille

Eräässä saksalaisessa hullujenhuoneessa valmistauduttiin vastaanottamaan Hitleriä, jota odotettiin sinne tarkastuskäynnille. Tätä tarkoitusta varten potilaat harjoitettiin seisomaan rivissä ja tervehtimään natsien tapaan.

Kun sitten Hitler tuli, ei yksi mies vastannut tervehdykseen. Tästä Hitler suuttui ja ärjäsi:

— Miksi sinä tolvana et tervehti?

Siihen mies vastasi rauhallisesti: — Enhan minä hullu ole, minä olen vahti.

KANSANMIES

N:o 6

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahan tunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Perjantaina
heinäk.
25 p:nä 1941

SUOMEN ITSENÄISYYTTÄ EI UHKAA NEUVOSTOLIITTO, vaan fascistinen Saksa, joka on orjuuttanut suurimman osan Euroopan kansoista

Suomen sosialidemokraattinen johtajisto "suur-Suomi"-puuhassa

Aina silloin kun Suomen vallassa oleva taantumuksellinen hallituskoalitio suunnittelee ja ryhtyy suorittamaan joitakin huomattavia kansanvastaisia toimenpiteitä, joita vastaan se tietää työväestön väestön nousevan avoimeen vastarintaan, turvautuu se Suomen sosialidemokraattisten johtajien, Tannerinakin apuun.

V. 1939-40, sodan edellä ja sodan aikana, saatiin juuri tannerin toimesta suuri osa Suomen työväestöäkin sotimaan Neuvostoliittoa vastaan vapauden puolesta, vaikka niitä ei uhanut Neuvostoliitto, vaan Suomen oma hallituskoalitio, joka riisti työväestöä oikeuden toisensa jälkeen.

Nyt taas, kun Ryt, Mannerheim, Rangell y. m. heittivät maan sodan jalkoihin, niin he, tietäen Suomen kansan suurten joukkojen vastustavan Neuvostoliittoa vastaan tähdättyä sotaa, ensi töikseen valitsivat sotahallituksen jäseneksi Tannerin. Tannerilainen lehdistö, puoluekoneisto ja ammatillisten järjestöjen johtajisto aloitti hurian valhekampailun Neuvostoliittoa vastaan, syyttäen sitä hyökkääjäksi, selittäen Suomen muka puolustautuvan päällekkäranutta Venäjää vastaan. Aluksi sosialidemokratit johtajat, kuten Suomen hallituksen, koettivat kansalta kaikin tavoin peitellä sitä tosiasiaa, että hallituksen luvalla oli maahan sijoitettu suuria saksalaisia sotavoimia, jotka eräiden suojeluskuntajäsenien ja rajavartiostojen avulla alkoivat hyökkäilyä Neuvostoliittoa vastaan.

Mutta kansa ja erikoisesti rajan yli hyökkäykseen komennetut Suomen sotilaat eivät voineet olla näkemättä, miten Suomi, laskiessaan Saksan joukot maansa kautta hyökkäämään Neuvostoliittoon ja lähettäessään oman armeijansa Hitlerin joukkojen keralla, oli itse hyökkääjä eikä puolustautuja.

Kun sitten loppujen lopuksi Mannerheim avoimesti julisti Suomen käyvänkin sotaa valloittaakseen Suomelle koko Karjalan alueen, olivat Suomen sosialidemokratit johtajat tätäkin hanketta julkisuudessa puolustamaan Suomen kansan edessä. Kuitenkin on Suomen sosialidemokratit herroille vähän vaikeanlaista tehdä tästä hitleriläis-

läis-mannerheimiläisestä "suur-Suomi"-puuhasta Suomen kansan asiaa, mutta kun kerran tehtävä on annettu, on se yritettävä tietenkin täyttää. Ja niinpä eräs Tannerin lähimpiä, eduskunnan puhemies Väinö Hakkila piti äsken radiossa puheen, jossa hän yritti perustella tätä Karjalan valloitusanketta seuraavaan tapaan:

Koska Suomi viime sodassa menetti eräitä alueita, on ne nyt valloittettava takaisin. Mutta kun Suomelle on tullut suuria menoja sodasta ja suorittamistaan alueiden tyhjentämisestä ym., ei voida tyytyä vain entisten rajojen palauttamiseen, vaan on valloittettava "täysi korvaus luonnossa", koko Vienan Karjala ja Aunus.

Suomen sosdem johtomiehet puolustavat Hakkilan suun kautta siis avoimesti Saksan ja Suomen suurpääoman hautomia anastuskeinoja Karjalan suhteen. Mannerheim koetti tätä anastusta edes peittää puhumalla heimoveljen "vapauttamisesta", mutta Hakkila sanoi liike miehen suorudella, että kysymys on pelkkien aineellisten arvojen anastuksesta sodan avulla.

Mitään historiallista enempää kuin muutakaan oikeutta ei Suomella, vielä vähemmän Saksalla, ole Karjalaan, sillä se ei ole milloinkaan edes kuulunut Suomen valtiotyhteyteen. Karjalan kansa taistelee parasta aikaa päällekkäranneiden suomalais-saksalaisten joukkojen lyömiseksi maansa rajoilta. Tämä kansa ei tarvitse Hitlerin, Mannerheimin eikä Tannerin vapautta, vaan se tulee yhdessä Neuvostoliiton kansojen kanssa murskaamaan päällekkäranneet ahnaat valloittajat.

Hitlerin verinen sotaseikkailu on nyt juuttunut karille. Häntä vastassa ovat niin mahtavat voimat, ettei hän voi tappiotaan välttää. On vain ajan kysymys, milloin Saksan armeijan mahti romahtaa maahan, samoin kuin se romahti v. 1918.

Ajattelkoon sen vuoksi nyt jokainen Suomen kansalainen täydellä vakavuudella, kannattaako hänen—olipa sitten rintamalta tai rintaman takana—panna elämänsä ja tulevaisuutensa vaakalaudalle niin perin epävarman ja kelvottoman kortin varaan, kuin Saksan ja Suomen fascistien nykyinen sotaseikkailu on. Ettei tulisi katumista.

Fascisminvastaisen maailman voimat ovat monin verroin fascismin voimia suuremmat

Suomen fascistiset sotaseikkailijat näyttävät luulevan Suomen kansaa kokonaan lukuaittomaksi, koska ne päivästä päivään pauhaavat "kansojen ristirekistä bolshevismia vastaan". Aivankuin vastaukseksi tähän ristirekivalheeseen suuri amerikkalainen porvarillinen sanomalehti "Boston Herald" on näinä päivinä julkaissut kirjoituksen, jossa se osoittaa todelliset voimasuhteet Hitlerin ja hänen vastustajansa välillä. Lehti kirjoittaa seuraavasti:

"Viidokkin muodostuu liittoutuma Hitler-Saksaa vastaan. Tämän liittoutuman muodostavat Iso-Britannia, jonka väkiluku on 500 miljoonaa, Venäjä, jonka väkiluku on 200 miljoonaa, Yhdysvallat, jonka väkiluku on 130 miljoonaa, ja Kiina, jonka väkiluku on 500 miljoonaa, yhteensä siis 1 miljardi 300 miljoonaa henkilöä, joiden käytettävissä ovat suunnattoman suuret apuvälineet ja voimavarat.

Tätä kansojen liittoutumaa vastassa,—jatkaa lehti,—on Saksa, jonka väkiluku on 85 miljoonaa ja jolla on vaikea tehtävä pitää kurissa 100 miljoonaa henkeä valloitetuissa maissa; Italia, jonka väkiluku on 45 miljoonaa ja joka on taloudellisesti vaikeassa asemassa ja sotilaallisesti heikko; Japani, jonka väkiluku on 90 miljoonaa, on poliittisesti epävarma ja taloudellisesti riippuvainen Iso-Britanniasta ja Yhdysvalloista. Kaikkiaan siis fascistien käytettävissä on korkeintaan 200 miljoonaa henkeä 1,300 miljoonaa vastaan. Sen lisäksi antifascistien maailman taloudelliset voimavarat ovat moninkertoin vahvemmat kuin fascistien voimavarat.

Näin kirjoitti tuo amerikkalainen porvarilehti. Mutta näitä tosiasioita eivät Suomen rylläiset sotaseikkailijat uskalla ilmoittaa kansalle, peläten ihmisten heti huomaavan, ettei Hitlerillä väliaikaisista menestyksistään huolimatta ole mitään reaalista toivetta päästä sodassa voitolle. Samalla kansa huomaisi myös, että Suomen sodanlietsojain ja riuturien niinano-tusta "kansojen ristirekistä bolshevismia vastaan" ovat pelkkää humpumia, koska nyt päinvastoin on muodostunut, kuten tuo amerikkalainen lehti osoitti, suuri kansojen liittoutuma fascismin vastaan. Tämä kansojen yhteisrintama pystyy varmasti tuottamaan perinpohjaisen tappion sekä Saksan fascistille, että myös sen sota-apulaisille, kuten Rydin, Mannerheimin ja I.K.L:n "ristirekäläisille", jotka läksivät syyhyämättä saunaan.

HOLLANNIN TYÖLÄISET SAKSAA VASTAAN

Hollannista saatujen tietojen mukaan Eindhovenin kaupungissa on 4000 radiotehtaan työläistä järjestänyt mielenosoituksen Saksaa vastaan. Kielloista huolimatta mielenosoittajat kantoivat Hollannin kansallislippuja. Työläisten keskuudessa on suoritettu joukkoittain vangitsemisia.

Neuvostoliiton ja Tshekkoslovakian välinen sopimus

Heinäkuun 18 p:nä allekirjoitettiin Lontoossa Neuvostoliiton ja Tshekkoslovakian Tasavallan hallitusten välillä sopimus, jonka mukaan molemmat hallitukset sitoutuvat antamaan toinen toisilleen kaikkea apua ja tukea sodassa, jota käydään hitleriläistä Saksaa vastaan. Tämän sopimuksen mukaan Neuvostoliiton hallitus suostuu siihen, että Neuvostoliiton alueella voidaan muodostaa tshekkoslovakialaisten kansallisia sotilasjoukko-osastoja, jotka tulevat toimimaan Tshekkoslovakian hallituksen nimittämän henkilön komennuksen alaisina. Tshekkiläiset joukko-osastot Neuvostoliiton alueella tulevat toimimaan Neuvostoliiton sotavainojen Ylijohdon alaisina.

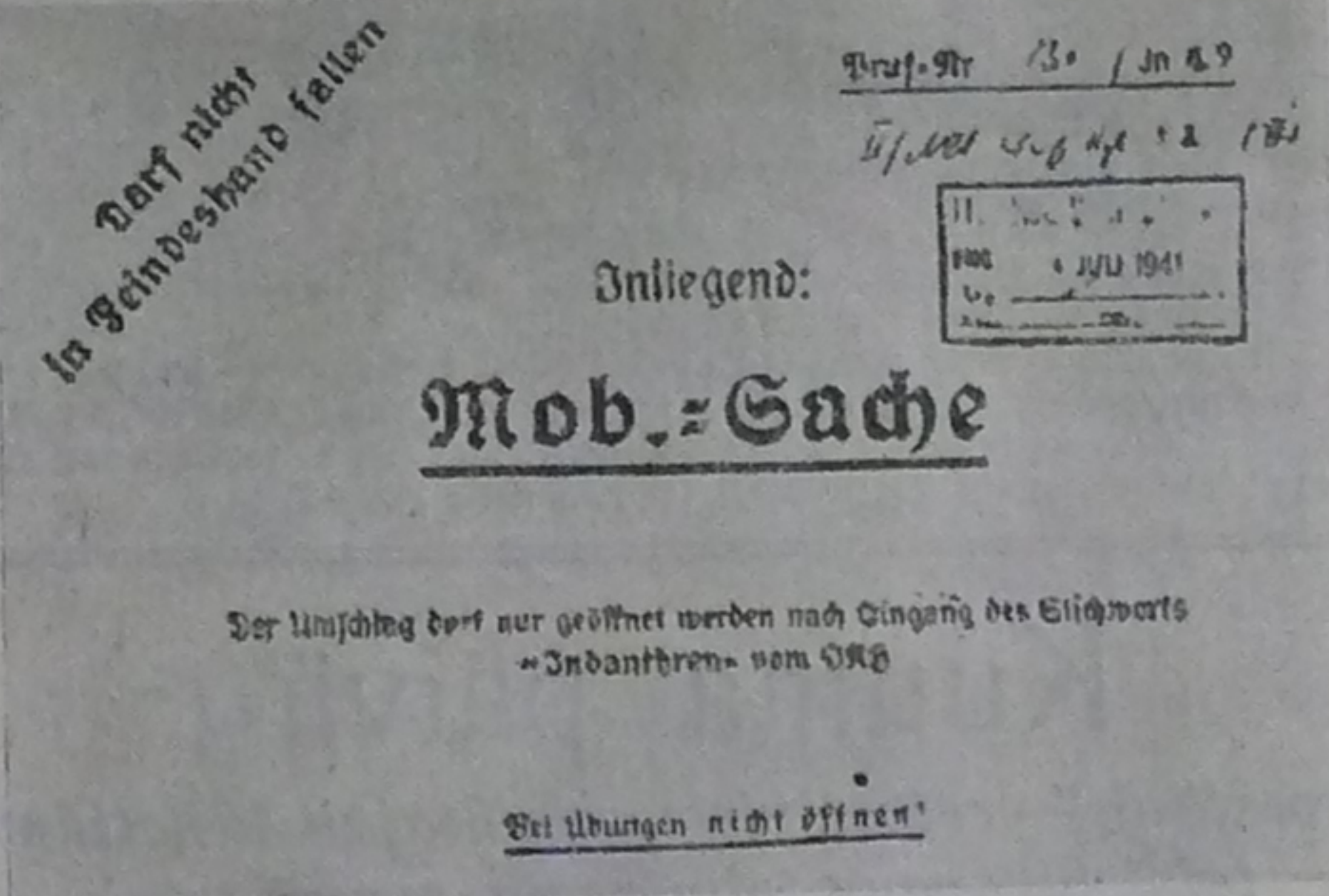
Sopimus astuu voimaan ratifioimatta heti sen allekirjoittamisen jälkeen. Neuvostoliiton nimessä sopimuksen on allekirjoittanut Iso-Britanniassa oleva Neuvostoliiton Erikoinen ja Täysivaltainen lähettiläs **Maiski** ja Tshekkoslovakian Tasavallan nimessä Ulkoasiain ministeri **Jan Masaryk**.

SAKSAN FASCISTIT VALMIS- TELEVAT KAASUSOTAA

Punaisen Armeijan käsiin on joutunut Saksan sotavainojen ylijohdon antamia salaisia ohjeita

Neuvostoliiton lehdistössä on julkaistu joukko saksalaisten salaisia asiapapereita, jotka joutuivat Punaisen Armeijan käsiin heinäkuun 15 päivänä käydyissä taisteluissa saksalaisten perääntyessä Sitnjan luona, Pihkovasta itään. Ne ovat vihollisen kemiallisten 25:n miinanheitinrykmentin toisen pataljoonan salaisia asiapapereita ja kemiallista vai-

1941 pidetyssä ulkomaaisten lehti-kirjeenvaihtajain konferenssissa Moskovassa ulkomaaisten sanomalehtien kirjeenvaihtajat saivat tutustua näihin alkuperäisiin asiakirjoihin ja saivat käytettäväkseen kopiot niistä. Kaasusotaa valmistelemalla Saksan hallitus rikkoo valappattoisesti vuonna 1925 solmittua Geneven sopimusta, jonka Saksa va-

Kirjekuori, joka sisälsi Saksan fascistisille sotajoukoille lähetettyjä salaisia asiapapereita myrkyäineiden laajasta käytöstä sodassa Neuvostoliittoa vastaan. Kirjekuoren päällä on leimasinmerkki "4 päivä heinäkuuta v. 1941" sekä merkinnät: "Ei saa joutua vihollisen käsiin", "Avattava vasta sen jälkeen, kun armeijan ylijohdolta on saatu tunnustana 'Indanthren'".

neistöä, joista käy selvillä, että Saksan fascismin valmistelee salassa uutta kaameata rikosta—kemiallisen hyökkäyksiä ja laajaa myrkyäineiden käyttöä.

Nämä asiakirjat sisältävät tarkoin laaditut ohjeet myrkyäineiden käytön tekniikasta ja taktiikasta (myöskin kemiallisten ammustarpeiden käytönormit). Ohjeisiin liittyy lisäyksissä mainitaan, että sotajoukot saavat uusimallisia miinanheitinlajeja "40", joiden kaliberimitta on 10 cm., "d"-mallisia miinanheitinlajeja sekä kolmea lajia uusimallisia kaasumii-noja.

Punaisen Armeijan haltuun joutuneissa asiakirjoissa korostetaan, että kaasuhyökkäys on tehtävä ehdottomasti äkkiarvaamatta, että myrkyäineita on käytettävä laajassa mittassa ja etupäässä hyökkäysvälineinä, jotka otetaan käyttöön ylijohdon käskystä.

Yksityiskohtaiset ohjeet myrkyäineiden käytöstä on laadittu vuonna 1940 ja lähetetty joukko-osastoille kesäkuun 11 p:nä v. 1941, eli 11 päivää ennen Saksan valappattoisia hyökkäystä Neuvostoliittoa vastaan.

Heinäkuun 22 päivänä vuonna

Ruotsin lehdistön lausuntoja Suomen fascistien valloitus suunnitelmista

Tukholma. Suomen fascistien hyökkäyspolitiikka kohtaa jyrkkää vastustusta Ruotsin lehdistössä.

"Uppsala Nya Tidning" kirjoittaa:

"Suomella voidaan tuskin myöntää olevan historiallisia tai joitakin muita oikeuksia Itä-Karjalaan. Suomalaiset hankkeet merkitsevät, että Suomi on luopunut pohjoismaiden poliittisesta, jolle ei mikään ole ollut niin vierasta kuin tunkeutuminen vieraille alueelle."

"Suurella hämmästyksellä me luemme Mannerheimin päiväkirjasta, —kirjoittaa "Göteborgsposten"—On otaksuttava, että tämä lausunto herättää levotto-

muutta myöskin itse Suomessa." Lehti osoittaa edelleen, että saksalais-suomalainen fascistien anastusajkeiden paljastaminen tulee yhä voimistuttamaan Suomen kansan tyytymättömyyttä, sillä se ei halua sotaa Neuvostoliittoa vastaan.

"Nya Dagligt Allehanda"-lehti kirjoittaa: "Suomen hallitus on vakuuttanut, että Suomen ja Ruotsin välisen poliittisen yhteistyön edellytyksenä tulee olemaan nykyisten rajojen säilyttäminen. Mutta nyt Mannerheim julistaa, ettei hän pane miekkaa tuppeen, ennenkuin Karjala—ammoisista ajoista Venäjälle kuulunut alue—tulee vallatuksi... Päämäärä, jonka Mannerheim on asettanut, on täynnä vaaroja."

Suomen sotilaat ja koko Suomen kansa!

Saksalaiset fascistiset myrky-mestarit vetävät päanne päälle uuden hirveen vaaran puuhaamalla myrkykaasusodan aloittamis-ta, joka tulee kohtaamaan raskaasti sotilaita rintamalla, heidän omaisiaan, vaimojaan ja lapsiaan, isään ja äitejään rintaman takana.

Älkää antako maatanne kaasusodan runneltavaksi! Vaatikaa Hitlerin myrkyneittäjajoukkojen poistamista maasta!

Fascistisen Saksan salaiset suunnitelmat Turkin ja salmien valtaamiseksi

Niiden salaisten asiapapereiden joukossa, jotka Punainen Armeija sai käsiinsä murskattuaan saksalaisten 52:n kemiarykmentin, löytyi myös Turkin Euroopanpuoleista osaa ja sen salmia koskevia salaisia karttoja ja piirroksia. Saksalaisten sotavankien kertomuksista on käynyt selville, että ennen sodan alkamista 52 rykmentti majaili Itä-Preussissa, josta se oli siirretty Balkanille.

Saksalaisten salaisten asiapapereiden joukossa oli lentokirjanen: "Sotilaallis-maantieteellisiä tietoja Turkin Euroopanpuoleisesta osasta ja sen salmist". Karttoihin ja piirroksiin on tarkoin merkitty Turkin sotilaalliset tukikohdat—lentokentät, asevarastot, tehtaat, satamalatit y. m. Niissä esitetään tarkkoja tietoja Turkin sotajoukkojen sijoittelusta, kulkulaitteista, annetaan ohjeita meridesanttien maihinlaskumahdollisuudesta, miehitysarmeijain ja niiden esikuntien sijoittamisesta; osoitetaan motorisoiduille armeijoille helpoimmat toimintapaikat.

Kaikki nämä salaiset asiapaperit on Saksan armeijan päämaja julkaisut huomautuksella: "käytettävä vain virkatehtävissä". Kaikki ne paljasta-

vat selvästi Saksan hallituksen hyökkäysaikeet Turkin suhteen. Ne osoittavat, miten Hitlerin päämajassa solmittaan tekopyhästi ystävyyss- ja hyökkäämättömyyssopimuksia, mutta samaan aikaan valmistellaan salaa kaavailua päällekkäistä samaa maata vastaan. Saksa pyrkii alistamaan kaikki maailman valtiot, suuret ja pienet. Ja siinä se käyttää häikäilemättä kaikkia keinoja. Siellä, minne se ei pääse kiristyksillä ja soluttamalla salaa joukkojaan (kuten Romaniaa ja viimeksi Suomeen), siellä se miehittää alueet karskisti, kuten Puolassa, Norjassa ym. Nyt Saksan fascismin hautoo samanlaisia suunnitelmia Turkkiin ja muitakin vielä miehittämättä olevia maita vastaan.

Suomen täydellinen miehittäminen on myös kiertämättä edessä, ellei Suomen kansa nouse ja astu fascismin vastaan taistelevien kansojen yhteiseen rintamaan.

Neuvostoliiton ja Englannin johdolla maailman vapautta ja rauhaa rakastavat kansat kukistavat hitlerismin.

Minkä puolesta Hitler käy sotaa?

Saksan ja Suomen lehdistö yrittää nyt uskotella, että natsi-Saksan johtamassa sodassa Neuvostoliittoa vastaan on kysymys vain aatteellisista motiiveista ja muka länsimaisen kulttuurin sekä kristinuskon puolustuksesta.

Mutta ennenkuin tämä valheellinen sotatunnus oli keksitty ja ennenkuin tämä neuvostovastainen sota oli alkanut, tiesivät Suomen lehdetkin kertoa, että Saksan fascistit hautoivat taloudellisia ryöstö-hankkeita Neuvostoliittoa vastaan. Niinpä esim. "Uusi Suomi" kirjoitti vielä 14 p:nä kesäkuuta mahdollisesti puhkeavan taistelun tavoitteista, että "Berliini painostaa Moskovaa suurin poliittisiin ja taloudellisiin myönnötyksiin". Samalla "Uusi Suomi" julkaisi otteita suurten lontoolaisten lehtien Daily Telegraphin, Daily Heraldin, Manchester Guardianin, Daily Mailin ja Daily Expressin kirjoituksista, joissa korostettiin sitä, että Hitler yrittää päästä käsiksi neuvostomaan vehnään ja öljyyn.

"Saksa ei ehkä tarvitse Neuvostoliiton vehnää ja öljyä juuri nyt, mutta jos se aikoo jatkaa sotaa vielä ensi vuonna, sen on otettava mainitut tuotteet neuvottelutietä tai asevoimin", kirjoitti m. m. Daily Mail,

eikä "Uusi Suomi" vielä 14/6 ilmoittanut mitään eriväa kantaansa k. o. lausunnoista.

Siis silloin oli kysymys neuvostomaan viljapeltojen, öljylähtöiden ja muiden rikkauksien anastamisesta.

Mutta kesäkuun 25 p:nä oli toinen ääni kellossa. Silloin julistettiin Mannerheimin lähtevän ristirekelle Hitlerin kanssa Euroopan kansojen "kulttuurin" puolesta. Hitler oli sen julistanut jo useita päiviä aikaisemmin Suomekin nimessä. Mutta mitä se semmoinen "kulttuuri" on, jota voi Hitlerin johdolla puolustaa? Pimentolaisuudeksi ovat kulttuurikansat tähän asti käsittäneet kirjallisuuden polttamisen roviolla, naisen sulkeamisen vain keittiön ja kirkon piiriin, juutalaispeksäjäiset ja muiden kansallisuuksien kohtelun paariasluokkana. Mutta Saksan natsit pitävät sitä germaanisen kulttuurin korkeimpana kukkana. Ja vapaus on Hitlerin valtakunnassa vain natsilaisten gangsterien vapautta tihutöidensä harjoittamisesta sekä suurten natsipäällikköjen saalistusvapautta.

Eiköhän Suomen kansa pian kyllästy mokomaan ristiretkeen, semminkin kun sillä retkellä on niin monta ristiä edessä!

Turkkilaiset lehdet Punaisen Armeijan sankarillisista taisteluista

Ankara. Turkin sanomalehdet antavat Punaiselle Armeijalle suuren tunnustuksen siitä sankaruudesta, jota se osoittaa taistelussa huteriläisiä sotajoukkoja vastaan.

Niinpä sanomalehti "Bursa" kirjoittaa Neuvostoliiton suunnattomista sotilaallisista voimavaroista ja Punaisen Armeijan sitkeästä vastarinnasta m. m. seuraavaa:

"Punainen Armeija pitää käsissään tärkeimpiä puolustuslinjoja, tehden sitkeää vastarintaa. Jos tämä vastarinta tulee vielä jonkun aikaa jatkumaan entisellä voimalla, niin Saksan armeija nähtäessä kokonaan. Punainen Armeija ei ole vielä lähettänyt taisteluun kaikkia reserviään. Ne vasta astuvat sotaan".

Sanomalehti "Jeni asyr" mainitsee: "Käsityksemme on se, että Venäjällä käytävän sodan lopputulosta eivät ratkaise aluevaltauksat, vaan armeijain tuhoaminen. Käytännössä suunnattomia motorisoituja voimavaroja pystyvät venäläiset käymään pitkäjänteistä sotaa, niin kauan kunnes saavat maansa vapautetuksi saksalaisista sotajoukoista".

"Sunday Timesin" lausunto Neuvostoliiton ilmavoimista

"Sunday Times" kirjoittaa, että sotatoimien ensimmäisen kuukauden aikana neuvostomaan ilmavoimat ovat osoittaneet koko maailmalle suuren taistelukykyä. Neuvostoliiton ilmavoimat ovatkin osoittaneet sitkeästi ja erinomaisella menestyksellä. Ehen kaikkein tärkeimpänä seikkana Venäjän kamppailussa onkin juuri Neuvostoliiton ilmalavaston taistelukyky, jolla se antaa lujia iskua Saksan ilmavoimille. Neuvostoliiton ilmavoimat ovatkin osoittaneet kykynsä sangen myönteisellä kannalla. Neuvostoliittolaisille on opetettu juuri ne menettelytavat, joita tässä sodassa on toteutettava, t. s. yhteistoimintaa maajoukkojen kanssa ja pikien hyökkäyslentojen suorittamista vihollisen selkäpuolelle, sen panssarijoukkoja ja hyökkäysvaunujen keskittymiskohteita vastaan.

Austraalian kaivostyöläisten liiton sähkösanoma Stalinille

Stalinin nimelle on saapunut Sydneystä (Austraalia) Nelsonin, Grantin, Cunninghamin, Kellogglin, Schoderin ja Lowdenin allekirjoituksella varustettu seuraavansisältöinen sähkösanoma:

"Pääministeri Stalinille.

Neuvostoliitto, Moskova.

Austraalian kaivostyöläisten liitto lähettää tervehdyksensä Neuvostoliiton kansalle ja Punaiselle Armeijalle heidän kunniaheikassa taistelussaan maahanhyökkäystä saksalaisia fascistiarmeijaa vastaan.

Me tiedämme, että veljemme—kaivostyöläiset ovat taistelu-
sa eturintamalla. Me lupamme tehdä kaiken voitavamme
tukeaksemme taistelua fascismin vastaan. Kaivostyöläisten
liitto, käyttäen hyväkseen teollisuuden voimaa, tulee seura-
maan, että tämä tulee toteutetuksi.

Me kannattamme Iso-Britannian ja Neuvostoliiton välillä
solmittua sopimusta".

Suomalainen talonpoika ei tahdo sotia Neuvostoliittoa vastaan

Kemijärveltä kotoisin oleva pientalokas K. A. Kotajärvi on jo keski-ikäinen mies. Mutta kun Suomen hallitusherrat alkoivat sotapuhansa Hitlerin Saksan kanssa, oli Kotajärvenkin jätettävä tiluksensa ja lähdettävä "kertausharjoituksiin". Lähtiessä ei sanottu minne, mutta pahat aavistukset oli mielessä. Nyt hän on puna-armeijalaisten vankina ja kertoi meille kokemuksiaan.

Miten ne nyt siellä kotona tulevat toimeen?—tiedustelimme.

"Kotiin jäi kaksi lastani siskoni kanssa. Talo on ilman miesväkeä lasten hallussa. Oli vielä kaksi vuotta sitten neljä lehmää, mutta kaksi niistä hävisi jo edellisessä sodassa. Nyt taitavat kuolla nälkään loputkin elukat ja miten niiden lastenkin käynee. Heinä jää tekemättä. Omasta takaa juuri riittäisi leipä satoon asti, mutta kuka sen tietää, ovatko ne lapset saaneet sitä itse pitää? Ja kukapa sen sadon korjaakaan siellä,—kertoo tämä maastaan irtireväisty talonpoika.

Tuska ja huoli omaisistaan ja omasta perusteiltaan järkytyksestä elämästään kuvastuu tämän jäyhän peräpohjan raatajan kasvoilla.

Tiesittekö te, miksi se Suomi lähti sotaan Neuvostoliittoa vastaan? Ette kai te itse sotaa tarvinnut?—kysyimme.

"En tarvinnut enkä tahtonut. Kuka se tavalliseen työksensä kuu-

luva sotaa tahtoi. Ei siellä Kemijärvellä kukaan, jos ei ne jotkut rikkaat kirkolta. Ei meille edes sanottu sotaan vietävänsä, vaan uskoteltiin, että me olemme reservissä. Mitäpä syytä meillä olisikaan tapella Neuvostoliittoa vastaan."

Ja todella tämä Suomen armeijan sotilaana kesken kesäisiä kiireitä sotaan viety talonpoika menetteli ajatuksensa mukaisesti. Hän kertoi siitä, miten hän vangiksi joutui.

"Kun meidät sitten kuljetettiin rajan yli, emme pitkin aikoihin nähneet yhtään neuvostosotilasta. Minut oli pantu ryhmän johtajaksi—kai sen perusteella, että olin jo ikämies. Kun sitten luutnantti antoi käskyn miehittää edessäolevan kukkulan, meni joukot välillä sekaisin. Kun näin puna-armeijalaisia, rohkaisin mieleni ja juoksin heidän puolelleen. Sieltä kysyin heti, että onko täällä meidän ryhmän poikia, ja niin me antauduimme vangeiksi."

Tämä vangiksi antautuminen kerrottiin niin yksinkertaisena ja selvänä asiana, ettei ollut mitään syytä sen todenperäisyyttä epäillä. Kysyimme kuitenkin: "Ettekö te sitten yhtään tapelleet?" Vastaus oli: "Miksipä me tappelisimme. Mitä hyötyä siitä meilä koituisi."

"Rauha pitää saada Neuvostoliiton kanssa!—ja se pitäisi saada pian" on Kotajärven mielipide.

Kuuma päivä

"Istestijan" erikoiskirjeenvaihtajan lähettämä taistelukuvaus toimivasta armeijasta

Oli yksi helteisimpiä päiviä rintaman läntisellä suunnalla. Ja tämä päivä oli muodostuva myöskin kuumaksi taistelun kannalta.

Eversti Kutepovin rykmentti oli jo useita päiviä puolustanut D:n kaupunkea. Heti rykmentin alueelle tulua voitiin huomata, että puna-armeijalaiset ovat päättäneet mieluummin kuolla kuin perääntyä.

Täällä ei sodita ainoastaan urhoollisesti, vaan myöskin taidolla. Rykmentti on kaivautunut kokonaan maahan. Saksalaisten ilmavoimat, tykistö ja hyökkäysvaunut ovat turhaan yrittäneet saada sitä siirtymään paikaltaan.

...Eräänä yönä tiedustelijat toivat tiedon, että metsässä kahdessa kohtaa, joihin jo aikaisemmin oli suoritettu valmisteluammuntaa, valmistautuvat saksalaiset hyökkäysvaunut hyökkäykseen.

Tykistöpäällikön, eversti Mazalovin käskystä kolme haupitsipatteria avasi samanaikaisesti tulen. Viiden toista minuutin kuluttua oli taas kaikki hiljaista. Tiedustelijat ilmoittivat, että kahdeksan hyökkäysvaunua on tuhouttu ja loput etenevät kiireellisesti metsänreunaa kohti.

Kello 3.30 ilmaantui metsänreunaan 70 saksalaista hyökkäysvaunua, avaten kiivaan tulen teykeistä ja konekivääreistä. Rykmentin tukitykistö avasi vastatulen.

Menetettyään vielä muutamia hyökkäysvaunuja olivat saksalaiset pakotetut aloittamaan hyökkäyksen ennättämättä sitä valmistella tulellaan. Nyt niiden eteen sattui tankki vastainen kaivanto, jota kiertäessään ryhmä hyökkäysvaunuja joutui miina-
vyöhykkeeseen. Seitsemän hyökkäysvaunua räjähti muutamassa sekunnissa. Muut kiersivät kaivannon molem-

milta puolin ja ilmaantuivat ensimmäisen puolustuslinjan edustalle. Samanaikaisesti kiitti metsästä maantielle saksalainen esikunta-auto, luullen varmaan voiton taatiksi, ja sen mukana muutamia kuorma-autoja sotilaiden kanssa. Konekiväärituli tuhosi ne muutamassa hetkessä.

Samoin kävi kahdelle jalkaväkikomppanialle, jotka tulivat esiin metsästä tiiviissä rivistössä, luultavasti aikoen suorittaa psyykkilisen hyökkäyksen.

Mutta hyökkäysvaunut jatkoivat etenemistään. Muutamat niistä tulivat maantielle. Tämän huomattuaan luutnantti Horoshev käski räjäyttää jo aikaisemmin miinoitetun sillan. Ensimmäisen hyökkäysvaunun päästyä yli räjähti siltä toisten nenän edessä. Tien lähellä oleva luutnantti Vorzgrinin patteri avasi suoran tulen pysähtyneitä hyökkäysvaunuja kohti. Lyhyessä ajassa se tuhosi kolme niistä ja päästettyään erään raskaan hyökkäysvaunun aivan lähelle viotti siltä telakettut.

Tankki pysähtyi, mutta jatkoi ampumistaan. Silloin kersantti Tarasovshin ryömi aivan sen lähelle ja heitti bensiinipullon moottorin kuu-

menneen hylkykaasuputken päälle, jolloin tankki syttyi palamaan.

Hyökkäykseen valmistautunut saksalainen jalkaväki jäi makaamaan metsänreunaan, huomattuaan hyökkäysvaunujen palavan.

Sillä välin hyökkäysvaunut jatkoivat keskustassa etenemistään, vetäen perässään panssaroituja jalkaväkisuojuksia. Osa jalkaväestä istui hyökkäysvaunujen päällä niiden panssarin suojaamina.

Nyt tankkitorjuntatykistö avasi tulen, tuhoten kymmenkunta saksalaista hyökkäysvaunua, mutta ne tulivat itseen suurimmaksi osaksi vioitetuiksi.

Loput hyökkäysvaunuista alkoivat jo mennä ensimmäisten juoksuhautojen yli. Nyt oli Punaisen Armeijan jalkaväen vuoro toimia. Puna-armeijalaiset ryntäsivät pelottomasti esiin juoksuhaudoista ja heittelivät bensiinipulloja hyökkäysvaunuihin, joiden lukumäärä väheni vähennemistään.

Kapteeni Gavrušhin päätti, että nyt on aika toimia, ja avasi tulen tankkitorjuntatykeistä ja konekivääreistä, jotka olivat sijoitetut syvemälle puolustuslinjaan. Samaan aikaan alkoi jalkaväki vastahyökkäyksen.

Kestämättä tulta ja peläten pistintäistelua, saksalaisten jalkaväki alkoi perääntyä epäjärjestyksessä. Vielä kolme hyökkäysvaunua syttyi palamaan ja loput ehjäksi jääneet suojelivat tulellaan jalkaväen pakoa. Saksalaiset pakenivat ruuspellon yli heittäen aseensa ja repien arvomerkinsä.

Neljätoista tuntia kestänyt taistelu alkoi vaimeta, mutta rykmenttimme haupitsit tulittivat vielä metsää, jossa saksalaiset hyökkäysvaunut jatkoivat pakoaan. Rykmentin tähtystysasemalle näkyi koko taistelukenttä. Ruuspellon loissa lojui ryhmittäin kaatuneiden saksalaisten ruumiita. Kaikkialla törötti hyökkäysvaunujen jäännöksiä. Puna-armeijalaiset kokoilivat saksalaisten pois heittämiä rautaristejä ja mitalleja, moottori- ja polkupyöriä. Sotasaa-
listia karttui yhä.

Yhteenvetoja tehdessään rykmentin komentajisto totesi saksalaisten menettäneen 39 hyökkäysvaunua, pari komppaniaa jalkaväkeä, kaksi kuorma-autoa ja yhden esikunta-auton. Päivä oli ollut kuuma, mutta tuloksetkin olivat kiitettävät, kuten oheellisesta kuvastakin näkyy.

KUUMAN PÄIVÄN JÄLKEEN. Punaisen Armeijan tuhoamia fascistien hyökkäysvaunuja, jotka 14 tuntia kestäneen taistelun jälkeen jäivät tantereelle.

KANSAN MIES

N^o

N° 7

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahan tunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Perjantaina
heinäk.
29 p:nä v. 1941

NE
S

Suomen sotilaat, pelastakaa itsenne ja maanne sodan jaloista, siirtykää Punaisen Armeijan puolelle!

SAKSAN JA SEN KÄTYRIEN TAPPIO ON KIERTÄMÄTÖN

Sen jälkeen, kun fascistinen Saksa rikkoi valapattoisesti Saksan ja Neuvostoliiton välisen ystävyssopimuksen ja hyökkäsi sotaa julistamatta Neuvostoliiton kimppuun, kiiruhtivat Suomen sanomalehdet vakuuttamaan kansalle, että Saksa muka voittaa tämän sodan. Suomen yleisradio toivottaa vielä nykyin saksalaisten "suurista voitoista" ja Punaisen Armeijan "menetyksistä". Suomen kansalta salataan asian todellinen tila. Sota jatkuu jo toista kuukautta. Koko maailma on tullut vakuutetuksi Hitlerin ja hänen palkkarensien ennustuksien perättömyydestä. Punaisen Armeijan antamat vastaiskut ovat tuottaneet saksalaisille sängen tuhoisia tappioita.

Jo ensimmäisen neljän sota-viikon ajalla saksalaisten menetykset kuolleina, haavoittuneina ja vangittuina nousevat puoleentoista miljoonaan mieheen. Saksalaisten parhaimmat divisioonat on tuhottu. Kolmessa viikossa saksalaiset ovat menettäneet 2.300 lentokonetta ja 3.000 hyökkäysvaunua. Saksalaisten eteneminen itää kohti on pysäytetty.

Hitler ei odottanut, että saksalaiset tulisivat Neuvostoliiton kansojen ja sen Punaisen Armeijan taholta näin sitkeää vastarintaa. Saksan armeijan yllähdön strateginen suunnitelma "salamannopean iskun" antamisesta Punaiselle Armeijalle on särkynt. Sota pitkistyy. Mutta Saksa ei ole valmistautunut pitkälliseen sodankäyntiin. Sillä on käytettävissään niukat ravintoainevarat. Ei riitä myöskään naftaa, jota ilman ei nykyään voida käydä sotaa. Saksan naftavarat ovat 125 kertaa pienemmät kuin Neuvostoliiton. Romanian naftalähteistä on suuri osa tuhottu.

Sitäpaitsi saksalaiset sotilaat ovat väsyneet pitkäaikaiseen so-

dankäyntiin. Heille uskoteltiin että neuvostovastainen sota tulee kestämään korkeintaan 2-3 viikkoa, mutta se on vasta alulla, sodan päättymisestä ei vielä ole tietoaakaan.

Ei yksikään armeija maailmassa voi saada voittoa sodassa, ellei sillä ole lujaa selkäpuolta ja kannatusta väestön keskuudessa. Saksan armeijan selkäpuoli on heikko. Kansan moraalilla on Saksassa pidetty yllä kaikenkaltaisella demagogialla ja lupauksilla. Saksan armeijan helpot voitot läntisellä rintamalla olivat omiaan vaikuttamaan väestön mielialan kohoamiseen. Mutta nyt tästä harhakuvasta alkaa tulla loppu. Saksan kansa alkaa ymmärtää, että puheet saksalaisten armeijan voittamattomuudesta ja sen "loistavista voitoista" ovatkin perättömiä ja vain propaganda-tarkoituksessa tekaistuja. Erikoisesti Saksan kansaa masentaa se tosiasia, että rintamalta saapuu yhä uusia sotilasjuniä tuhansine haavoittuneine sotilaineen.

Suomen valtiot on heittäessään Suomen armeijan hyökkäykseen Neuvostoliittoa vastaan, edessäolevaan Hitlerin tappioon. Tämän alkavat yhä selvemmin käsitellä Suomen armeijan sotilaat, jopa osa upseeristoakin. Haluttomuus taistella Hitlerin valloitusjoukkojen puolesta saa ilmaisensa Suomen armeijan riveissä varsin huomattavaksi nousseessa karkalaisuudessa sekä vapaaehtoisissa antautumisissa Punaiselle Armeijalle, josta tänään julkaistavat sotavankien lausunnot kertovat vakuuttavaa kieltä.

Suomen sotilaan on häpeä taistella kansojen orjuuttajan Hitlerin puolella. Suomi voidaan pelastaa lyömällä Hitler ja hänen kätyrinsä.

Lopettakaa sota, yhtykää taisteluun Hitleriä vastaan!

Suomen armeijan ruotsalaisia sotilaita, joiden vetoumuksen julkaisemme alempana. Ensimmäinen on ote alkuperäisestä allekirjoituksineen, sen alla koko kirje suomenkannalla.

Sotilas Frans Järven- sivun mielipiteitä sodasta

Niiden sotamiehen joukossa, jotka Mannerheim on pannut "ristirekente" viimemain keulan, marssi myöskin Sidebystä kotoisin oleva nuori merimies Frans Järvenivu. Tämä 20-vuotias nuorukainen ei ole lainkaan uskon palloudesta huumautuneen ristirekenteen näköinen. Hän ei salaa iloaan sen johdosta, että sai tilaisuuden antautua vankiksi. Polkupyöräkomppania, johon hän kuului, ylitti rajan Ahtokosken kohdalla ja joutui heti kahakkaan. Puna-armeijalaiset löivät hyökkääjät takaisin lähtien ajamaan niitä takaa. Järvenivu heittäytyi kahakan aikana syrjään ja nähtyään hetken kuluttua pari puna-armeijalaista lähellään, antautui vankiksi.

— Ettekö pelänneet, että venäläiset kohtelevat vankeja huonosti? kysyimme tältä hymyilevältä merimieheltä. Hän vastasi: — Sitähän ne upseerit koettivat meille uskotella, mutta minä puolestani uskoin heihin yhtä vähän kuin merimiehet Niilo Wallariin.

Kävi selville, että Järvenivu oli Merimiesunionin jäsen ja hänen luottamuksensa tuon unionin johtajaan, Suomen työväenliikkeessä tuholaisena esiintyneeseen Niilo Wallariin oli yhtä olematon kuin Suomen fascistihallitukseenkin.

— Suomen sotilaat ovat yleensä sitä mieltä, kertoo Järvenivu, että Suomen sota — ja hallitusherrat, Ryditi, Mannerheimit ja Tannerit ovat ryhtyneet fascistisen Saksan rengeiksi. Hitler aikoo ehkä Suomesta samanlaisen alusmaan kuin hän on tehnyt Tšekko-Slovakiasa, Belgiassa, Norjasta ja monista muista maista. Siksi jokaisen suomalaisen velvollisuus on taistella Suomi — syöjää Hitleriä vastaan.

Kerroimme sotamies Järvenivulle Englannin ja Neuvostoliiton keskinäisyyden sopimuksesta ja siitä vaikutuksesta, minkä tämä sopimus on tehnyt kaikkialla maailmassa.

Järvenivu on tyytyväinen kuulemastaan. Hän juttlee:

— Saksan fasciemi on saanut alistetuksi monet kansat sen vuoksi, ettei niiden kesken ole ollut tarpeeksi yhteistoimintaa. Suomessa vain I.K.L:n fascistit ja niitä lähellä olevat taantumusainekset kannattavat Saksan fascisteja. Kaikki muut vihaavat heitä. Mutta monet pelkäävät Saksa, koska saksalaisten sensuroima lehdistö kuvaa fascistisen Saksan niin voimakkaaksi, ettei sille kukaan mahda mitään. Meille selitettiin so-

Tiedä kuinka armias saldet!

Gä' oier prä Röda armien sida!
Öss her Röda armien molloger väl och den samman
achsa all molloger se arst.
Nid all b...! R...
fian Finland!
De svensklände soldaterna från 15:e infanteriregementet,
15:e kustbataljonen, kompani och kustartilleriregementet 9.
Gottberg Paul, Boman Karl, Erik Byman
Andström Anton, Birger Vesterholm, Birger Sundström
Jarl Hageberg, Adolf Lindholm, Andström Johannes, Hugo Rehn,
Adolf Rindholm, Albin Törnqvist, Blomqvist Paul,
Lindström Holger, Pihl Albin, Ernst Pihl.

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE!

Hitlerin Saksa ja sen suomalaiset edustajat Ryt, Rangell ja Mannerheim ovat syösseet meidät vastoin tahtoaamme veriseen sotaan vieraiden etujen puolesta. Meidät on pakotettu hyökkäämään Neuvostoliiton kimppuun, joka ei ole millään tavoin vihainen Suomen kansaa kohtaan.

Neuvostoliitto lähetti Suomelle viljaa, kun me kärsimme leivän puutetta.

Mutta mitä on Hitlerin Saksa antanut Suomelle? Se on lähettänyt useita armeijadivisioonia, jotka elävät ilmaiseksi Suomen kansan kustannuksella ja jotka ovat ajaneet meidät sotaan.

Heidän vuokseen on meidän vähennettävä ennestäänkin pieniä ruoka-annoksiamme. Vaimomme ja lapsemme näkevät nälkää.

Meiltä on riistetty kaikki demokraattiset oikeudet.

Me Uudenmaan läänin ruotsalaiset sotilaat lähetämme seuraavan vetoumuksen Suomen väestölle ja armeijalle:

Lopettakaa sota! Yhtykää taisteluun hitleriläisyyttä vastaan!

Hitlerin Saksa on vihollisemme eikä Neuvostoliitto.

Siirtykää Puna-Armeijan puolelle!

Meidät on Puna-Armeija ottanut vastaan hyvin, ja se ottaa teidätkin hyvin vastaan.

Alas hitleriläisyys! Pois saksalaiset joukot Suomesta!

13:nneen jalkaväkirykmentin, 15:nneen rannikkovartiokomppanian ja 4:nneen rannikkotykistörykmentin ruotsiapuhuvat sotilaat:

Gottberg Paul, Boman Karl, Erik Byman, Andström Anton, Birger Vesterholm, Birger Sundström, Jarl Hageberg, Adolf Lindholm, Andström Johannes, Hugo Rehn, Albin Törnqvist, Lindström Holger, Blomqvist Paul, Pihl Albin Karl, Ernst Pihl.

42 Järvenivu!
Lasketaan, pojat asut
Käsitämme jo aivan kato -
kannat niiden käsiin, jotka
sita" haluavat. Täällä on
ruokaa tarpeeksi, eikä mitään
puutetta. Käsitelä on hyviä aine-
Ei kannata taistella
vainatehta taistella. Ymmärrä -
tää, että Neuvostoliitto ole
meidän vihollisemme, vaan
se parhaimminkin hallituskeho,
joka Suomessa hallitsee ja
Saksan fasciemi, joka on teidän
sotaa pakottanut.
42 rykmentti Järvenivu.
Sotilas Erik Halm.

Punaiselle Armeijalle antautuneen sotilaan Erik Halmen kirje asetoverilleen

(jatkuu 2 siv.)

"Suomen Sosialidemokraatti" Hitlerin äänitorvena

Miten on mahdollista, että "Suomen Sosialidemokraatti" kehoittaa Suomen kansaa taisteluun Neuvostoliittoa vastaan Hitlerin puolesta ja selittää samalla, että Suomi taistelee muka kansanvaltaisen järjestelmän säilyttämiseksi?

Näin voi tällä hetkellä kysyä monikin suomalainen.

Eikö Hitler ole hävittänyt kaiken kansanvaltion Saksasta, Itävaltasta, Ranskasta ja monista pienistä Saksan vasallivaltioiksi tekemistään maista? Eikö Hitler ole avoimesti julistanut, että hän tahtoo hävittää demokratian koko maailmasta? Ja toiselta puolelta, eivätkö Hitleriä vastassa ole porvarillisen demokratian päämaat, Englanti ja Amerikan Yhdysvallat sekä sosialistisen demokratian suuri maa, Neuvostoliitto?

Jokainen Suomen kansalainen voi edelleen kysyä, eivätkö Hitlerin suomalaiset palkkarengit, IKL:n herrat ole luvanneet hävittää demokratian Suomesta "viimeistä piirtoa myöten"? Miten on mahdollista, että "Suomen Sosialidemokraatti" taistelee demokratian puolesta, kun se kerran yllyttää yhteiseen sotaan yhdessä niiden kanssa, jotka sotivat demokratian hävittämiseksi, s. o. Hitlerin ja IKL:n herrojen kanssa?

Eihän siitä ole kuin kuukausi-pari aikaa, kun "Suomen Sosialidemokraatti" itse kertoi Hitlerin taistelevan maailman demokratioita vastaan. Kuinka se nyt selittää, että asiat ovat muuttuneet päinvastaisiksi?

Eiköhän asia liene niin, että "Suomen Sosialidemokraatin" nykyisen kannan määräävät saksalaiset pistimet, joita eräät Suomen sosialidemokratian johtajat pelkäävät, sekä lihavat ministeripaikat, joita he... eivät pelkää.

Kumpi näistä tekijöistä on enemmän vaikuttanut "Suomen Sosialidemokraatin" kannanmuutokseen, sitä on vaikea sanoa. Mutta se on varmaa, että Hitleristä ja hänen kätyreistään, IKL:n herroista, ei saa tekemälläkään kansanvaltion ritareita. Vaan on kaikkien niiden, jotka tahtovat taistella kansanvaltion puolesta, käännettävä aseensa Hitleriä, IKL:n herroja ja niiden liehtareiksi lähteneitä sos. dem. johtajia vastaan.

Suomen sosialidemokraattiset työläiset! Kysykää Tannerilta, missä muussa maassa kuin Suomessa sosialidemokraattinen puolue taistelee Hitlerin kanssa samassa rintamassa? Tanner ei voi osoittaa ainoatakaan sellaista maata. Sillä kaikissa muissa maissa ovat sosialidemokraatitkin selvillä siitä, että Hitler on kaiken demokratian vannoutunut vihollinen ja sosialidemokraattistenkin puolueiden hävittäjä.

Ulkomaiden lehdistö Punaisen Armeijan taistelutaidosta

Tietotoimisto "Bulls" ilmoittaa: Berliinin sotilaspiirit ovat pakoitetut katkerin mielin tunnustamaan, että puna-armeijalaiset osoittavat taistelussa mitä suurinta urhoollisuutta. Puna-soturit eivät antaudu vangiksi vaikeimmassakaan tilanteessa, taistellen viimeiseen hengenvetoon asti.

Japanilainen "Japan Times and Advertiser" on julkaissut saksalaisten joukkojen mukana olevan sotakirjeenvaihtajansa kirjeen, jossa sanotaan: "Venäläiset taistelevat erittäin rohkeasti. Silminnäkijäin kertomusten mukaan he päästävät vihollisen hyökkäysvaunun aivan lähelle ennen kuin avaavat tulen. He hyppäävät ulos tykkitulen tuhomista tankeistaan ja jatkavat taistelua haavoittuneinakin. Pelottomuudessa neuvostosotilaat ovat lännen sotilaita korkeammalla. Venäläiset käyttävät tavastasi maastoa hyväkseen. He päästävät usein vihollisen etummaisesta hyökkäysvaunusta puolustuslinjansa läpi, jonka jälkeen vasta avaavat murhaavan ristitulen."

"Asahi"-lehti kertoo sotilaskirjeenvaihtajien havaintoja Punaisen

Armeijan taistelukuntoisuudesta. He selittävät yksimielisesti, että puna-armeijalaiset ovat kylmäverisiä ja sitkeitä. He eivät antaudu vangiksi missään oloissa, vaan tekevät vastarintaa niin kauan, kun yksikin lihas liikkuu. Voidaan sanoa, että näin kylmäverisen ja urhoollisen vastustajan Saksan armeija kohtaa ensi kerran.

Sveitsiläinen National Zeitung" lausuu, että Punaisen Armeijan taistelijat "ovat osoittaneet erikoista taitavuutta lujitettujen asemien, saartokavantojen ja maanalaisten yhteyslinjojen rakentamisessa". "Venäläiset, — jatkaa lehti, — käyttävät usein väijytystaktiikkaa, päästien vihollisen etummaisesta joukko-osastot ensimmäisen ja toisen puolustuslinjansa väliin, jonka jälkeen avaavat ristitulen."

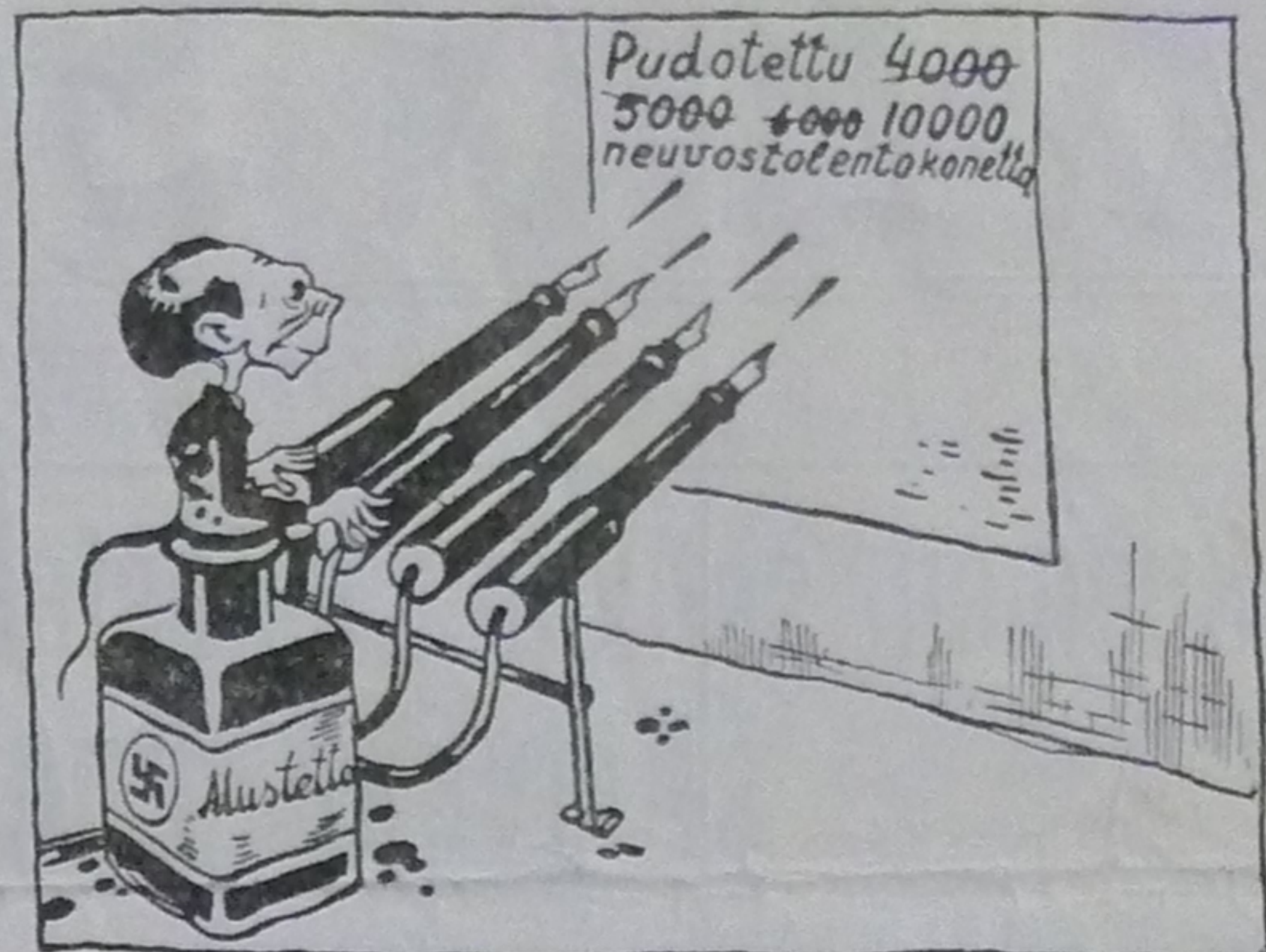
Saksalaiset eivät kestä punaisten joukkojen pistinhyökkäyksiä ja fascistien hyökkäysvaunut välttelevät usein joutumasta kosketuksiin Punaisen Armeijan raskaiden ja keskikokoisten hyökkäysvaunujen kanssa. Neuvostohävittäjäkoneiden ilmaannuttua siirtyy herruus ilmassa heti niille.

Englantilainen sotakatsausten laatija Punaisen Armeijan sitkeydestä ja uljuudesta

Lontoo. Reuterin sotakatsausten laatija kenraali Hubert Hoff lausuu viimeisessä sotakatsauksessaan, että jokainen päivä parhailaan käytävissä ankarissa sotatoimissa on erittäin suuresta merkityksestä taistelujen lopputulokselle ja että joka päivä vaikuttaa venäläisille sangen edullisesti. Saksalaisten fyysillisen ja moraalisen väsymyksen pitää jo olla suuren, sillä ei mikään masenna sotilaita niillä kovin kuin pettyneet toiveet helpon voiton saamisesta ja nopeasta taistelun päättymisestä. Sitäpaitsi pitää saksalaisten hyökkäysvaunujen, mekani-soitujen asevoimien, huoltovarojen ja korjauslaitteiden vähitellen ehtyä, sillä mitä kauemmaksi panssari- ja

hyökkäysvaunujokot etenevät tukikohtaan, sitä raskaammiksi muodostuvat niiden menetykset. Kun Saksan armeija kaikin ponnistuksillaan huolimatta tulee lakkaamaan kohtamaan edessään läpikäymättömän ihmis- ja tykkiseinän, niin se meneettää rohkeutensa. Tällä kertaa ainakaan ei ole mitään järkeä merke- ja siltä, että venäläisillä olisi puutetta miehistä tai että venäläisten sotilaiden ja Venäjän kansan moraalinen mieliala olisi vähänkään heikentynyt. Taistelun lopputuloksen, varsinkin taistelussa väsyneitä joukkoja vastaan, ratkaisevat hyvin varustetut ihmisjoukot, ja venäläisillä ei ole puutetta sotatarpeita.

Suomen kansalaiset! Teidän vihollisenne on keskuudessanne. Vihollisia ovat saksalaiset fascistit ja niiden kätyrit, jotka tahtovat pystyttää fascistisen sortojärjestelmän maahan. Nouskaa fascistin-vastaiseen taisteluun!

Apollo Goebbelsin ilmatorjuntapotteri

FASCISMIN VALHEPROPAGANDAN KANTAISÄ

Yksi Hitlerin lähimpiä ystäviä apollo Goebbels on tullut koko maailmalle kuuluksi saksalaisten valhepropagandajuttujen sepittäjänä. Hänen ohjauksellaan fascistiset lehtimieshujarit päästävät maailmalle Saksan radion ja sanomalehdistön välityksellä toinen toistaan pöyryttävämpiä ihmeutuksia, joita sitten hyvin ahnaasti sieppaavat Italian ja Suomen tietotoimistot.

Valittamatta logiikasta, terveestä järjestä tai neljästä laskutavasta Goebbels todistelee hysteerisesti, että tilastotiede ei ole ainoastaan tiedettä, vaan se on myöskin taidetta. Katsokaapa, millä tuo taide todellisuudessa näyttää:

Heti toisena päivänä, kun Hitler aloitti hyökkäyksensä Neuvostoliittoon, ilmoitti Berliinin radio Neuvostoliiton ilmavoimien menettäneen 2582 lentokonetta. Kesäkuun 30 p:nä tuo luku nousee jo 4.000 lentokoneeseen ja vielä muutama päivä sen jälkeen tiedoittaa Berliinin radio, että bolsheviikit ovat menettäneet vähintään 7.000 lentokonetta. Tosin vähän ennen tätä saksalainen eversti Hertz ilmoitti, että Neuvostoliitossa on tuskin enempää kuin 6.000 lentokonetta. Mutta fascistin propagandaministeri herra Goebbels selvisi pulmallisesta asemastaan. Seuraavana päivänä yksinkertaisesti tiedoittiin, että saksalaiset ovat jälleen tuhonneet 130 bolsheviikkien lentokonetta ja sitten taas yli 200 aina päivästä päivään.

Saksan fascistin propaganda onkin täydellä syällä joutunut yleisen pilkan alaiseksi koko maailmassa. Niinpä amerikkalainen sanomalehti "New York Times" otsikolla "Venäläiset paljon päättävämpiä kuin Hit-

ler luuli" huomauttaa ironisesti: "Kerran Berliinistä ilmoitettiin, että venäläiset voimat on kokonaan tuhoutunut, mutta seuraavana päivänä he tämmän jo unohtivat ja tiedoittivat, että venäläiset tekevät sitkeitä vastarintaa koko rintamalla".

Kun Goebbels huomasi, että tästä salamannopeasta kynäsodasta ei enää ole vastaavaa hyötyä, niin turvautui hän uuteen keinoon. Alettiin paasata bolsheviikkien "raakuuksista". Niinpä kerrottiin ihmeuttu: "Ensimmäisten viiden vuoden aikana valtaan tulonsa jälkeen bolsheviikit telottivat 88.000 lääkärin". Entisen Venäjän sisäasiain ministerin virallisten tietojen mukaan oli tsari-Venäjällä v. 1916 kaikkiaan vain 19.785 lääkärin. Näinollen jokainen lääkäri tuli surmattu ei vähempää kuin neljä ja puoli kertaa. Edelleen Berliinistä ilmoitetaan, että Saksan sotajoukkojen saapuessa Kaunasin on sieltä löydetty 1.100 tapettua katoliilaista pappia, mutta kaikkein onnettomuudeksi Goebbelsille oli Kaunasissa ainoastaan 100 katoliilaista pappia.

Kun rakkikoiralta kerran kysyttiin:

— Mitä sinä päivät päästänyt haukut, — niin rakki vähäkään punastumatta vastasi:

— Virka näet on sellainen.

SOTILAS FRANS JÄRVEN-SIVUN MIELIPITEITÄ...

(alku 1 siv.)

dan alussa, että Saksa lyö Neuvostoliiton parissa viikossa. Nyt on kuitenkin kulunut jo kuukausi eikä sota ole vielä päättynyt...

Ilmoitimme vangille viimeiset tiedot rintamalla ja kerroimme Suomen yleisradion sotilaskirjeenvaihtajan kuvauksia siitä, miten Suomen armeija muka etenee itään päin.

Vangittu sotilas nauroi katkeraa, ivalista naurua:

— Itään päinhän sitä minäkin tässä olen menossa — huomautti hän. — Ja toita sanoakseen, näin tuntuukin mukavammalta. Puna-armeijalaiset kohtelevat minua ystävällisesti. Ruoka on parempaa kuin Suomen armeijassa, eikä tarvitse pelätä sitä, että joutuu niiden itäänpäin rynnistelevien herrojen kanssa samaan hautaan! Sille taipaleelle jää toinenkin poika! Pelastua voivat vain ne, jotka tekevät niinkuin minäkin, antautuvat Puna-armeijalle.

Me koettelimme vielä pojan vakaumuksen lujuutta kysymällä häneltä:

— Kuinkas te nyt tuolla tavalla neuvotte Suomen sotilaita väistämään tappelu, vaikka on puhuttu niin paljon siitä "suomalaisesta sisusta"?

Mutta sidebyläinen sotilas Frans Järven sivu vastasi varmasti:

— Jos olisi kysymys taistelusta Suomen kansan puolesta, en neuvotisi ketään antautumaan, mutta nyt onkin sillä tavalla, että ne, jotka taistelevat Suomen armeijassa Neuvostoliittoa vastaan, taistelevat vain Suomen sortajan, saksalaisten Hitlerin puolesta. Kun Puna-armeija kukistaa Hitlerin, merkitsee se sitä, että Hitlerin joukot ajetaan pois Suomesta ja Suomi saa vapautensa. Neuvostoliiton voitto on Suomen kansan voitto. Siksi kehoitan Suomen sotilaita antautumaan Puna-armeijalle, joka on Saksan fascistien vihollinen, mutta Suomen kansan ystävä.

Mitä Suomen työtätekevät ajattelevat sodasta?

Kun kuuntelee Suomen herrain radiopuheita ja vilkaisee suomalaisia sanomalehtiä, näyttää siltä, kuin koko yhteistä Suomen kansaa elähtäisi vain yksi toivo: saada vuodattaa vertaan Hitlerin puolesta. Toista kertovat sotavangit ja heidän omaistensa kirjeet. Vaikka ne onkin kirjoitettu sotasensuuria silmälläpitäen, saa niistä kumminkin käsityksen siitä, miten vastenmielinen ja vastentahtoinen tämä sota on työkansalle, joka on siihen sanan täydessä merkityksessä ajettu.

"Kertausharjoituksiin" kutsu syntynyt kutsuttujen keskuudessa tavatonta kuohuntaa, joka joillakin paikoilla puhkesi suoranaiseksi mellakaksi. Niinpä eräs kemiläinen neitonen kertoo reserviläinen Taavi Ruonalaalle 30/6 päiväamassaan kirjeessä:

"Olitpa sinä ollut silloin täällä, kun poikia otettiin reserviin. Pojat oli niin rauhallisena tivolissa. Mutta äkkiä syntyi hirmuinen pakokauhun, kun poliisit tulivat. Pojat hokivat: vaara väijyy. Pojat löivät tivolimiehiä nyrkeillä, vetivät puukoilla tivolin seinät haki ja juoksivat pakoon. Minä en osaa kertoa sinulle, millaista metakkaa täällä on ollut. Ekin makasi yhden illan meijerin luona metsikössä. Aina kun se yritti lähteä niin poliisi tuli vastaan. Koi-

vusen luota jo kuului huuto ja kirvaus. Pojat kulkivat toistensa luona neuvottelemassa. Jos näimme vielä, niin kerron sinulle milaista täällä elämä oli silloin".

Sotavangit kertovat kaikki siitä tavattoman masentuneesta mielialasta, joka työtätekevien keskuudessa vallitsi miesten joutuessa "harjoittelemaan". Mobilisointi vei monet paikkakunnat tyystin tyhjiksi miesväestöstä, raskaat maatyöt jäivät naisten ja lasten niskoille.

Sotamies Niilo Vuorelle kirjoittaa sisarensa Kemistä 4. 7. 41:

"Isä täällä näkyy olevan aika huono, vaan kyllä hän vielä yrittää jalkailla olla, puitakin hän näkyy vielä tuossa pilkkovan vaikkakin on vaan yksi käsi... Heinänteosta on kova huoli, että kuka sen nyt tekee kun ei ole ketään kotosalla. Antti on ollut jo muutaman viikon siellä jossain ja Kalle on mennyt samoihin aikoihin... Äiti kertoi, että hän on koettanut hommata niitä lomahakemuspapereita, mutta oli Joushola siellä huoltotoimistossa sanonut, että se avustusraha on niin suuri että sillä pitäisi saada vierasta työvoimaa eikä ollut antanut mitään papereita".

Katkerointeena kirjoittaja lisää: "Kyllä ne kehtaa kelpuilla kaikella tavalla".

Kersantti Edvard Paavalniemen kotoaan Hirvaasta saamassa kirjeessä kirjoitetaan:

"Kyllä koetan sitä heinämaata hommata, mutta väsymys tuntuu saavuttavan. Olemme kaikin työssä vielä ja pitkiä päiviä pidetään, kymmenen ja kahteentoista yötä, kaikki pyhäpäivätkin, mutta tuntuu, että saisi jonkun pennin saada, kun ei tiedä, minkälainen aika on edessä".

Raskaasta raadannasta ja puutteen ahdistelusta kertovat nämä kirjeet. Siitä, miten ahtaalla väestö on, puhuvat sellaiset tosiasiat, että monestakaan kodista ei pystytä pakettia sotapojalle lähettämään.

Alikersantti Hellevaeralle kirjoittaa äitinsä Veitsiluodosta 1.7.:

"Sinä pyysit pakettia, niin halusta sen laittaisimme, vaan meillä ei ole mitään siihen pakettiin panisimme. Tupakkaaakin on vaikea saada, vaan koitamme hommata edes tupakkaa sinulle".

Reservikorporaali Martti Aholalle kirjoitetaan kotoa Peurasta:

"Tämä on vähän viipynyt kun olen koittanut sitä pakettia toudhuta mutta enään minä saa siihen paljon mitään. Minä lähetän nyt yhtä aikaa tämän kirjeen kanssa mukaan pakettiin. Siihen ei tule muuta kun vähän kahvia ja sokeria ja korppuja... Olin lähettänyt mielelläni jotain kalaa, taimenta tai lohta, mutta ne ovat niin kauhean kalliita, että ei pysty ostamaan eikä ole niin reilua ihmistä, joka antaisi hyvää tahdosta, ainakaan vielä sattunut".

Miltei kaikissa kirjeissä kuvastuu ahdistettujen ihmisten tuska rintamalla olevan omaisensa puolesta, toivo kodin säilymisestä ja rauhan saapumisesta. Sotatarvo on niistä tipotessaan.

Niinpä kersantti Paavalniemen saamassa kirjeessä lausutaan:

"Olin niin pahalla mielellä kun kuulin, että siellä on hyökkäykset alettu, mutta kirjeesi toi suuren lohdutuksen, kun näin, ettei aivan etumaisena ole vielä silloin ollut, mutta eihän sitä tiedä mihin kohtalo vie".

Kirjeen lopussa lausutaan harras toivomus:

"Koeta kuitenkin ajatella ja säästää terveyttäsi, ettei ihan olisi uupunut lopuksi ikää".

"Kunpahan sinä nyt pysyisit siellä terveenä, että saisimme Sinut vielä takaisin kotia ja saisimme taas aloittaa elämän uudelleen".

Kirjoittavat sotamies Lauri Höökin omaiset Rovaniemeltä.

"Kunpa sota pian loppuisi" — se ajatus toistuu joka kirjeessä. Suomen työkanpa tuntee, että se on vuodattamassa vertaan vieraan asian puolesta, ajettu sotaan, jota se ei ole tahtonut eikä tahdo.

Ainoa keino vapautua sodasta on tehdä lopullinen tili Hitlerin ja hänen renkiensä kanssa. Pois natsit Suomesta! Tämä ajatus raivaa tietään Suomen kansan keskuudessa. Varmistuu vakaumus, että vain sitä tietä Suomi voi päästä pysyvään rauhan tilaan.

KANSANMIES

N:o 8

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahan tunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Sunnuntaina
elokuun
3 p:nä v. 1941

Hitler valmistaa Suomelle Tanskan ja Norjan kohtaloa. Taistelkaa maanne vapauttamiseksi Hitlerin joukoista!

Hitlerin ja Mannerheimin erehdykset

Tunnettu amerikkalainen sanomalehtinainen Dorothy Thompson kirjoittaa, että Hitler teki kaksi suurta erehdystä lähties-
sään sotaan Neuvostoliittoa vastaan. "Ensiksikin — kirjoittaa Dorothy Thompson — Hitler erehtyi luullessaan, että Englanti tekee hänen kanssaan rauhan sen jälkeen, kun hän lähtee niinsano-
tulle "ristiretkelle" Venäjää vastaan. Ja toiseksi hän erehtyi aliarvioimaan Venäjän vastarinnan voimaa. Nämä eivät ole tavallisia erehdyksiä, — korostaa Dorothy Thompson — "vaan kohtalokkaita erehdyksiä".

Tähän voidaan lisätä, että Mannerheim teki myös kaksi kohtalokasta erehdystä. Ensiksikin hän uskoi Hitlerin ja Goebbelsin kerskailuihin, että fascistisen Saksan armeijaa ei muka mikään voima pysty vastustamaan. Ja toiseksi hän uskoi, että Suomen armeijan sotilaat tulisivat innolla sotimaan hitlerilaisten ja Suomen fascistien sotapyyteiden puolesta.

Mutta kummassakin kohdassa oli Mannerheimin usko liikkeelle rakennettu. Hitlerin hyökkäys Neuvostoliittoa vastaan ei mennyt lainkaan suunnitelmien mukaan, ja nyt on Hitlerin armeija juuttunut Iltään, jossa se ei ole

saanut aikaan muuta kuin anastanut vähäksi aikaa muutamia sille hyödyttömiä, sodan autioit-
tamia alueita, joissa sitä vielä alinomaan ahdistavat Neuvostoliiton sissijoukot. Samaa aikaan Englanti tuhoaa pommittamalla Saksan tärkeimpiä sotateollisuuskeskuksia. Voittamattomaksi ke-
hutusta Saksasta näkyy siis pian tulevan voitettu Saksa. Tämä oli ensimmäinen isku Mannerheimille.

Toinen isku ei ole myöskään mitätön. Enin osa Suomen sotilaista on jo tullut ymmärtämään, että heitä ajetaan vuodattamaan vertaan Saksan fascistien puolesta Suomen kansan etuja vastaan. Siksi he ovat rintamalla ainoastaan pakosta sekä antautuvat Puna-armeijalle, milloin vain näkevät siihen tilaisuuden tarjoutuvan. Mannerheimilaisten sotavai-
heet voivat pettää vain joitakin rintaman takana olijoita, mutta ne eivät voi muuttaa sitä tosiasiaa, että Mannerheim, joka niin suurellesit lähti hyökkäykseen, on jo kärsinyt suurta miehukkaa. Eikä ole epäilystäkään siitä, etteikö Mannerheimin joukkoja ennen pitkää lyödä takaisin kai-
kilta niiltä Neuvosto-Karjalan alueilta, mihin ne ovat tunkeutuneet.

Maailman mielipide natsien neuvosto- vastaisesta sodasta

Radiopuheessaan Itävallan väes-
tölle kesäkuun 27 päivänä lausui Englannin radiossa esiintynyt herra Mac Callum m. m. seuraavaa:

"Natsit uskoittelevat teille, että maailma hyväksyy heidän gangsteri-
hyökkäyksensä Neuvostoliittoa vas-
taan. He lainailevat lausuntoja niin-
sanotusta maailmanlehdistöstä. Miltä
näyttävät nuo natsien "maailmanleh-
det"? Pari romanialaista lehtipahasta,
joiden lahjutut toimittajat kirjoittavat
aina sen puolesta, joka maksaa heil-
le enimmäin. Tämän lisäksi natsit
lainailevat lausuntoja kroatialaisista,
unkarilaisista, suomalaisista, slovak-
ilaisista ja vieläpä italialaisistakin leh-
distä. Mutta on sattunut käymään
niin merkittävästi, että näitä lehtiä
kontrolloivat ne hallitukset, jotka
Hitler on pystyttänyt tahi jotka py-
syvät pystyssä vain Hitlerin varassa.
Noiden lehtien joukossa on myöskin
ranskalaisia lehtiä, niitä samoja, joi-
den toimittajat samalla hetkellä, kun
Ranska sai kuoliniskun, ottivat vas-
taan rahaa Goebbelsiltä. Tällaiselta
näyttää se "yleinen mielipide", josta
fascistisen Saksan sanomalehdistö
puhuu."

"Tämän rinnalla on kuitenkin toi-
nen maailmanmielipide", jatkoi Mac
Callum.

Se näkyy kaikkialla siellä, missä
saksalainen kansojen sortaja ei ole
päässyt isännäksi. Amerikkalainen
valtioliikkeen johtaja Sumner Welles ilmai
todellisen maailmanmielipiteen seu-
raavilla sanoilla:

"Kysymys on siitä, hyväksyykö
maailma Hitlerin maailmanvalloitus-
suunnitelmat vai ei. Siitä on kys-
ymys, ja siksi on Amerikka valmis
yhdessä Englannin kanssa auttamaan
venäläisiä heidän vapaustaistelussaan.
Niin ajattelee koko se maailma, joka
on vapaa ja voi lausua mielipiteensä.
Se on päättänyt yhdessä venäläisten
kanssa puolustaa vapauttaan."

Kenen vihollinen on Hitler?

Englannin työväenliikkeen so-
sialidemokraattisetkin johtajat näk-
vät olevan selvillä Hitlerin sotatar-
koituksista. Niinpä esimerkiksi Eng-
lannin suuren Työväenpuolueen tun-
nettu johtaja Attlee lausui äskettäin
pitämässään puheessa seuraavaa:
"Joku viikko sitten Hitler esiin-
tyi vielä kapitalismin vihollisena.
Tänään hän väittää olevansa kom-
munismin vihollinen. Mutta näin sa-
noessaan on Hitler liian vaatimaton.
Sillä hän on koko ihmiskunnan vi-
hollinen."

Attlee lisäsi vielä, että "kansojen
tehtävänä on Hitlerin täydellinen
kukistaminen".

Samaan suuntaan on, kuten tun-
nettua, puhunut myöskin Yhdysval-
tojen presidentti Roosevelt. Huono
on sen vuoksi Suomessakaan Väinö
Tannerin ja Hakkilan uskotella ih-
misille, että Hitler ja hänen suoma-
laiset avustajansa taistelevat muka
"kansanvallan" tai "vapauden" puo-
lesta. Ei sitä kukaan usko. Hitleri-
läisten sota on kaikkialla sotaa ei
kansain vapauden, vaan niiden orjuu-
tuksen puolesta. Mutta Neuvostoliit-
to, Englanti ja Amerikan Yhdysval-
lat tulevat kukistamaan Hitlerin voi-
mat ja tätä niiden vapaustaistelua
kannattavat kaikki maailman kansat,
jotka eivät tahdo Hitler-Saksan
orjuuteen alistua.

Rooseveltin henkilökohtainen edustaja hra Hopkins Moskovassa

"Jokainen, joka taistelee Hitleriä vastaan, on
oikeassa ja me annamme apua hänelle", sanoo
presidentti Rooseveltin edustaja hra Hopkins

Heinäkuun 30 päivänä saapui Moskovaan Amerikan Yhdysvaltojen
Presidentin herra Franklin D. Rooseveltin henkilökohtainen edustaja
hra Harry Hopkins seuralaisinaan prikaatikenraali hra McNary ja
luutnantti hra John Allison.

STALIN OTTANUT VASTAAN HRA HOPKINSIN

Heinäkuun 30 päivänä Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvos-
ton Puheenjohtaja toveri J. V. Stalin otti vastaan Amerikan Yhdys-
valtojen Presidentin hra Franklin D. Rooseveltin henkilökohtaisen
edustajan hra Harry Hopkinsin, jonka seurassa oli Amerikan Yhdys-
valtojen Moskovan lähettiläs hra L. Steinhardt.

Keskusteluun otti osaa Neuvostoliiton ulkoasiain kansankomissaari
toveri V. M. Molotov.

Hra Hopkinsin lausunto sanomalehdistön edustajille

Heinäkuun 30 päivänä iltana Amerikan Yhdysvaltojen Presidentin
henkilökohtainen edustaja hra Hopkins otti Moskovassa vastaan ulko-
maiden sanomalehtien kirjeenvaihtajat. Hra Hopkins lausui kirjeen-
vaihtajille seuraavaa:

Presidentti kehotti minua matkustamaan Moskovaan hänen hen-
kilökohtaisena edustajanaan tavatakseni hra Stalinia. Tänä iltana
minulla olikin kohtaus hra Stalinin ja hra Molotovin kanssa. Aiko-
mukseni on kohdata hra Stalin kaksi tai kolme kertaa ennenkuin
matkustan Moskovasta. Me jo käsitteimme jossain määrin täällä val-
litsevaa tilannetta Saksaa vastaan käytävän sodan johdosta. Presiden-
tin toimeksiannosta minä tiedoitin hänelle, että maamme kanta on se,
että se, joka taistelee Hitleriä vastaan, on oikeassa ja me ajomme
antaa apua sille. Ilmoitin hra Stalinille, että me seuraamme suuresti
ihailien sitä taistelua, jota Neuvostoliitto käy puolustaakseen itseään.

Me käsitteimme varustelukysymyksiä, muun muassa mitä lajeja ja
kuinka paljon me voimme tarjota Neuvostoliitolle. En voi tällä kertaa
puhua niiden yksityiskohdista ja lukumääristä. Tänä iltana kohtaan
vielä hallituksen muita jäseniä ja huomenna puolen päivän aikaan
jälleen hra Stalinin.

Hra Stalin jätti minulle kirjelmän, joka on osoitettu Presidentille.
Hän lausuu siinä sydämellisen tunnustuksensa Presidentille avun tar-
jouksesta ja sanoo olevansa vakuutettu, että Presidentti ja koko Ame-
rikan kansa eivät erehtyneet sanoessaan olevansa varmoja siitä, että
neuvostokansa tulee täyttämään osansa Hitlerin murskaamisessa.

Vastatessaan kysymykseen lähetettävien materiaalien maksusta
hra Hopkins lausui olevansa vakuutettu, ettei siinä suhteessa synny
minkäänlaisia vaikeuksia eikä mitään pysäykseä.

Vastatessaan muihin kysymyksiin hra Hopkins mainitsi, että hän
on saapunut Moskovaan Presidentin toimeksiannosta ja saanut tehtä-
väkseen käsitellä nykyhetken taistelutekijöitä Hitleriä vastaan, että
hänen mukanaan on prikaatikenraali McNary ja luutnantti hra John
Allison, että hän tapasi venäläiset sangen varmoina viitoistaan ja että
ajassa kaupungilla hän huomasi pommittusten aiheuttaneen vain
mitätöntä tuhoa.

Sopimus Neuvostoliiton ja Puolan välillä

Helmikuun 30 päivänä Lontoossa solmittiin Sosialististen Neuvosto-
tasavaltojen Liiton hallituksen ja Puolan hallituksen välillä sopimus, jonka
allekirjoittivat Neuvostoliiton puolesta—Neuvostoliiton Erikoisen ja Täysi-
valtaisen lähettiläs Iso-Britanniassa toveri Maiski ja Puolan hallituksen
puolesta—Puolan pääministeri hra Sikorski.

Tämän sopimuksen mukaisesti Neuvostoliiton hallitus katsoo vuonna
1939 solmitun Neuvostoliiton ja Saksan välisen sopimuksen, joka koski
alueellisia muutoksia Puolassa, menettäneen voimansa. Puolan hallitus
puolestaan lausuu, ettei Puola ole sidottu minkään kolmannen puolen
kanssa millään sellaisilla sopimuksilla, jotka olisivat tähdätyt Neuvosto-
liittoa vastaan.

Molemmat hallitukset sitoutuvat antamaan toisilleen kaikkea
apua ja tukea nykyisessä sodassa hitleriläistä Saksaa vastaan.

Edelleen Neuvostoliiton hallitus antaa suostumuksensa siihen, että
Neuvostoliiton alueella voidaan muodostaa puolalainen armeija, joka tulee
Neuvostoliiton hallituksen nimittämän johdon alaisena Neuvostohalli-
tuksen suostumuksella. Operatiivisessa suhteessa tämä Neuvostoliiton
alueella oleva puolalainen armeija tulee toimimaan Neuvostoliiton kor-
keimman sotilasjohdon alaisena, johon tulee kuulumaan myöskin Puolan
armeijan edustaja.

Tämä sopimus astui voimaan heti sen allekirjoittamishetkestä lähtien
eikä se kaipaa ratifisoimista.

Natsit näyttävät "herra-luontoon" suomalaisille liittolaisilleen

Siinä sodassa, johon Mannerhei-
min, Rydin, Rangellin ja Tannerin
hallitus on natsi-Saksan käskystä
syössyt Suomen kansan Hitlerin ko-
mentoa puolustamaan, alkavat "ar-
jalaiset" ystävät jo nyt, Suomen ja
Saksan sotaliittolaisuuden ensi vai-
heessa, näyttää Suomen kansalle ja
sotilaille "herra"-luontoon. Onhan
Hitler moneen kertaan julistanut ger-
maani "herra"—kansaksi, joka on
luotu muita heidän mielestään alem-
piarvoisia kansoja hallitsemaan.
Nyt saavat Suomen kansalaiset ko-
kea, mitä merkitsee olla Saksan im-
perialistien suojeluksessa, jotka jo
v. 1918 pyrkivät isännöimään Suo-
messä sietämättömällä tavalla ja
määräämään maan kaikista asioista.
Ja silloin olivat saksalaiset joukot
edes muodollisesti valkoisen suoma-
laisen sotajohdon alaisia. Mitä sitten
nyt, jolloin saksalaiset määräävät
Suomen armeijan yleisesikunnassa
kaikista sotatoimista ja ovat saaneet
useilla rintamaosilla käsiinsä viral-
lisestikin koko johdon.

Suurin moinen "nimitti" Manner-
heim joku aika sitten saksalaisen
kenraali von Falkenhorstin pohjoisen
rintaman päälliköksi ja kenraali Siilas-
vuon hänen komennossaan toimivien
suomalaisten joukkojen päälliköksi.
Saksalaisen ja suomalaisen kenraalin
kesken on kumminkin syntynyt pian
erimielisyyksiä. Niinpä kenraali von
Falkenhorst peruutti äskettäin ken-
raali Siilasvuon päiväkäskyn ja an-
toi uuden. Vasta sen jälkeen, kun
suomalaiset joukot olivat suuria me-
netyksiä kärsien yrittäneet sitä toteu-
taa, ilmoitti Falkenhorst suostuvansa
uudistamaan aikaisemmin kumoaman-
sa päiväkäskyn. Tiedossamme on
mutakin tapauksia, jolloin suoma-
laisia sotajoukkoja on ensimmäisinä
ajettu eniten uhreja ja menetyksiä
vaativiin sotatoimiin. Suomalaiset
ovat alemmaa rotua, he joutuvat kuole-
maan, — päättelevät Saksan natsit.
Sotavankileireillä voidaan kertoa

kuvaavia esimerkkejä Saksan fascis-
tien suhtautumisesta suomalaisiin.
Saksalainen sotavanki jefreitteri Fer-
dinand Dornthal pyysi leirinsä pääl-
liköltä, ettei häntä pantaisi samaan
huoneeseen suomalaisten sotavankien
kanssa, koska hänestä, "arjalaisesta",
oli kuulemma vastenmielisiä oleskella
yhdessä "suomalaisten sikojen" kans-
sa. Suomalaiset sotavangit taas puo-
lestaan pyysivät siirtämään heidät
erilleen raaoista ja pöyhkeistä nat-
seista. Suomalainen sotilas Paul
Luukkonen lausui kiukustuneena, että
saksalaiset upseerit pitävät suomalai-
sia sotilaita palvelijoinaan. "Saksan
astuessa Suomen kamaralle menetti
Suomi kokonaan riippumattomuutensa",
sanoi hän ja lisäsi, että vaikka
Suomen kansan häitä on huutava,
menevät vähäisetkin elintarpeet saksalaisten
joukko-osastojen ylläpitoon.

Suomen armeijan sotilaat ja Suo-
men koko väestö saavat siis jo kat-
kerasti kokea Saksan armeijan aulista
"tukea". Suomen hallituksesta on
muodostunut Hitlerin sätkäijä, jonka
on pitänyt Saksan natsien käskystä
m. m. katkaista kaikki suhteensa
sellaiseen pääostajaansa kuin Eng-
lantiin. Suomen armeijaa käytetään
ja aijotaan käyttää edelleenkin "mus-
timman työn", eniten uhreja vaati-
vien tehtävien suorittamiseen siinä
sodassa, jonka tarkoitus on täysin
Suomen kansan etujen vastainen.
Suomen työkansan leipäpalasta loh-
kaistaan iso kappale saksalaisten
suihuhun. Sellainen on Suomen osa
nykyisessä sodassa, jossa Hitler "puo-
lustaa Suomen vapautta ja itsenäis-
yyttä".

Kuinkahan kauan Suomen mie-
het ja naiset suostuvat sieltä ihmisi-
arvonsa nöyryydykselle. Suomen
kansan on ajettava Saksan natsit ja
näiden suomalaiset apurit manner-
heimit, rydit, tannerit ja rangellit
pois maastaan. Mitä pikemmin se
tehdään, sitä parempi Suomelle ja
sen kansalle.

Suomalaiset sotilaat eivät tahdo taistella Neuvostoliittoa vastaan

Sotavangiksi antautuneiden tykkimiesten vetoamus

Vapaaehtoisesti vangiksi antautuneiden Suomen armeijan sotilaiden: tykkimies Törnqvistin, tykkimies Nymanin, alikersantti Rannan, tykkimies Samuelssonin ja tykkimies Pihlin vetoomuksen julkaisemme alempana. Ensimmäinen on ote alkuperäisestä allekirjoituksineen, sen alla koko kirje.

Suomen Sotilaille!
/ Hlkkö sinä taistella Neuvostoliittoa vastaan, vaan vapauttaa Suomi Saksalaisista. Sitten saamme jälleen rauhan jota Suomen kansa tahtoo ja rakastaa.
Rannikkotykkistä 4:n sotilasta

*Alikersantti Ranta, Kilo
Tykkimies Harri Nyman,
Kansamies Pihlin Törnqvist.*

*Kansamies Ernst Pihl
Kansamies Jonald Samuelson*

SUOMEN SOTILAILLE!

Me Rannikkotykkistä 4:n miehet, jotka toimimme sodan puhjetessa Morgonlandin saarilla vartiotehtävissä: alikersantti Ranta, tykkimiehet Nyman, Pihl, Törnqvist ja Samuelsson, antauduimme Neuvostoliiton sotilaille ilman taistelua, koska tähän sotaan meidät pakotettiin vastoin omaa haluamme, sillä emme halunneet sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Me kehoitamme teitä kaikkia aseveljiä Suomessa tekemään samoin että saamme jälleen rauhan Neuvostoliiton ja Suomen välillä. Sillä Neuvostoliitolla ei ole halua taistella Suomen kansaa vastaan. Sen tarkoituksena on karkoittaa Neuvostoliittoon hyökänneet saksalaiset pois Suomesta eläkkeeseen rauhassa Suomen kanssa.

Sentakia kehoitamme teitä kaikkia sotilaita auttamaan tätä asiaa karkoittamalla saksalaiset pois maasta. Niin kauan kun saksalaiset ovat Suomessa, emme voi saada rauhaa Neuvostoliiton ja Suomen välillä. Me, jotka kuulumme työtätekeviin, emme halunneet sotaa, vaan meidät pakotettiin siihen uskotellen, että Neuvostoliitto hyökkää Suomeen, vaikka todellisuudessa Suomesta Saksan fascistien joukot aloittivat sodan Neuvostoliittoa vastaan. Suomessa uskotellaan, että Suomi voi sodan voittaa saksalaisten avulla. Todellisuudessa Saksa ajaa vain omia valloitusasetjujaan ja käyttää Suomea apunaan työntäen meitä kuolemaan, sillä Saksan häviö on varma. Kaikissa rintaman pääkohdissa sen hyökkäys jo nyt on pysäytetty.

Täällä meitä on kohdeltu hyvin. On pelkkää uskotelua, että Neuvostoliitossa kohdellaan suomalaisia sotilaita pahoin. Heitä kohdellaan niin kuin omia. Älkää siis taistelko Neuvostoliittoa vastaan, vaan vapauttakaa Suomi saksalaisista, silloin saamme jälleen rauhan, jota Suomen kansa tahtoo ja rakastaa.

Rannikkotykkistä 4:n sotilaat:

Alikersantti Ranta, tykkimiehet Törnqvist, Nyman, Samuelsson ja Pihl.

Viime tiedot

Englannin ilmavoimat ovat pommitaneet Petsamoa ja Kirkenes'iä (Pohjois-Norjassa), jonka johdosta Reuterin tietotoimisto korostaa, että tämä on jo Englannin kaikkein väijyttämistä apua Neuvostoliitolle.

Mondevideossa (Uruguayssa) oli äskettäin suuri mielenosoitus Neuvostoliiton tukemisen puolesta. Siinä osallistui 70.000 henkeä. Mielen-

osoittajat vaativat diplomaattisten suhteiden aikaansaamista Neuvostoliittoon.

Amerikan lehdet kertovat, että sissitoiminta saksalaisia vastaan Serbiassa jatkuu entistä kiihkeämmin. Sissit tuhoavat puhelin- ja lennätinyhteyttä, sähköjohtoja, rautateitä ja siltoja. Saksalaiset yrittävät tukahduttaa sitä terrorilla. Heinäkuun 28 p:nä Belgradissa teloitettiin kaikkiaan 122 serbialaista.

Suomen quislingit herjaavat Yhdysvaltojen presidenttiä

Suomen kansa saa nyt miltei joka päivä radiossa kuulla, miten Hitlerin suomalaiset kätyrit herjaavat Yhdysvaltain presidenttiä mitä törkeimmällä kielellä. Minkä johdosta? Sen johdosta, että presidentti Roosevelt ja Yhdysvaltain hallitus ovat päättäneet auttaa Neuvostoliittoa, kuten kaikkia demokraattisia kansoja, Hitler-Saksan hyökkäyksiä vastaan. Tämä Yhdysvaltain päätös on saanut hitleriläiset apureineen sähisemään vihasta ja pelosta. "Roosevelt aikoo syyttää ruutitynnöriä", haukkuu Budapestin radio. "Roosevelt on liittoutunut bolshevististen juutalaisten kanssa", karjuu Berliinin radio.

Tuo mölyn paljous tekee ajattelevaan kuulijaan sen vaikutuksen, että taitavat hitleriläiset jo hiukan pelätä, koska huutavat noin vimmatusti. Mutta eihän Yhdysvallat huutoa säikähdä, eikä Neuvostoliitto liiolehtaa. Ja enin osa Suomen kansaakin luultavasti sitä kuullessaan ajattelee, että tuollainen herjauskamppailupresidentti Rooseveltia vastaan tuntuu yhtä epätoivoiselta kuin alhaiseltakin. Suomessa on näet hyvin vähän sellaisia ihmisiä, jotka eivät tervehdi mielihyvällä Amerikan Yhdysvaltojen presidentin päättävää esiintymistä Hitleriä, tuota kaikkien aikojen katalinta sotaprovokaattoria vastaan, joka on syössyt Suomenkin mielettömään valloitussoitaansa, missä sillä on vastassa maailman suurimmat valtakunnat ja missä sillä on edessä varma tappio.

Armas Aikitiä Isänmaallinen puolustussota

Vihemies,
joka väijynyt kauan jo on,
yli pienten kansojen
ruumisvallein
pään meitä
on rynnännyt, —
neljäs ja pienin Napoleon
sitä vastaan
on kätensä nostanut
mikä maailman
kaikille kansoille
on kallein.

Sama mies,
joka orjuutti Saksanmaan,
tulen pisti nurkkaan
sen valtiopäivävalon,
on nähnyt
verenkatkusta juopuissaan
unihoureensa hurjimman:
uuden Moskovan-palon.

Raharosojen,
pääoman uskottu mies
rikosvehkeissä vahva,
maantieteessä
heikonlainen, —
jätä houreet,
pian päättävä on sotaties,
ei täällä
ole maaperä
norjalainen.

Et täällä
ole iskenyt armeijaan,
joka paljain nyrkein
ens'iskusi kestää vaivoin.
Puna-armeija
ryhtyy kamppailemaan
niin tankein,
teräskotkin
kuin myös sotalaivoin.
Joka koneemme toimii,
kuin kello se käy,
joka ainoa
neuvostosyödyn
lyö marssimme tahtiin,
ei miljoonain marssille
loppua näy,
käy Neuvostoliittomme

kansojen vapauden
kunniavahtiin.
Mars, kansat,
nyt selkänne suoristakaa,
pois fascismin
anturan alta!
Nyt vapaaksi Balkani,
Suomi ja Saksanmaa,
pois sytytin
kourasta
murhapolttajalta!

Koko poljettu, sorrettu maailma,
nyt
käy fascismin vastaan, jota
ei pelasta rikos, —
sitä vastaan on syttynyt
pyhä stalinilainen,
isänmaallinen puolustussota.
Mars, neuvostokansat!
Pyhä suorita sankaristyö,
miten raskas se liekin,
sen teemme.

Puna-armeija
maalla ja taivaalla,
merellä lyö
tuhon tulta
viholliseemme.
Kuin Berliinin
valtiopäivät,
niin

ei punainen Moskova
liekkeihin huku.
Kuin Napoleon
surmaansa suistettiin,
niin lyödään Hitlerin
fascistinen orjasuku.
Pian kansojen
vankilanporteilta pois
me isemme
fascismin teljet.
Pedonvoimako
ihmistä vastustaa vois?
Ei voi!
Sen lyöimme.
Mut kansat sen polkemat
ovat meille taisteluvetjet!

YKSITYISKOHTIA SAKSALAISEN JALKAVÄKIDIVISIOONAN TUHOSTA

Yksi äsken rintamalle saapuneista fascistien divisioonista ryhtyi Smolenskin suunnalla hyökkäykseen joukkojamme vastaan. Punaisen Armeijan johto päätti piirittää ja tuhota divisioonan täydellisesti.

Ensimmäisen taistelupäivän lopulla saksalaiset eivät enää kestäneet neuvostojoukkojen pönteitä iskuja, vaan olivat pakotetut puolustautumaan ja kaivautumaan juoksuautoihin. Siihen mennessä olivat hyökkäysvaunut ja motorisoitu jalkaväkemme saaneet saksalaisen divisioonan täydellisen piirityksen.

Varhain aamulla ilmaantuivat neuvostojoukkojen pommituskoneet saksalaisen divisioonan ylle. Fascistien niskaan putoili satoja pommeja. Vihollinen teki epätoivoisia yrityksiä päästäkseen murtautumaan piirityksestä, mutta kaikkialla se kohtasi tuhoisan tykki- ja konekiväärityksen. Meidän tankkijoukkojemme tuhosivat 20 saksalaista hyökkäysvaunua. Piiritetyn divisioonan vastarinta heikkeni tunni tunnilta.

Kun oli jo toinen vuorokausi taisteltu melkein loppuun, siirtyivät Punaisen Armeijan osastot hyökkäykseen. Hyökkäysvaunumme lannistivat vihollisen viimeisten tykkipatterien ja konekivääripesäkkeiden tulen, pelvoton jalkaväkemme kävi rynnäkköön. Hyökkäysvaunut survoivat telaketjuillaan ja tulittivat kiivaasti fascisteja.

Ennakkolaskelmien mukaan jäi taistelukentälle kaatuneina noin 4.000 saksalaista sotilasta ja upseeria. Punaisen Armeijan sanitaarit ottivat hoitoonsa 3.500 haavoittunutta saksalaista. Lukuasiasti vihollisia joutui vangiksi. Divisioonan tuhossa vihollinen menetti useita kymmeniä hyökkäysvaunuja, autoja ja moottoripyöriä sekä 40 tankkijoukkojen tykkiä, 13 raskasta ja 8 kevyttä tykkiä ja 20 miinanheittonkoneita. Murskatun divisioonan rippeet pakenivat pakokauhun vallassa.

LONTOON RAKENNUSTYÖ- LÄISET TERVEHTIVÄT NEUVOSTOLIITON VÄESTÖÄ

Neuvostoliiton ammattiliittojen keskusneuvoston puheenjohtajalle тов. N. M. Shvernikiin on Lontoosta saapunut seuraava sähkösanoma:

"Lontoon rakennustyöläiset lähtevät mitä lämpimimmät terveiset Neuvostoliiton väestölle. Tuomme julki ihailumme Punaisen Armeijan ja Sotaväestön uljauden johdosta. Sitoudumme antamaan kaikkea mahdollista apua. Vaadimme meidän hallituksemme tekemien lupauksien täydellistä toteuttamista. Olemme varmoja siitä, että fascismin tulee täydellisesti voitettua."

ADAMS
Rakennustyöläisten yhdysliiton Lontoon piirineuvosto.

Yksi niistä fascistien lentokoneista "J-88", jotka ammuttiin alas Leningradin luona niiden yrittäessä murtautua kaupunkiin.

KANSANMIES

Nº 9

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahan tunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Torstaina
elokuun
7 p:nä v. 1941

Ken tahtoo estää Suomen kansan perikadon, nouskoon taisteluun hitleriläisten karkoittamiseksi maasta

*Suomen kansa voi saada
aikaan rauhan, jos se
itse tahtoo*

Saksan hyökätessä Neuvostoliittoa vastaan Hitler lupasi Suomen sotaherroille pikaisen huvi-retken Leningradiin ja Moskovaan. Suomalaiset lapualaishyeenat tarttuivat hihkuun tähän syöttiin. "Nyt me yhdessä Saksan kanssa kukistamme bolshevistisen Neuvostoliiton", julistivat Suomen taantumukselliset sanomalehdet. "Meillä on nyt tilaisuus vapaasti tehdä selvää neuvostojärjestelmästä ja valloittaa Karjala", kertoivat kiihkoutuneet fascistitaattorit. Ja kun Hitler oli luvannut, että hän murtaa Venäjän vastarinnan elokuun ensimmäiseen päivään mennessä, alkoivat Suomen sotahullut Karjalan valloittajat jo juhlaa voittoa.

Nyt jo monet porvarillisetkin piirit alkavat vähitellen havahtua haihatteluistaan ja huomata, että todellisuus on kokonaan toista kuin unihoureet. Leningrad, Moskova ja Kiev ovat jääneet valloittamatta. Mannerheimin aseveljet, Saksan fascistit ovat kärsineet iärintamalla sellaista mieshukkaa ja sellaisia aineellisia menetyksiä, että Göbbelskin on lakannut puhumasta pikaisesta voitosta. Neuvostoliitto ja Iso-Britannia ovat muodostaneet liiton saksalaista hakaristihurjastelijaa vastaan, ja Yhdysvallat lähettämistä Hitlerin vihollisten avuksi. Tämän johdosta niinkin kansalliskiihkoiset poliitikoitsijat kuin "Turun Sanomien" toimittajat ovat ryhtyneet jo kirjoittamaan arvauksia siihen suuntaan, että sota tuleekin todennäköisesti kestämään vuosikausia. Sama lehti tekee tästä kuitenkin sellaisen järjettömän johtopäätöksen, että kun kerran Suomi on astunut Hitlerin hukkuvaan laivaan, niin siitä ei nyt saa poistua. Suomen kansan olisi siis vielä vuosikausia kestettävä Hitlerin sotaa, muonitettava Saksan armeijaa sekä itsensä kärsittävä nälkää ja kaikkea puutetta. Suomen miesten olisi mentävä edelleenkin kuolemaan Saksan herrojen puolesta ja vasta sitten, kun Saksan fascismin sortunut, kohotettava kätensä ja sanottava: "Olemme nälkineissä, tehkää meille mitä tahdotte, sillä tällaisen kohtalon on historia meille valinnut."

Mutta sehän on järjetöntä. Se on ymmärrettävää vain niiden sotahullujen herrojen kannalta, jotka ovat johtaneet Suomen nykyiseen umpikujaan. He ovat pekyiseen umpikujaan, mutta tahtoisivat linsä pelanneet, mutta tahtoisivat tiettenkin, että kansa mahdollisimman kauan puolustaisi heidän epätoivoista sotaseikkailuaan. Suo-

men kansalla on kuitenkin toinen vaihtoehto, joka vastaa sen elin-etuja.

Tämä toinen vaihtoehto on pikainen rauha ja ystävällisten suhteiden solmiminen Neuvostoliiton kanssa. Tietenkin Ryditi, Mannerheimit, Karekset ja Tannerit kynsin hampain vastustavat rauhan solmimista. Mutta eivät he voi sitä estää, jos kansa nousee sitä tiukasti vaatimaan. Eihän aseet ole Rydillä, Kareksella, Tannerilla eikä edes Mannerheimillä, vaan ne ovat armeijalla. Jos tämä armeija tahtoo rauhaa, jos se tahtoo pelastaa Suomen sodan kauhuista ja tappion turmiosta, niin se pystyy sen tekemään. Pieni sotaherrojen kopla-kunta ei silloin voi viedä maata perikatoon.

On yleisesti tunnettua, ettei Neuvostoliitto aloittanut sotaa Suomea vastaan, vaan Hitler-Saksa Suomen avustamana aloitti hyökkäyssodan Neuvostoliittoa vastaan. Neuvostoliitto ei vaadi Suomelta mitään muuta kuin sodan lopettamista ja saksalaisjoukkojen karkoittamista maasta.

Rauha Neuvostoliiton kanssa ja fascistisen Saksan sotajoukkojen karkoittaminen Suomesta on täydelleen Suomen kansan etujen mukaista. Sodan jatkaminen vuosikausia merkitseisi Suomen kansan tuhoa. Rauhan solmiminen ja Saksan fascistien Suomesta poisajaminen merkitsee Suomen pelastamista.

Valitse nyt, Suomen kansa, kumpi näistä kahdesta vaihtoehdosta on parempi.

Ken pitää parempana pitkitä sotaa, joka autioittaa maata, hävittää kansaa ja päättyy lopulta Suomen täydelliseen tappioon, — hän jatkakoon sotimista yhdessä hitleriläisten kanssa, mutta vastatkoon itse myös seurauksista. Mutta ken pitää parempana rauhaa ja Suomen kansan perikadon estämistä, hän nouskoon taisteluun sitä valtakoplaa vastaan, jonka etunenässä ovat Saksan fascistien apurit, sellaiset kuin Mannerheim, Ryti, IKL ja Väinö Tanner.

Kansa on sittenkin kansa. Jos se tahtoo ja yhtenä miehenä ponnistaa, niin huolimatta sotahullujen herrojen vastustuksesta se voi saada aikaan rauhan sekä pelastaa itsensä ja vapaan Suomen tulevaisuuden.

*Suomalaiset! Koko demokraattinen, sivistynyt maailma on nous-
sut verenhimoisia hitleriläisiä petoja
vastaan. Yhtymällä edistyksellisen
ihmiskunnan taisteluun niitä vas-
taan joudutatte noiden ihmiskun-
nan vihollisten hävittämistä.*

Suomen armeijan luutnantti kehoittaa
asetovereitaan toimimaan rauhan
aikaansaamiseksi Neuvostoliiton kanssa

Aseveljet Suomen armeijassa!

Minä reserviluutnantti Pär-Eric Ahlblad olin heinäkuun puolivälissä Morgonlandin saarella lähellä Hankoa muutamien sotilaiden kanssa tähytyspalvelukses-
sa. Neuvostovenäläiset sotilaat miehittivät 16 päivää vasten yöllä saaren. Me olimme tietenkin aseistettuja, mutta pidimme tarkoituksestomana asettua vastarintaan ja siksi antauduimme vapaaehtoisesti venäläisten sotilaiden vanggeiksi. Meidän käsityksemme oli, että jos aseellinen taistelu olisi puhjennut, olisi verta vuotanut vain turhaan. Sellaisen taistelun tulos oli meille nimittäin alun-
kaen täysin selvä.

Meidän ei ole lainkaan tarvinnut katua, että me siten jättäydymme Punaisen Armeijan käsiin. Joka paikassa, missä tähän asti olemme olleet, on meitä kohdeltu vain hyvin. Se käsitys, että Punainen Armeija piinaa, nälännytään nälkään ja kiusaa muillakin tavoilla sotavankejaan, on siis meidän käsityksemme mukaan aivan väärä. Niin upseerit kuin sotilaatkin ovat kaikkialla osoittaneet meitä kohtaan mielestämme erikoista ystävällisyyttä. Nykyisissä oloissamme askartelevat ajatuksemme tietenkin eniten oman maamme kysymyksissä, sen kohtaloissa ja siinä sodassa, johon se on vedetty mukaan. Me ajattelemme omaisiamme ja kotejamme ja niitä vaikeita olosuhteita, joissa he nyt varmasti elävät. Elintarpeiden puute on maassamme ollut jo kauan suuri ja on helppo havaita, että se voi vain suureta näinä aikoina, jolloin koko maanviljelijä- ja työläisväestö on otettu mukaan sotaan, jota kukaan Suomen kansasta ei tietenkään ole toivonut eikä tahtonut. Siten väestön kärsimykset lisääntyvät entistään. Ja miksi tätä sotaa oikeastaan käydään? Suomiolimaaliskuus-

sa v. 1940 solmitun rauhan jälkeen ryhtynyt valtakuntansa jälleenrakennustyöhön ja palauttamaan kansan hyvinvointia. Siinä se olisi epäilemättä onnistunut ellei sitä olisi vedetty uudelleen sotaan. Siitä tavasta, jolla meitä

sotavankeja täällä on kohdeltu, olemme tulleet siihen vakavaan käsitykseen, ettei Neuvostoliitto vihaa vähimmäskään määrin Suomen kansaa. Toisaalta tiedämme itse, että Suomen kansa ei tunne mitään vihaa Neuvostoliittoa kohtaan. Meidän maamme on vedetty vastoin tahtoaan Saksan sotaan Neuvostoliittoa vastaan Saksan puolella. Ja miten tämä sota tulee päättymään? Vaikka Saksa on aikaisemmin voinut nopeasti voittaa useita Euroopan valtioita, onnistuu sen

tuskin vastustaa ja voittaa Neuvostoliittoa. Sota voi kuitenkin kestää kauan ja sen seurauksena tulee olemaan, että Suomi köyhtyy ja autioituu täydellisesti. Meidän mielestämme olisi onnellisinta, jos rauha saataisiin aikaan. Ainakin rauha Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Sellaisen rauhan mahdollisuudet ovat varmasti olemassa. Vaikka Neuvostoliitto v. 1940 olisi voinut, ei se kuitenkaan miehittänyt koko Suomea, vaan ainoastaan hiukan suuremman alueen kuin mitä se syksyllä v. 1939 oli pyytänyt. Rauhan solmimisen jälkeen on Suomi saanut lisäksi elintarpeita ja raaka-aineita, joita ilman tilanne maassa olisi ollut paljon huonompi. Ajatelkaa tekin näitä asioita! Mitä nopeammin rauha saadaan aikaan, sitä helpomaksi käy meidän maamme asema. Me ajattelemme samoin kuin tekin vain maamme parasta. Saksalaiset joukot Suomessa eivät saa estää meitä saavuttamasta pikaista rauhaa. Siinä määrin kuin teillä on mahdollisuuksia: toimikaa pikaisen rauhan puolesta. Se on maamme ainoa pelastus.

Pär-Eric Ahlblad

ULKOMAIDEN LEHDET SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON VÄLISESTÄ SODASTA

New Yorkissa ilmestynyt aikakauslehti "Foreign Correspondence", jolla on läheisiä yhteyksiä Washingtonin diplomaattisiin piireihin, kertoo ihailien Punaisen Armeijan sotatoimista voittamattomaksi yllistettyä saksalaisarmeijaa vastaan.

Muunmuassa lehti mainitsee, että venäläisillä on sellaisia hyökkäysvaunuja, joihin eivät saksalaisten tankkijoukot pysty, ja Neuvostoliiton eräät pommituskoneet ovat laadultaan ja rakenteeltaan parempia kuin saksalaisten parhaat syöksypommitajat. Lehti lausuu, että muuan huomattava saksalainen kenraali on ollut pakotettu myöntämään, että Saksan laskelmat nopean voiton saamisesta ovat rauenneet.

Hän oli sanonut, että venäläiset taistelevat paremmin kuin Saksan mitkään muut vastustajat, että neuvostojoukkojen aseistus on osoittautunut yllättävän hyväksi ja niiden voimavarat näyttävät olevan ehtymättömät.

Istanbulista kirjoitetaan, että si-
käläisissä sanomalehti-
piireissä ker-
rotaan saksalaisten lähettävän itä-
rintamalta joka päivä 18—20 juna-
lastia haavoittuneita. Saksan sairaalat
ovat jo täynnä haavoittuneita. Sak-
san kansa suree rintamalla kaatuneita
omaisiaan. Saksan viranomaiset
ovat kieltäneet suruharjojen kan-
tamisen rintamalla kaatuneiden muis-
toksi.

Punainen Armeija iskee fascisteja

Neljä vuorokautta jatkuivat kii-
vaat taistelut V:n kaupungin edus-
talla. Fascistit olivat keskittäneet
sinne suuria joukkoja, aikoen hin-
nalla millä hyvänsä murtaa Punaisen
Armeijan vastarinnan. Mutta kaikki
heidän yrityksensä raukesivat ja pu-
na-armeijalaiset siirtyivät vähitellen
päättäviin vastahyökkäyksiin.

Tämän kaupungin edustalla tu-
houtui saksalaisten 253:s jalkaväki-
divisioona täydellisesti. Viimeisen
taistelupäivän lopulla oli kenttä
täynnä fascistien ruumiita. Niitä las-
kettiin kaikkiaan 2.250. Otettiin pal-
jon vankeja.

Punaisen Armeijan joukot saivat
sotasaaliiksi 24 tykkiä, 19 miinan-
heittokonetta, 47 kuorma-autoa, 55
konekivääriä, 8 raskasta konekivääriä
sekä suuret määrät kiväärejä ja am-
muksia.

Syy, miksi ei Suomeen tule vapaaehtoisia muista maista

Syösteään Suomen kansan jälle-
leen sodan kauhuihin, Ryti ja Man-
nerheim uskottelivat, että nyt on
muka alkanut "yleinen ristiretki".
Neuvostoliittoa vastaan, joten muka
koko maailma tulee auttamaan Suo-
men herroja sodassa. Saksalaisten
joukkojen lisäksi lupailtiin Suo-
melle "vapaaehtoisia" miltei kaikista
muistakin maista. Mutta lupaukset
ovat jääneet lupauksiksi, ja lukuun-
ottamatta saksalaisia, jotka ovat
tulleet Suomeen ottamaan siellä kä-
siinsä isännän ohjaket, ei "vapaaeh-
toisten" joukkoja näy mailla eikä hal-
meilla, lukuunottamatta joitakin yksi-
tyisiä ruotsalaisia ja tanskalaisia
fascisteja. "Vapaaehtoisien" joukko-
värväys Suomeen on mennyt kaikissa
maissa myttyyn.

Suomen kansalaiset, jos tahdotte
tietää, mistä syystä esim. Norjan
miehet eivät saavu vapaaehtoisina
"auttamaan" Suomen hallituksen so-
taa, niin tutustukaa kuuluisan na-
paseutututkijan, norjalaisen kap-
teenin Riser Larsenin puheeseen,
jonka hän piti äskettäin kansalleen,
Norjan väestölle. Hän lausui m. m.:

"Maamiehet! Tänään haluan
lausua teille muutaman sanan "va-
paaehtoisien värväyksestä" Suomea
varten. Norja voi päästä vapaaksi
vain silloin, kun Saksa kärsii tappion
sodassa. Ei ole sellaista norjalais-
ta, joka ryhtyisi vapaaehtoisesti taiste-
lemaan Saksan puolesta suurta itäistä
liittolaistamme vastaan. Saksalaiset
ovat polttaneet maatamme, tuhonneet
kaupunkejamme ja teljonneet van-
kiloihin Norjan parhaimpia poikia.
Ei ainoakaan kunniallinen norjalai-
nen voi ryhtyä kavaltajaksi, sillä
Saksan puolesta taisteleva mer-
kitsee maankavallusta. Ei, tuhat ker-
taa ei!"

Norjalainen Hitlerin avustaja, siis
tavallaan norjalainen Mannerheim
on tunnettu Quisling. Häntä luonnol-
lisesti Norjan kansa pitää maanka-
vallajana. Kapteeni Riser Larsen
lausui hänestä seuraavaa:

"Jos Quislingilla olisi tuhat elä-
mää, niin hän ansaitisi niiden kaik-
kien menetyksen. Mitä onnettomuutta
onkaan tämä mies tuonut Norjalle.
Mutta voi sinua, Quisling, kun me
palaamme: Koston päivä lähestyy
armottomana!"

Näin puhui kapteeni Riser Larsen,
norjalainen porvari, joka ymmärtää,
että vain Hitlerin tappiossa on hänen
kansansa pelastus. Siksi on täysin
ymmärrettävää, ettei Suomeen ole
saapunut norjalaisia "vapaaehtoisia".
Tämä tosiasia osoittaa, että Norjan
kansaa ei tottele sikäläisen Manner-
heimin, Quislingin kehoituksia, vaan
taistelee tuota Saksan fascistin käty-
riä vastaan.

Norjan väestön sankarillinen tais-
telu saksalaisia fascistijoukkoja vas-
taan kelpaa esimerkiksi Suomenkin
kansalle.

Toivottomuus saa valtaa natsien keskuudessa

Saksalaisten sotilaiden omaisil-
leen lähettämässä kirjeissä, jotka oli
kirjoitettu neuvostoliittovastaisen so-
dan alkupäivinä, tavattiin usein se-
uraavanlaisia lausuntoja: "Kun saatte
tämän kirjeen, niin minä olen jo
Moskovassa".

Saksan armeijan alkaessa kärsiä
suuria tappioita, muuttu kirjeiden
sävy. Eräs sotilas kirjoittaa: "Emme
odottaneet noin voimakasta vastai-
rintaa venäläisten taholta. Sota tu-
lee pitkistymään. Tunnen väsymystä.
Haluaisin kotiin, mutta..."

Eräs saksalainen lentokone oli
pakotettu laskeutumaan Neuvosto-
liiton alueelle. Kirjeillä ja heinä-
hangoilla aseistetut talonpoikaissi-
naiset pilrittivät heti lentokoneen ja
ottivat vangiksi kolme saksalaista
upseeria.

En olisi voinut mitenkään
uskoa, sanoo eräs upseeri nimeltään
Kunert, että tavalliset talonpoikaissi-
naiset voisivat ottaa meidät, saksai-
sista upseerit, vangiksi. En ole
missään muualla tavannut niin
yksimielistä puolustustahtoa sekä
armeijan ja väestön yhteistoimintaa
kuin täällä.

Suomalaisten sotavankien puheilla Mitä sosialidemokraattiset työläiset ajattelevat Tannerista?

Sekatyömieks Kaarle Suo Alahär-
mästä oli, kuten monet muutkin Suo-
men miehet, vahvasti päättänyt,
että sota Mannerheimin armeijassa
hänen kohdaltaan oli jo loppuun so-
dittu, kun selvisi, että hänet taas
heitettiin Neuvostojen maata vastaan.
Kaikista parjauksista huolimatta
tällä sosdem. puolueen pit-
käaikaisella jäsenellä oli selvänä kä-
sitys siitä, että Neuvostoliitto on
työlästekevien hallitsema maa ja, ku-
ten Suo itse lausui: "Hitlerin Saksa
on pahin työlästekevien ja työväen-
liikkeen vihollinen." Siksi hän piti
selviönä, että työväenliikkeen tulisi
taistella juuri Hitleriä vastaan, yh-
dessä Neuvostoliiton työläisten ja ta-
lonpoikien kanssa. Mutta sosdem.
puolueen johtaja herra Tanner vaati
socialisti Suota taistelevaan Saksan
natsien sotarenkinä Neuvostoliittoa
vastaan. Siksi sekatyömieks Suon rat-
kaisu oli selvä. Eräällä Neuvostoliiton

sotavankileirillä socialisti Suo nyt
selittää tovereilleen: "Kyllä se Tan-
nerin politiikka ei ole työväenpoli-
tiikkaa. Minä tahdon tehdä työtä
sen puolesta, että Suomi pääsisi
Hitleristä ja hänen kätyreistään."

Edellisen ikätoveri v. 1907 syn-
tynyt enolainen sekatyömieks Vilho
Leppänen sai jo edellisen sodan ai-
kana itselleen selväksi, ettei se Tan-
nerin sotapolitiikka ole sitä oikeaa
työväenpolitiikkaa. Siksi hän myö-
tätuntoisena seurasi niitä virtauksia,
joita sosdem. puolueessa syntyi tan-
nerilaista suuntaa vastaan. Tannerista
tämän aina työväenliikkeen mukana
olleen työläisen ajatus oli seuraava:
"Mitä työväenpolitiikkaa se Hitlerin
asian ajaminen on? Ajetaanko sillä
muka kansanvallan asiaa, että taistel-
laan Saksan natsien kanssa Neuvos-
toliittoa vastaan. Minun tilini Tan-
nerin kanssa on nyt lopuksiin aivan
selvä. Minä taistelen toisella rint-
amalla. Työväenliikkeen rintamalla."

"KULTTUURIN PUOLUSTAJAT"

Heinäkuun 18 päivänä vuonna
1941 julkaisi Helsingin Sanomat
saksalaisen kreivi von der Goltz-
in "tervehdyksen" Suomelle, ko-
rostaen siitä erikoisesti seura-
vaa kohtaa: "Nyt olette te ja
me jälleen aseveljiä kaiken sivi-
sityksen perivihollista vastaan".

Toukokuun 10 päivänä vuonna
1933 lausui sama lehti natsien
kirjainpolttamisia käsittelevässä
pääkirjoituksessaan, jonka otsik-
kona oli "Pimeää keskiaikaa koh-
ti", seuraavaa: "Tällä ilmiöllä ja
vainolla on omalaatuisenaan kult-
tuuri-ilmiönä yleismaailmallinen-
kin, sivistyskehityksen kohdistu-
va merkitys. Se viittaa takaisin
oloihin pimeimmällä keskiajalla,
jolloin mikään ajatuksen vapaus
ei ollut sallittu ja jolloin kaikki
henkinen elämä oli kahlehdittu...
Eipä olisi uskonut, että nämä ajat

enää koskaan voisivat palata ta-
kaisiin, ei ainakaan, että nykyai-
kaisissa eurooppalaisissa sivi-
sityksvaltioissa mikään tällainen
"kirjallinen" ilmiö olisi mahdol-
linen. Saksasta nyt saapuneet
tiedot osoittavat kuitenkin mah-
dottomana pidetyn mahdollisek-
si."

Helsingin Sanomain aikanaan
vankasti perustellun todistuksen
mukaan Suomi on siis liittoutu-
nut Euroopan pimentolaisimman
maan kanssa. Varmaa on, ettei
Suomen valistunut väestö välitä
vähääkään von der Goltzin tar-
joamasta aseveljeydestä raaka-
laisuuden puolustamiseksi, vaan
näyttää Hitler-hurmioon joutu-
neille Suomen nimen häpäisijöil-
le lyhimmän tien mustaan hitle-
rilaiseen isänmaahansa.

SOTAAKÄYVIEN MAIDEN TALOUDELLISET VOIMAVARAT

Voidakseen etukäteen tietää,
kumpi puoli loppujen lopuksi voittaa
nykyisessä sodassa, on välttämätöntä
tutustua molempien sotaakäyvien
puolien taloudellisiin voimavaroihin.
Nyt, kun Hitlerin armeija on juuttu-
nut Venäjän tasangoille ja salamasa-
ota on siis päättynyt, tulevat aineelliset
reservit ratkaisemaan sodan lopputu-
loksen. Esitämme tässä muutamia
numeroita sellaisista aineellisista voim-
avaroista, jotka ovat ratkaisevia
nykyaikaisessa sodankäynnissä. Sak-
saa koskevat tiedot on otettu sak-
salaisesta "Bergwerkzeitungista" ja
muista koskevat tiedot "Economist"-
nimisestä englantilaisesta aikakaus-
lehdessä.

Kivihillen vuotuinen tuotanto on
Saksassa ja sen alistamissa maissa,
Puolassa, Belgiassa ja Hollannissa
noin 272 miljoonaa tonnia. Saksaa
vastassa olevien maiden Englannin,
Neuvostoliiton ja Yhdysvaltojen vu-
tuinen kivihillituotanto on noin 962
miljoonaa tonnia eli siis runsaasti
kolme kertaa suurempi kuin Saksan
ja sen käytettävissä olevien maiden
kivihillituotanto.

Teräksen tuotanto. Saksan ja sen
valloittamien maiden vuotuinen terä-
satuotanto on keskimäärin 36 miljo-
onaa tonnia. Saksan vastustajien yhti-
neen terästuotanto on vuosittain
suunnilleen 148 miljoonaa tonnia eli
siis runsaasti neljä kertaa suurempi
kuin Saksan käytettävissä oleva
teräksen tuotanto.

Valuraudan tuotanto. Saksan ja
sen polkemien maiden vuosittainen
valuraudantuotanto on keskimäärin
24 miljoonaa tonnia. Saksan vastus-
tajien yhteinen valuraudan vuositu-
tonto on 63 miljoonaa tonnia eli siis
vähän vaille kolme kertaa suurempi
kuin Saksan ja sen miehittämien
maiden valuraudan tuotanto.

Naftan tuotanto. Saksan ja sen
miehittämien maiden naftatuotanto
on vuosittain keskimäärin 5.700.000
tonnia. Tästä määrästä vain 500.000
eli puoli miljoonaa tonnia saadaan
Saksasta, pääosa, 5.200.000 tonnia
saadaan Romaniasta, jonka nafta-
alueet ovat nyt ankan pommituk-
sen alaisena ja osaksi jo hävitetyt.
Sitävastoin Saksan vastustajien yhti-
neen vuosittainen naftatuotanto on
173 miljoonaa tonnia eli siis runsaasti
kolmekymmentä kertaa suurempi
kuin Saksan ja sen miehittämien
maiden naftatuotanto. Yksinomaan
Neuvostoliiton vuotuinen naftatuotanto
on 18 miljoonaa tonnia eli siis
noin kolme kertaa suurempi kuin
Saksan käytettävissä oleva nafta-
tuotanto.

Vehnän ja rukiin tuotanto. Niin-
sanotun "Suur-Saksan" vehnän ja ru-
kiin vuotuinen tuotanto on noin 124
miljoonaa sentneriä. Saksan vastus-
tajien vastaava viljatuotanto on 1
miljardi 826 miljoonaa sentneriä eli
siis yli 14 kertaa suurempi "Suur-
Saksan" viljatuotantoa.
Edelläolevista luvuista näkyy,
että Saksan talous on monin verroin

Punaiselle Armeijalle vangiksi antautuneet romanialaiset sotilaat tyydyttämässä nälkäänsä.

Englantilaisen professori Hill'in tervehdys Neuvostoliiton tiedemiehille

Lontoo. "Tiede sotaa palvele-
maan" nimisen tieteellisen toimikun-
nan jäsen professori A. B. Hill
esitti muutama päivä sitten radiossa
tervehdyksensä Neuvostoliiton tiede-
miehille, lausuen seuraavaa:

Joku päivä sitten me kuuntelim-
me professori Kapitzan esiintymistä
Moskovasta. Tahdon muutamalla sa-
nalla vastata hänelle ja englantilais-
ten työtovereitteni puolesta lähettää
tervehdyksemme venäläisille tiede-
miehille.

Vuonna 1935 tiedemiehet olivat
ensimmäisiä, jotka käsittivät, miten
suuri vaara hitleriläisyys on sivi-
sitykselle. Hitlerin tultua valtaan oli
parhaiden tiedemiesten paettava Sak-
sasta. Silloin me yritimme pelastaa
kulttuurin natsien tihoitilta ja aloim-
me ymmärtää kansainvälisen yhteis-
työn merkityksen.

Teidän kauttanne, Neuvostoliiton
tiedemiehet, tahdon lähettää terveh-

dyksen armeijanne taistelijalle ja
koko kansallenne. Te ymmärrätte
hyvin, että minua ei kukaan käsk-
sanomaan sitä, mitä sanon. Millaisia
tyhmyyksiä aikaisemmin lieneekään
puhuttu, kaikki ne on nyt unohtet-
tava, sillä nyt me taistelemme yh-
dessä tyranniaa vastaan, vapauden
puolesta. Me tiedämme, miten suuri
on teidän rohkeutenne, ja olemme
vakuutettuja siitä, että te ette lannistu.
Me teemme kaiken voitavamme
auttaaksemme teitä. Meillä teidän
kanssanne on paljon suuremmat voi-
mavarat kuin Saksalla. Hitler tulee
sen pian tuntemaan. Hän on pian
näkevä, että ihmiskunta on hyljän-
nyt hänet, ja on ymmärtävä, että
kesäkuun 22 päivän ilkttyö vie hä-
net perikatoon. Uskon, että kun tä-
mä sota vihdoin päättyy ja tulee
rauha, niin me olemme jälleen kans-
sanne samanlaisina ystävinä kuin
olimme kansainvälisessä fysiologien
kongressissa vuonna 1935.

FASCISTIEN ISÄNNÖIMINEN MIEHITETTYISSÄ MAISSA

Lontoo. "Times"-lehden Norjassa
oleva kirjeenvaihtaja tiedottaa, että
Norjan sivistyneistön edustajat osal-
listuvat aktiivisesti taisteluun fascisti-
sia miehittäjiä vastaan. Kirjeen-
vaihtaja osoittaa, että huolimatta
pakkotoimenpiteistä ja huomattavien
taiteen edustajien vangitsemisista,
näyttämötaiteilijain lakko Oslossa,
Bergenissa ja Trondheimissa jatkuu.
Saksalaiset ovat vanginneet pro-

fessorit Francis Bull'in, Harold
Grieg'in y. m. Saksalaiset valtaelime
ilmoittivat, että jos lakkoa ei lopeteta
niin tullaan teatterien omaisuus ta-
kavarikoimaan ja niiden huoneus-
toista tehdään kasarmeja ja varas-
toja.

Reuterin tietotoimiston kirjeen
vaihtaja tiedottaa Baselista, että
Norjan ammatiliittojen johtohenki-
löiden keskuudessa on suoritettu lu-
kuisia vangitsemisia. Saksalaiset ova-
asettaneet kontrollin alaiseksi kaik-
ki ammatiliittojen ja monien mui-
den yhteiskunnallisten järjestöjen ra-
hastot. Tämän yhteydessä ova-
tuomarien, arkkitehtien, pappien
mekanikkojen ja hammaslääkärien
liittojen johtohenkilöt eronneet toi-
mestaan.

Hitlerin sijainen Norjassa, Terbo-
ven, on antanut käskyn pakkotyö-
voimaan saattamisesta talouden kai-
killa aloilla. Käskyssä osoitetaan
että jokainen norjalainen ammatil-
taan ja sivistyksellisen riippumatt-
voidaan lähettää valtaelinten käs-
kystä mihin työhön hyvänsä. Pak-
kotyö maataloudessa ja metsätöissä
saatettiin voimaan jo aikaisemmin.

Churchillin rakennustyöt

Lontoon radio ilmoittaa, että
joka kerta Berlinin pommitukse-
jälkeen fascistit, peittääkseen eng-
lantilaisten pommituksien aiheuttamia
tuhoja "luoksepääsemättömälle pää-
kaupungilleen", ympäröivät vau-
rioituneet talot korkeilla lauta-aidoilla,
joihin on liimattu kirjoitus: "Ra-
kennustyömaa". Yöllä ilmestyy li-
säys: "Rakennustöitä johtaa Churchil-
l". Vaikka näiden lisäysten kir-
joittajien ilmiantajille on luvattu
kymmenen tuhannen markan palk-
kio, niin väestön keskuudessa val-
litsee haudanhiljaisuus.

Yhdysvallat antavat taloudellista apua Neuvostoliitolle

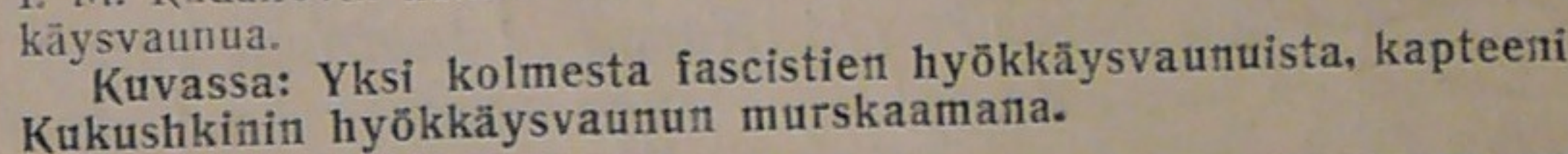
Neuvostoliiton ja Yhdysvaltojen välisen taloudellisen sopimuksen **poliittinen merkitys** on myöskin huomionarvoinen. Se on voimakas vastaus sille natsivalheelle, jota Suomenkin sotaherrat levittivät, että kulttuurimaailma on muka yhtynyt taisteluun bolshevismia vastaan. Yhdysvaltat ovat täten ehdottomasti tunnustaneet, että vaarana kulttuurimaailmalle ei ole Neuvostoliitto, vaan Hitlerin Saksa. Sumner Wells, Yhdysvaltojen varavaltiosihteeri, määritteli Neuvostoliitolle jättämässään tätä kauppasopimusta koskevassa nootissa selvän näin Yhdysvaltojen kannan Neuvostoliiton ja Saksan väliseen sotaan. Tässä Yhdys-

Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton sopimus on omiaan herättämään toivoa ja luottamusta myöskin Suomen kansan syvissä riveissä, joita natsi-Saksan kätyrit, maansa myyneet Manner- ja Tannerheimit, peloittelevat Saksan armeijan suurilla voimilla. Suomen kansa on siksi lukutaitoista, että se ymmärtää Hitlerin ja hänen suomalaisten apuriensa nyt saaneen vastaansa niin laajan, yhtenäisen ja lujan kansojen rintaman, että se ei jätä kiveä kiven päälle hitleriläisestä väkivaltajärjestelmästä. Tämän ymmärtäen Suomen kansa tulee ki-roamaan niitä suomalaisia provokaattoreita, jotka kytkivät maan Hitlerin fascistiseen sotaseikkailuun. Ja silloin Suomen kansa siirtyy hitleriläisten kansansortajain sotaleiritä sille maailman suurimpain kansojen rintamalle, joka taistelee vapauttaakseen kansat Saksan fascistisen hirmuvallan kynsistä.

* * *

Istanbulista tiedoitetaan, että Tshekkoslovakian ja Romanian sairaalet ovat jo tulvillaan haavoittuneita saksalaisia sotilaita. Kuvaavaan, että saksalaiset lähettävät eniten haavoittuneita Romanian ja Tshekkoslovakiaan, salataksaan siten Saksan kansalta, miten suurta miehukkaa Saksa kärsii itärintamalla.

Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että Saksan aseelliset voimat kärsivät itärintamalla suurta lääkintätarpeiden puutetta, sillä Saksan armeijan johto ei ollut valmistautunut näin suuriin menetyksiin ja mieshukkaan. Kaikissa Saksan miehittämässä maissa otetaan pakolla kaikki lääkintätarpeet saksalaisten käytettäväksi.

Kaikille ulkomaiden lehtien kirjeenvaihtajille jaettiin tiedonantolaisuuksessa lisäainehistoa ja valokuvia fascistien harjoittamista julmuuksista haavoittuneita puna-armeijalaisia, päälliköitä, poliittisia työntekijöitä ja siviiliväestöä kohtaan Saksan armeijan miehittämällä neuvostovalleilla.

Ulkomaiden kanssa kulttuuriyh-
teyttä pitävä järjestö Neuvostoliitossa
on saanut Canterburyn kirkon yli-
johtajalta tohtori Hewlett Johnsonilta
seuraavan sähkösanoman:

seurauksia. Murehtien suurten uhrien joudosta olen syvästi liikutettu Venäjän kansan ihmeellisestä miehuillisuudesta ja voimasta sen kantaessa korkealla sivistyksen lippua taistellesaan fascismia vastaan. Olen täysin vakuutettu teidän lopullisesta voitostanne ja työskentelen väsymättä tuon päämäärän saavuttamiseksi.

Canterburyn kirkon ylijhtaja tohtori
Hewlett Johnson.

Elokuun 2 päivänä v. 1941 tapahtui Washingtonissa noot-
tien vaihto Neuvostoliiton suur-
lähettilään K. A. Umanskin ja
Yhdysvaltain valtiosihteerin
tehtäviä hoitavan hra Sumner
Wellsin välillä Neuvostoliiton
ja Yhdysvaltain välisen kaup-
pasopimuksen jatkamisesta yh-

den vuoden ajaksi, s. o. elo-
kuun 6 päivään saakka v. 1942.
Samalla hra Wells luovutti
Neuvostoliiton suurlähettilääl-
le Umanskille nootin talou-
dellisesta avunannosta Neu-
vostoliitolle Yhdysvaltain ta-
holta.

den vuoden ajaksi, s. o. elo-
kuun 6 päivään saakka v. 1942.
Samalla hra Wells luovutti
Neuvostoliiton suurlähettilääl-
le Umansville nootin talou-
dellisesta avunannosta Neu-
vostoliitolle Yhdysvaltain ta-
holta.

Kolme tekijää, jotka johtavat fascistisen Saksan tappioon

Englantilaisen sota-asiaintuntijan lausunto

Eräs englantilainen radioasema välitti joku päivä sitten erään sota-asiaintuntijan esitelmän Hitlerin lähtevästä tappiosta. Tämä asiaintuntija kiinnitti huomion kolmeen päätekijään, jotka vaikuttavat ratkaisevasti fascistisen Saksan lopulliseen romahdukseen.

Ensimmäinen Hitlerin tappioon vaikuttava tekijä on se, että Hitler-Saksan voimat puristuvat kahden rintaman väliin. Saksan fascistipäälliköt koettivat kaikin keinoin välttää vastustajiansa yhtymistä. Mutta tämä yhtyminen on nyt tapahtunut. Neuvostoliitto, Iso-Britannia ja Yhdysvallat ovat päättäneet tuhota natsijärjestelmän. On tapahtunut se, mitä Hitler enimmäkseen pelkäsi: Koko sivistynyt demokraattinen maailma on yhdistynyt fascistista raakalaisuutta vastaan.

Toinen Hitlerin romahdukseen vaikuttava tekijä on se, että salamassotatavoite on nyt lopussa. Hitler rakensi vielä Neuvostoliittoakin vastaan hyökätessään voittoitonsa salamassotaan. Hänen aikomuksenaan oli kukistaa Neuvostoliitto parissa kolmessa viikossa ja kääntyä sitten Englantia vastaan saatuaan haltuunsa Neuvostoliiton polttoaine- ja viljareservit. Mutta Punainen Armeija teki tyhjäksi nämä suunnitelmat. Hitler ei

vielä nytkään, vaikka sota Neuvostoliittoa vastaan on jatkunut jo puoli vuotta kuukautta, ole saanut haltuunsa ainoatakaan niistä kohteista, jotka hän kuvitteli valloittavansa sodan kahtena ensimmäisenä viikkona. Saksan sotajoukkojen hyökkäys on pysähdetty pitkin koko rintamaa. Sota muuttuu pitkäaikaiseksi sodaksi, jollaista Saksan heikko talous ei voi kestää.

Kolmas Hitlerin tappioon vievä tekijä on se, että Saksan lentovoimat tarvitaan itärintamalla, joten varsinainen Saksa on jäänyt suojattomaksi englantilaisia pommittajia vastaan. Saksan armeijan miesvoiman tuhoutuessa itärintamalla raunioituu nyt samaan aikaan Saksan sotateollisuus Englannin ilmavoimien pommittajien johdosta. Tämä merkitsee sitä, että jokainen päivä tuo tullessaan Saksalle korvaamattoman suurta mieshukkaa ja suuria aineellisia menetyksiä. Saksalaisia kaatuu itärintamalla, Afrikassa, Saksassa, Atlantin, kaikkialla, missä on saksalaisia. Hitler tahtoi välttää juuri tällaista sotaa, jossa saksalaiset kärsivät suurta mieshukkaa. Mutta nyt on hän saanut juuri sellaisen sodan. Ja se on kolmas niistä tekijöistä, jotka johtavat fascistisen Saksan lopulliseen tappioon.

Sotavankien puheilla

Miksi liha katosi?

Suomalainen sotavanki työmies Yrjö Salminen Harjavallasta kertoi elintarvikelähteestä Suomessa m. m. seuraavan kuvaavan piirteen:

"Voita jaettiin kerralla kymmeneksi päiväksi kerralla, no tämä riitti vain kahdeksi päiväksi."

"Liha katosi kokonaan kaupasta vaikka rehupulan takia viime vuoden aikana teurastettiin enempi karjaa kuin koskaan ennen. Niinpä Harjavallan teurastamon omistaja Malmi kertoi teurastaneensa viime talvena enempi karjaa kuin koskaan aikaisemmin, mutta ei Harjavallassa, enempi kuin muuallakaan Varsinais-Suomessa ollut lihaa saatavissa. Kansan keskuudessa puhuttiin: Heti kun saksalaisia alkoi Suomessa liikkua, katosi liha ja muutkin ruokatarvikkeet."

Edelleen kertoi Salminen, työläisten olleen hyvin suutuksissaan saksalaisten joukkojen Suomeen tulon johdosta. Mutta tästä ei saanut julkisesti puhua. Joka sen teki korjattiin pian lukkojen taakse. Kuitenkin työläiset salaa pohtivat kysymystä. Samaten saksalaisten joukkojen maassaoelo huolehtutti maanviljelijäväkeä.

Kansa ei tahtonut sotaa

Yrjö Salminen kertoi vielä: Kun poliisi toi hänelle mobilisointimääräyksen ei hän ollut kotona. Uskonollinen vaimonsa oli poliisille uhanut: "Viekää pois lappunne. Tästä talosta ei enää mies sotaan lähde. Tapelkoot itse, jotka ovat sodan hannonneet". Monet suojeluskuntalaisetkin olivat sodan puhjettua suuttuksissaan, eräkin sanoi: "Tätä se saksalaisten komiteain perustaminen ja saksalaisvierailut nyt sai aikaan".

Ei tahtonut ampua laukaustakaan

Salminen kertoi olleensa jo edellisessä sodassa ja saaneensa siitä kertaa kaikkiaan tarpeeksi. "En tahtonut ampua laukaustakaan puna-armeijaisia kohtaan. Eikä minun tarvinnutkaan ampua, vain sain kiväärini antaa puna-armeijalaisille siinä kunnossa kun sen olin saanut, antautuessani heti ensi tilaisuuden tullen vangiksi."

Salminen on tyytyväinen saamaansa kohteluun

"Kyllä minua peloiteltiin, että puna-armeijalaiset räikkäisivät vankeja. Mutta minä en oikein uskonut kun tiesin, että Venäjällä on työläisten valta. Ja hyvin on minua kohdeltu. Kuten ystävää."

Saksalaisten salamassodan suunnitelma rauennut

Kuusi viikkoa on jatkunut neuvostokansan suuri isänmaallinen sota veristä fascismia vastaan. Me olemme sivuuttaneet elokuun 1 päivän, jonka Hitler oli kuulemma määrännyt päiväksi, jolloin hänen piti saapua juhallisesti Moskovaan. Olivatpa eräät saksalaiset piirit Reuterin tietotoimiston mukaan olleet sitäkin mieltä, että "Venäjän kamppailu suoritetaan 10-15 päivässä".

Entä miten on käynyt todellisuudessa?

Hautoessaan hyökkäyssuunnitelmaa Neuvostoliittoa vastaan, fascistit ottivat lähtökohdaksi surullisen kuuluisan "salamassodan" teorian. Tällä käsitteellä ymmärretään selkeästä hyökkäysmetodista, joka johtaa vastustajan voimien nopeaan pirstomiseen, niiden piirittämiseen ja hävittämiseen (tai vangittamiseen) osittain kerrallaan. Saksalaiset ovat käyttäneet tätä menetelmää menestyksellä Puolassa, Norjassa, Hollannissa, Belgiassa, Ranskassa, Jugoslaviassa ja Kreikassa. Kaikissa näissä tapauksissa oli heillä sitä varten luja aineellinen perusta siinä, että heillä oli ratkaiseva ylivoima lentokoneissa ja panssarijoukoissa, jota itse fascistien soateoreetikotkin pitivät me-

nenestyksen ehdottomana edellytyksenä.

Nämä menestykset ja yhtämittaiset voitot saattoivat hitlerilaisten kenraalien päättää pyörälle ja niiden pohjalta syntyi kaikin omahyväiset ja pöyhkeilevät sotasuunnitelmat itä vastaan.

Nopean voiton saamiseksi saksalaiset valmistautuivat sotaretkelle varten suurella huolella. He asettivat Neuvostoliittoa vastaan suunnattomat voimat, 2-3 kertaa suuremmat kuin mitä Punaisella Armeijalla oli silloin Neuvostoliiton ja Saksan rajalla.

Käyttäen hyväkseen äkkiarvaamattoman hyökkäyksen etuja, fascistit aikoiivat salamannopeilla iskuilla tuhota Punaisen Armeijan suojajoukot ja vallata maamme elintärkeät keskuskeskukset jo ennen sitä, kun Punaisen armeijan pääjoukot ehtivät saada liikekannalle.

Tavottelessaan salamannopean voiton Hitler toivoi siten välttävän sodan kahdella rintamalla. On jo aivan selvää, että hän olettanut voittavansa Neuvostoliiton nopeasti ja sitten pakottavansa Englannin ja Yhdysvallat Saksalle edulliseen rauhahan, sillä rauhan solmiminen olisi nyt Saksan voitto.

Saksan armeijan ylläjohto otti

Neuvostoliiton ilmapuimat hyökkäilevät Berliiniin

Elokuun 9 p:n vastaisena yönä Neuvostoliiton lentokoneet suorittivat toisen lento-ohjelmansa Saksan tiedustelutarkoituksissa ja heittivät palo- ja räjähdyspommeja Berliinin seuduilla sijaitseviin sotilaallisiin kohteisiin ja rautateille. Lentäjät havaitsivat tapahtuneen räjähdysisiä ja syttyneen tulipaloja. Saksan ilmatoukunta toimi laimeasti. Kaikki hyökkäykseen osallistuneet lentokoneet palasivat asemiinsa paitsi yhtä, jota etsiskellään.

Fagerholmin epäonnistunut kerjuumatka Ruotsiin

Tukholma. Viime aikana on Ruotsissa matkustellut apua anomassa ministeri Fagerholm. Hän esiintyi Malmössä, pyytäen Ruotsin kansaa antamaan apua suomalaisille fascistille heidän taistelussaan Neuvostoliittoa vastaan. Ruotsalainen sanomalehti "Arbetaren" kirjoittaa, että Fagerholmin yritys on mennyt täydellisesti myttyyn. Suomalainen ministeri, kirjoittaa "Arbetaren", pyrkii valloittamaan Ruotsin kansan myötätunnon puolelleen. Tuskinpa tämä hänelle onnistuu. Ruotsin kansa tietää, että Suomi on yhtynyt sotaliittoon fascistisen Saksan kanssa, että Saksa pyrkii sotajoukoillaan valloittamaan Euroopan herruuden ja että Saksan herruus merkitsisi työväenliikkeen täydellistä tukahduttamista.

Edelleen kirjoittaa lehti: Ruotsin työlätekevät tietävät hyvin, että Suomen liittolainen on orjuuttanut Tanskan ja Norjan kansat, että Suomi on liittoutunut kansainvälisen työväenliikkeen verivihollisen kanssa.

Karjalan kansa ei ikinä alistu Suomen herrojen orjaksi

Karjalaisnaisen Anni Reinin radiopuhe

Minä olen kotoisin Kalevalan piiristä, eli entisestä Uhtuan piiristä, Töllönjoen kylästä.

Suomen hallituksessa istuvain pankkihujarien lähettämät aselliset joukot karkasivat jälleen meidän kotiseutemme kimppuun, samoin kuin 20 vuotta sitten. He suorittivat päälekkauksensa salakavalasti, kuten maantierosvot. Siksi heidän on onnistunut muutamia paikoin tunkeutua Karjalan rahvaan asuma-alueelle.

He luulevat kai nyt saavuttaneensa suurin menestyksen ja kuvittelevat ehkä voivansa valloittaa koko Neuvosto-Karjalan, anastaa sen pellot, niityt, metsät ja kosket. Mutta me karjalaiset vastamme noille vieraan omaisuuden tavoittelijoille: Olette taaskin iskeneet kirveenne kiveen! Tämä uusi ryöstöretkenne on päättävä teille vielä ohrasemmin kuin kaikki edelliset. Neuvosto-Karjalaa ja sen rikkauksia ei teille anneta. Karjalan kansa on täällä jo yli 23 vuotta elänyt vapaana kapitalistien ja kartanonherrain riistovallassa. Meillä on, mitä kannattaa puolustaa, eikä meidän kansamme ikinä alistu Suomen herrain orjaksi. Karjala on ja se pysyy vapaana Neuvostomaana.

Ruotsin kansaa eivät muodosta hult. Se tietää, millainen on Suomen liittolainen, se tietää Saksan työväenluokan kohtalon. Se tietää terrorista Saksan keskitysleireillä. Tämän perusteella me sanomme Fagerholmille: matkustakaa takaisin Suomeen, kertonkaa siellä, että Ruotsin työläiset eivät ole aaseja. He eivät halua olla tekemisissä Suomen kavaltajahallituksen kanssa.

Kohtaus luolassa

Pelotserkovskin suunnalla on saatu vangiksi ryhmä saksalaisia, jotka ilmoittivat, että nälkäisinä söivät hiiriä ja rottia.

Kilpailijat

Karjalan rahvas on nyt noussut yhtenä miehenä synnyinseutujaan puolustamaan. Meidän isämme, veljemme, miehemme ja poikamme taistelevat Punaisen Armeijan riveissä. Karjalaiset sissit oturit tulevat nytkin näytämään, että ovat hyvän maineensa arvoisia. Jos valkobandiitit ovat ehtineet unohtaa ne kirvelevät iskut, joita he edellisillä Karjalan retkillä saivat Karjalan sissitaisteliijoilta, niin nyt he saavat verestä muistiaan.

Ne tulevat saamaan Karjalasta samanlaisen lähdön kuin ne saivat vuonna 1919 Aunuksesta sekä Petroskoin edustalta, Suolusmäestä, jolloin vasta Saamajärvellä uskalsivat ensimmäisen kerran taakseen vilkais-ta.

Minä muistan vielä hyvin minikäläinen hoppu minun kotiseudullani mellastaneille Suomen lahtareille tuli talvella vuonna 1922, kun Antikaisen suksijoukko ja karjalaiset sissit alkoivat niitä ahdistella. Meidän kylässä oli silloin 24 valkobandiittia, jotka olivat isännöineet siellä pitemmän ajan. He rosvosivat kaiken talonpoikien omaisuuden, mitä irti saivat, veivät lehmät navetoista ja perunat kellareista. Talonpoikia, jotka eivät tahtoneet liittyä heidän joukkoonsa, he räikkäsivät ja tappoivat sekä komensivat kylän naiset ja lapset noita näytelmiä katsomaan. Mutta kesken syömistään oli heidän lähettävä pakotielle, kun karjalaiset sissit hyökkäsivät metsästä kyläämme vapauttamaan. Valkobandiitit eivät kuitenkaan päässeet karhuun. 23 heistä sai surmansa ja yksi joutui sissien vangiksi.

Karjalan rahvas ei koskaan unohta niitä kannantöitä, joita Suomen valkobandiitit ovat Karjalassa suorittaneet. Se tietää vanhasta kokemuksesta, että ne yrittävät nykyin päästä Neuvosto-Karjalaan pelkässä ryöstötarkoituksessa. Suomen herrojen ei onnistu vetää Karjalan rahvasta nenästä minkäänlaisilla puheilla "karjalaisten heimoveljien vapauttamisesta". Kyllä me tunnemme nuo "heimoveljet" ja vapauttajat!

Karjalan rahvas ei tunnusta, eikä tule tunnustamaan Suomen lahtareita heimoveljikseen. Ne ovat kutsumatomia vieraita, vainolaisia. Niitä tulaa Karjalassa kohtamaan verivihollisina.

Mutta Karjalan rahvas tunnustaa veljikkeensä ja ystävikseen ne todelliset Suomen kansan miehet ja naiset, jotka vuonna 1922 nousivat taisteluun Suomen pankki- ja tukkierrojen järjestämää bandiittiliikettä vastaan, Neuvosto-Karjalan puolesta. Se tunnustaa veljikkeensä ne rohkeat suomalaiset vapaustaistelijat, jotka vuoden 1939-40 sodan aikana korottivat äänensä Suomen valkoisten vallanpitäjien rikollista sotaseikkailua vastaan. Se tulee tunnustamaan veljikkeensä ja ystävikseen kaikki ne suomalaiset, jotka nyt kieltäytyvät taistelemasta Karjalan kansaa vastaan ja siirtyvät Punaisen Armeijan puolelle.

Karjalan metsissä, soissa, sen jokien ja järvien pohjassa on löytänyt hautansa moni mieletön, joka Suomen pankki- ja tukkierrojen houkuttelemana on lähtenyt Suomesta ryöstöretkille Neuvosto-Karjalaan. Sama kohtalo odottaa nykyisenkin retken osanottajia, elleivät ajoissa korjaa luitaan rajan taakse tahi antaudu Punaisen Armeijan vangeiksi. Karjalan rahvas on yksimielinen vapaustaistelussaan valkoista vainolaista vastaan.

Älkööt Suomen herrat unohtako, että Karjalan rahvas ei ole yksin taistelussaan valkosuomalaista ja saksalaista vainolaista vastaan. Meillä on sellainen liittolainen, joka ei jätä pulaan vapautusta ja kotikonutensa puolesta taistelevaa Karjalan kansaa. Tämä liittolainen on mahtava Neuvostoliitto ja sen monimiljoonainen Punainen Armeija, jonka voima kasvaa päivä päivältä. Taistellen käsi kädessä mahtavan Punaisen Armeijan kanssa karjalais-suomalainen kansa tulee karkoittamaan maastaan sekä Saksan fascistit että Suomen lahtarit.

Pois fascistiset anastajat Karjalasta!

Eläköön vapaa Karjalais-Suomalainen Sosialistinen Neuvostotasa-vallat!

huomioon äkkihyökkäyksen merkityksen, mutta aliarvioi täydellisesti Punaisen Armeijan voimat ja koko neuvostokansan mahdin, tämän armeijan ja kansan, jotka ovat toveri Stalinin kehoituksesta nousseet yhtenä miehenä isänmaalliseen sotaan fascistisia orjuuttajia vastaan.

Sodan ensimmäisessä vaiheessa, jolloin Punaisen Armeijan suojajoukot olivat pakotetut vetäytymään takaisin ja jolloin saksalaisten motorisoitujen ja mekanisoitujen kolonnain onnistui kiilautua syvälle Neuvostoliiton alueille, syötettiin fascistien sotatiedonannoissa joka päivä päätä huimaavia tietoja saksalaisten mahdottomista voitoista. Fascistien silmissä kangastivat jo Moskovan Kremlin tornit, Leningradin torit ja kauniin Kievin kadut. Näin jatkui noin heinäkuun puoliväliin saakka, jolloin Saksan sotatiedonantojen ja lehtilausuntojen sävy muuttui jyrkästi.

Fascistien ensimmäinen suuri lakavirhe oli se, että he eivät onnistuneetkaan tuhoamaan Neuvostoliiton ilmavoimia. Vaikkakin Saksan sotatiedonannoissa jo kuukausi sitten levitettiin maailmalle mielikuviteluslisesti paisutettuja numerotietoja siitä, niin jokainen vähänkään puolueetomasti asioita seuraava huomaa helposti, ettei saksalaisten ole onnistunut hävittää Neuvostoliiton ilma-aseta. Fascistit ovat olleet myöhemmin itsekin pakotettuja myöntämään ja vahvistamaan joka päivä sotatiedonannoissaan, että Neuvostoliiton ilma-

ase toimii yhä ja että sillä on vakava merkitys kaikissa Punaisen Armeijan sotatoimissa.

Samoin ovat rauenneet hitlerilaisten toiveet saksalaisten panssarivoimien ja motorisoitujen joukko-osastojen iskujen tehokkuudesta. Itse he puhuvat nyt suurella pettymyksellä Punaisen Armeijan uudesta taktikasta, ettei se taistelekaan "eurooppalaiseen tapaan", ettei se pelkää piirityksiä joutumista, että se osaa taistella hyökkäysvaunuja vastaan ja että Punaisen Armeijan joukot jatkavat taistelua vielä silloinkin, kun tilanne näyttää toivottomalta.

Kuuden ensimmäisen sotaviikon tulokset todistavat kumoamattomasti, että Hitlerin toiveet salamannopean voiton saamisesta ovat rauenneet tyhjiin. Se etu, jonka saksalaiset saivat sodan alkuvaiheessa aloittamalla salakavalasti tämän rosvohyökkäyksen Neuvostoliiton kimppuun, on jo menettänyt merkityksensä. Saksan sotajoukot ovat kärsineet ja kärsivät yhä tavattonta mieshukkaa ja menetyksiä, fascistijoukkojen voimat ovat heikentyneet suuresti, ja niiden moraalinen kuntoisuus laskee, koska heidän retkeilyn asemesta he kohtaavatkin kaikkialla kuolemaa ja hävitystä. Ja vihdoin, fascistien ei ole kaikkia yrityksiään huolimatta onnistunut välttää sotaa kahdella rintamalla — Neuvostoliiton ja Englannin aseellinen vuorovaikutus ja yhteistoiminta muodostuu reaalisiksi ja yhä tuntuimmaksi tosiasiksi.

KANSANMIET

Nº 13

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahan tunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Torstaina
elokuun
21 p:nä v. 1941

**Suomalaiset! Taistellesanne fascistisen Saksan rinnalla te olette saaneet
vastaanne Englannin, Amerikan, Neuvostoliiton ja muut suuret sivistyskansat.
Nouskaa taisteluun fascistivandaaleja vastaan!**

**Miten työläiset voivat
edistää rauhan asiaa**

Suomen kansan syvät rivit eivät suinkaan elä sellaisessa Hitler-huumeissa, jota Suomen vallanpitäjien sotapropaganda uhoo. Vierasta on Suomen kansalle sotaisuus yleensäkin. Mutta erityisesti vierasta on sellainen sotaisuus, jota Hitlerin suomalainen kättyrijoukko, Mannerheim, Ryti, Tanner, edustaa. Sehän selittää Suomen kansan muka tahtovan valloittaa vieraita alueita, Suomelle milloinkaan kuulumattomia Vian Karjalaa, Aunusta, vieläpä etäisempiäkin seutuja, joiden väestö on nyt kuin yhtenä miehenä noussut lyömään maahansa hyökänneitä Saksan fascistilaitumia ja näiden tykinruuaksi käyttämiä Suomen armeijaa.

Suomen armeijan sotahallituksesta kertovat vangiksi joutuneet Suomen sotilaat monia puhuvia esimerkkejä, vakuuttaen kuin yhdestä suusta: Emme me soita tahdo Neuvostoliittoa vastaan, joka ei ole maattamme mitenkään uhannut. Vankien luovuttamat omaisten kirjeet samoin kuin kaatuneilta Suomen sotilailta löydetty kirjeet ovat täynnä surua ja huolta tämän sodan johdosta, joka on suuri onnettomuus Suomen kansalle.

Elkää tämä sotahallittomuus ja versova rauhantahto elä yksin rintamamiesten ja heidän omaistensa mielisissä, vaan se saa ilmaistensa työntämälläkin, varsinkin työläisten keskuudessa sotilastarkoituksia palvelevissa tehtaissa.

Kuten tiedätte on sodan palveluksessa olevat teollisuus- ja liikennelaitosten työläiset Suomessa alistettu sotatilalaksien alaiseksi. Pakolliset ylityöt on saatettu järjestelmäksi, jolla asiallisesti on kumottu kaikki työväen vuosikymmenien taisteluilla hankkimat työajan rajoitukset. Palkkakysymyksissä on työnantajain ja ammattiyhdistysten tannerilaisten johtajain välisen yhteistyösovimuksen kautta työläisiltä riistetty oikeus puolustaa työtaisteluilla etujaan.

Näin on käynnissä olevan sodan varjolla teollisuudessa ja liikenteessä saatettu voimaan jo pitkälle ulottuva fascistimallinen orjakohtelu, jossa työläisten demokraattiset järjestöpaudet on kuitattu ammatti-

yhdistysten petturijohtajain ja työnantajain keskinäisellä yhteistyöllä, jonka tuloksena on työpäivä venynyt miltei rajattomaksi, palkat painuneet mitättömän pieniksi ja työläiset joutuneet muutenkin tavattoman puristuksen alaiseksi.

Tämän takia ei olekaan ihme, että useilla sotatarkoituksia palvelevilla laitoksilla ja tehtailla on työläisten keskuudessa suurta tyytymättömyyttä, jota työnantajat ja näille itsensä myyneet ammattiyhdistyspamput koettavat pakkokeinoin alas polkea. Äskettäin julkaistiin sosialidemokraattisissa lehdissä hätäartikkeli, jossa uhkailtiin niitä työläisiä, jotka eivät taivu rajattomasti tekemään ylityötä. Nämä rehelliset oikeuksistaan ja periaatteistaan kiinnipitävät työläiset yrittävät leimata "vieraalla" asialla olevaksi joukoksi ja uhkaillaan heitä pakkotoimenpiteillä.

Työläisten ei ole syykähdettävä näitä uhkauksia. On aivan oikein, että he itse nousevat etuun puolestaan. Kuka se puoleltaisi työläisten asemaa, ellei työläiset itse. Tämä käynnissä oleva sota on yhtä paljon sotaa Suomen kansan demokraattisia vapauksia, sen itsenäisyyttä vastaan kuin se on häikäilemättömästä salakavalasta päällekkästä Neuvostoliiton kimppuun. Kertakaikkiaan on tiedettävä, että Suomen työläisten velvollisuus omaa kansaansa, itseään ja perheitään kohtaan vaatii nyt kaikkien kansanoikeuksien puolustusta. Suomen kansan edut vaativat, että sota, jota Suomen ja Neuvostoliiton kansat eivät halunneet, lopetetaan näiden kansojen tekemään rauhaan. Ne, jotka ovat tämän tiellä, on lyötävä. Tämä on Suomen kansan tehtävä.

Nyt on parempi, jos tuotetaan vähemmän sotatarpeita. Sotilaat rintamalla päättelevät jo monissa joukko-osastoissa, ettei kannata hyökätä häviöön tuomitun Hitlerin puolesta. Oikeassa ovat työläisetkin, kun he sanovat: ei kannata selkäänsä taistaa tämän Suomen kansalle tuhoisan sodan jatkamiseksi.

HÄMMINKIÄ JA MASENNUSTA

Tukholmasta tiedoitetaan, että Punaisen Armeijan antamien voimakkaiden iskujen johdosta alkaa Saksan kansan keskuudessa jo olla havaittavissa hämmennystä ja maseennusta. Saksan tiedonannoissa ja lehdissä kuuluu yhä enemmän tunnustuksia Neuvostoliittoa vastaan käytyä taistelun vaikeuksista.

"Saksan kansa on väsynyt," kirjoittaa eräs ruotsalainen sanomalehti "Västmanlands läns tidning".—Saksan kansalta puuttuu sotaintoa. Siitä puhuvat kaikki Saksasta saapuneet henkilöt ja lehdetkin. Edelleen lehti mainitsee, että Saksan viranomaiset ovat koko ajan salanneet sotilailtaan koko totuuden. He ovat koettaneet kuvata sotilaiden elämän miehitetyissä maissa hyvin ihanaksi ja menestykseksi sodassa aivan mitättömiksi. Mutta nyt sodassa Neuvostoliittoa vastaan käykin ilmi, että Saksan ar-

meija kärsii tavatonta mielihukkaa, jota todistavat myöskin Saksan sanomalehdissä julkaistut loppumatomat luettelot kaatuneista. Mieliä sotilaiden keskuudessa laskee jatkuvasti. Nyt eivät saksalaiset sotilaat enää halua vähällä joutua rintamalle. Ja "saksalaisen sotilaan perhettä uhkaa nyt Lontoon ja Coventryn perheiden kohtalo", kirjoittaa sama lehti.

Eräs ruotsalainen lehti kirjoittaa: "Saksassa vallitsee nälkä, maseennusta ja terrori. Saksassa piilee voimakas rauhan toive. Mutta sota ei vielä ole läheskään lopussa, pian tulee ankara syksy ja sitten kauhea talvi. Voitoilla ei eletä, elä ei pöydällä ole leipää", kirjoittaa lehti, tehden lopuksi johtopäätöksen, että saksalaiset pelkäävät, ettei Saksalle vain tulisi edellisen maailmansodan loppukohtalo.

*Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston
puheenjohtaja tov. Stalin ottanut vastaan
Yhdysvaltojen lähettilään hra Steinhardtin
ja Englannin lähettilään hra Cripps'in*

Elokuun 15 päivänä Amerikan Yhdysvaltojen Erikoinen ja Täysivaltainen lähettiläs hra L. Steinhardt sekä Englannin Erikoinen ja Täysivaltainen lähettiläs hra S. Cripps kävivät yhdessä toveri Stalinin luona ja esittivät hänelle Amerikan Yhdysvaltojen Presidentin hra Rooseveltin ja Englannin pääministerin hra Churchillin lähettämän kirjelmän.

**"Hra Churchillin ja Presidentti Rooseveltin
henkilökohtainen kirjelmä hra Stalinille**

Me käytimme hyväksenne sitä tilaisuutta, joka tarjoutui käsitellessämme hra Harry Hopkinsin selostusta hänen palatuaan Moskovon matkaltaan, pohtiaksemme yhdessä kysymystä, miten molemmat maamme voivat parhaiten auttaa Teidän maattanne siinä suurenmoisessa vastarinnassa, jota Te teette hyökkäävälle fascismille. Me olemme nykyään yhteistyössä, jonka tarkoituksena on varustaa Teitä mahdollisimman laajasti niillä tarveaineilla, joita eniten tarvitsette. Monia höyrylaivoja on jo lähtenyt täydessä lastissa satamistamme ja toisia lähtee aivan lähitulevaisuudessa.

Sekä teidän että meidän asevoimiemme tarpeet ja vaatimukset voidaan määritellä vain silloin, kun tunnemme täysin ne monet tekijät, jotka on otettava huomioon ratkaisuja tehdessämme. Jotta voisimme kaikki tehdä nopeita päätöksiä kysymyksessä yhteisten voimavarojemme jaottelusta, me kehoitamme valmistelevaan Moskovaan neuvottelua, johon me puolestamme valtuuttaisimme osallistumaan erittäin vaikutusvaltaisia johtohenkilöitä, jolloin he voisivat käsitellä nämä kysymykset välittömästi Teidän kanssanne. Jos Tekin kannatatte tällaisen neuvottelun järjestämistä, niin me haluamme saattaa tietoonne, että toistaiseksi, kunnes tämä neuvottelu tekee päätöksensä, me jatkamme aseiden ja materiaalien edelleen lähettämistä Teille mahdollisimman nopeassa tahdissa.

Nyt meidän on kiinnitettävä huomiotamme politiikkamme barkitsemiseen pitämäksi ajaksi, sillä edessämme on vielä pitkä ja vaikea taival, kunnes saavutetaan se täydellinen voitto, jota ilman kaikki ponnistuksemme ja uhruksemme olisivat aivan turhia.

Sota on käynnissä monilla rintamilla ja ennenkuin se loppuu, voi vielä syntyä uusia sotatoimia toisilla rintamilla, joita vielä muodostuu. Meidän voimavaroillamme, vaikka ne ovatkin äärettömät, on kuitenkin vissit rajansa, joten siis herää kysymys siitä, missä ja milloin nämä voimavarat voidaan käyttää parhaimmalla tavalla suurimman palveluksen tekemiseksi yhteisille voimillemme. Tämä koskee yhtä hyvin sekä valmiita sotatarpeita että raaka-aineita.

Me tajuamme täydellisesti, miten elintärkeää hitlerismin häviöön viemiselle on Neuvostoliiton tekemä miehuullinen ja sitkeä vastarinta, ja sen vuoksi me tunnemme mekin, että meidän ei pidä missään tapauksessa laskea ohi mahdollisuutta toimia nopeasti ja vitkastelematta suunnitelman laatimiseksi yhteisten voimavarojemme jaottelusta tulevaisuuden kannalta".

Toveri Stalin pyysi hra Steinhardtia ja hra Crippsiä lausumaan Presidentti Rooseveltille ja Pääministeri Churchillille Neuvostoliiton kansojen ja Neuvostohallituksen nimessä sydämelliset kiitokset siitä, että he ovat valmiit antamaan Neuvostoliitolle apua sen käymässä vapaussodassa Hitlerin Saksaa vastaan.

Toveri Stalin lausui tervehtivänsä Presidentti Rooseveltin ja Pääministeri Churchillin ehdotusta, että Moskovaan kutsutaisiin koolle kolmen maan edustajien neuvottelu suunnittelemaan raaka-aineiden ja aseistuksen käyttöä.

Samalla toveri Stalin lausui, että hän puolestaan on valmis ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin, jotta tämä neuvottelu pidettäisiin mahdollisimman pian.

Keskustelussa oli läsnä Ulkoasiain Kansankomissaari toveri V. M. Molotov.

Joukko saksalaisia sotilaita ja upseereja Punaisen Armeijan sotavankeina.

Amerikkalaiset sanomalehdet Moskovan neuvottelun koollekutsumisesta

New York. Amerikan lehdet julkaisevat yksityiskohtaisia tietoja тов. Stalinin vastauksesta Churchillin ja Rooseveltin henkilökohtaiseen kirjeeseen, jossa Englannin ja Amerikan hallitukset ehdottavat yhteisen neuvottelun koollekutsumista Moskovaan. Sanomalehdet julkaisevat myöskin otteita neuvoston sanomalehdistä, mm. "Pravdan" ja "Izvestijan" pääkirjoituksista.

Sanomalehti "New York Herald Tribune" kirjoittaa, että Stalin tekee kaiken voitavansa sen järjestämiseksi mahdollisimman pikaisesti.

Aikakauslehti "New York Journal and American" julkaisee kirjoituksia seuraavien otsikoin: "Stalin on hyväksynyt Rooseveltin ehdotuksen", "Neuvostoliiton kansojen johtaja Stalin tekee kaiken voitavansa neuvottelun koollekutsumiseksi pikaisesti", "Amerikan Yhdysvallat joutuvat Neuvostoliiton auttamista".

ROOSEVELTIN LAUSUNTO SANOMALEHTIMIESTEN EDUSTAJILLE

New York. Tietotoimisto United Pressin kirjeenvaihtaja tiedottaa, että palattuun huvilaivallaan "Poto-mac" Rocklandin satamaan (Mainen valtio) Roosevelt antoi haastattelun sanomalehtien kirjeenvaihtajille, jossa hän lausui, että Churchillin kanssa käydyssä keskustelussa he käsittelivät kysymystä Neuvostoliiton lähetettävistä tavara-lähetysistä. Roosevelt lausui, että useat sotatarvikkeet voidaan lähettää Neuvostoliittoon kiireellisessä järjestyksessä. Roosevelt piti uskottavana, että Neuvostoliiton ja Saksan välinen sota tulee muodostumaan pitkäaikaiseksi.

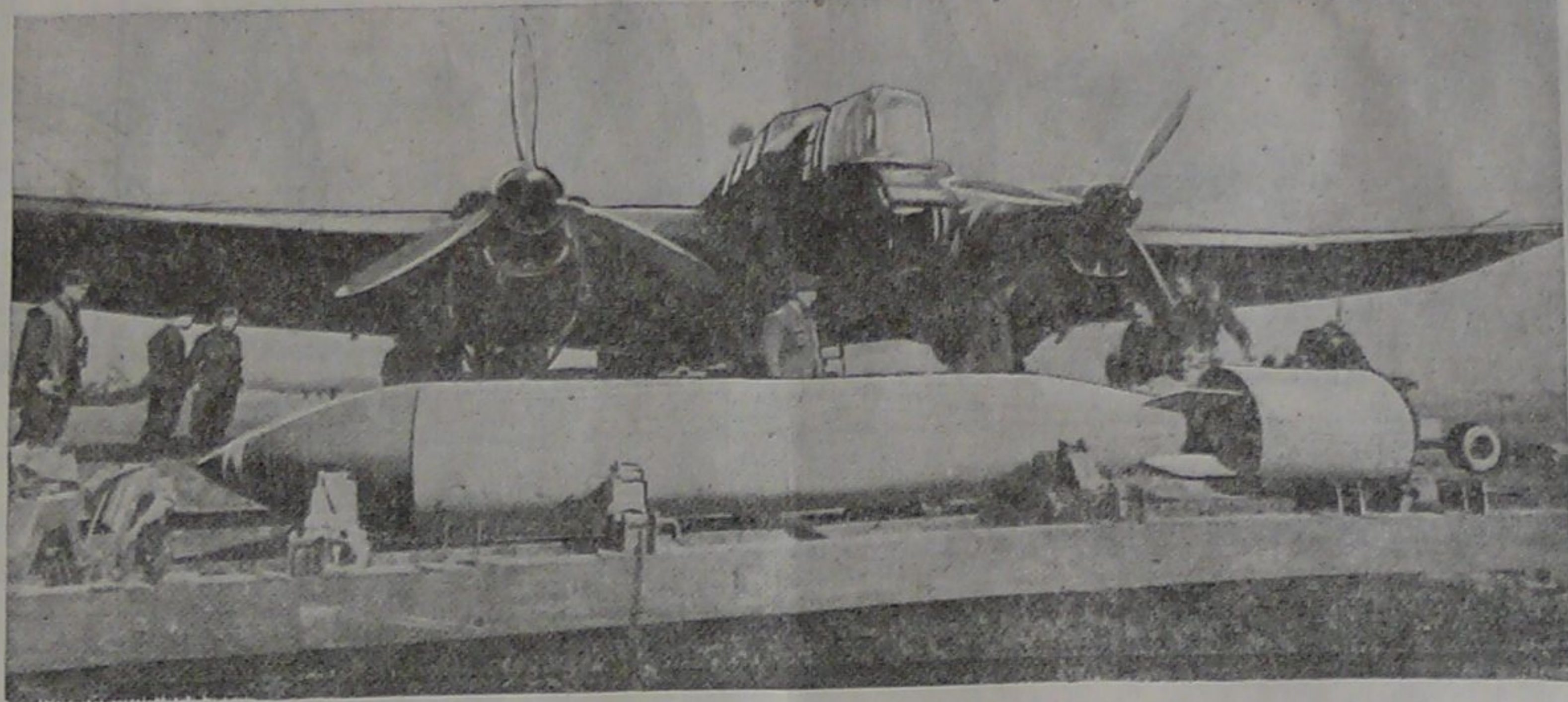
Edelleen Roosevelt korosti, että Churchillin kanssa käydyssä keskustelussa saavutettiin Englannin ja Amerikan Yhdysvaltojen välillä täydellinen yhteisymmärrys, joka antaa mahdollisuuden säännöstellä kumppaisenkin maan kysymyksiä tilannetta vastaavasti.

Englanti ja Amerikan Yhdysvallat tulevat jatkuvasti antamaan apua Neuvostoliitolle kaikella mahdollisella tavalla.

Kenraali de Gaulle ilmoitus

Kenraali de Gaulle teki beirutilaisen "Shjur"-lehden kirjeenvaihtajalle seuraavansisältöisen ilmoituksen:

"Punaisen Armeijan loistava vastarinta on ratkaisevana tekijänä nykyisessä sodassa. Levähdysajan, jonka tämä vastarinta on aiheuttanut meille, me tulemme tarkoin käyttämään uusiin toimiin valmistautumiseksi".

Uusityyppinen englantilainen pommituskone, johon parhaillaan lastataan 1000 kg pommia. Kuten tiedetään, ovat Englanti ja Amerikka ryhtyneet avustamaan Neuvostoliiton varustamista myöskin tämän tyyppisillä aseilla.

HAUDATUT DIVISIOONAT

Hitlerin suunnitelman mukaan piti saksalaisten armeijain elokuun 1 päivänä olla jo Moskovassa. Mutta hänen marsalkkansa ovat vielä kaukana Moskovasta, Leningradista ja Kievestä.

Neuvostoliiton sotatiedonannoissa mainitaan tavallisesti lyhyesti ja vaatimattomasti, että "rintamatilanteessa ei tapahtunut mitään oleellisia muutoksia", koska saksalaisten epätoivoiset hyökkäysyritykset murtuvat Punaisen Armeijan mahtavaan vastarintaan, joka näännyttää saksalaisten voimia. Sensijaan Saksan sotajoukoissa tapahtuu sangen oleellisia muutoksia. Ne hupenevat nopeassa tahdissa.

Yksistään läntisellä suunnalla on jo tuhottu monia saksalaisia divisiooneja, joista on jäänyt jälle vain rippeet ja lukemattomat hautakummut.

Neuvostoliiton sotatiedonannoissa tavattavien harvojenkin mainintojen perusteella ovat seuraavat saksalaisten joukot jo täysin tuhoutut:

- 39. panssarivoimien armeijakunta,
- 8. hyökkäysvaunudivisioona,
- 5. jalkaväkidivisioona,
- SS-joukkojen "Pääkallo"-divisioona ("Totenkopf-Division"),
- 18. hyökkäysvaunudivisioona,
- 16. hyökkäysvaunudivisioona,
- 132. jalkaväkidivisioona,
- 27. motorisoitu divisioona,
- 68. jalkaväkidivisioona,
- 20. hyökkäysvaunudivisioona,
- 19. hyökkäysvaunudivisioona,
- 110. jalkaväkidivisioona,
- 53. motorisoitu rykmentti,
- SS-joukkojen motorisoitu jalkaväkirykmentti "Suur-Saksa" ("Gross-Deutschland"),
- 448. jalkaväkirykmentti,
- 449. jalkaväkirykmentti,
- 188. jalkaväkirykmentti,
- 464. jalkaväkirykmentti,
- 453. jalkaväkirykmentti,
- 485. jalkaväkirykmentti,
- SS-joukkojen 169. mekanisoitu rykmentti,
- SS-joukkojen 231. jalkaväkirykmentti,

- 156. jalkaväkirykmentti,
 - 24. jalkaväkirykmentti,
 - 111. motorisoitu rykmentti.
- Seuraavat divisioonat ja rykmentit ovat menettäneet enemmän kuin puolet miesmäärästään:
- 3. valtakunnan SS-divisioona,
 - 52. jalkaväkidivisioona,
 - "Wiking"-niminen SS-divisioona,
 - 14. motorisoitu divisioona,
 - 17. motorisoitu divisioona,
 - 20. motorisoitu divisioona,
 - 7. hyökkäysvaunudivisioona,
 - 18. motorisoitu divisioona,
 - 28. jalkaväkidivisioona,
 - 56. jalkaväkidivisioona,
 - 299. jalkaväkidivisioona,
 - 297. jalkaväkidivisioona,
 - 11. hyökkäysvaunudivisioona,

Punaisen Armeijan luutnantti Shatakishvili huomasi erään kuumen taistelun aikana viholliskomppanian lähestyvän konekivääripesäkkään. Hän avasi murhaavan tulen vihollista vastaan ja kaatoi siltä 70 miestä lyöden viholliskomppanian hajalle. Kuvassa: Alliluutnantti G. I. Shatakishvili tulittamassa raskaasta konekivääristä.

- 13. hyökkäysvaunudivisioona,
 - 14. hyökkäysvaunudivisioona,
 - 12. hyökkäysvaunudivisioona,
 - 25. motorisoitu divisioona,
 - 121. jalkaväkidivisioona,
 - 30. SS-divisioona,
 - 11. SS-divisioona,
 - 206. divisioona.
- Tämä luettelo ei ole läheskään täydellinen. Siihen eivät sisälly ne lukuisat divisioonat, jotka ovat sortuneet Punaisen Armeijan iskuista rintaman pohjoislohkolla, luoteisella suunnalla ja Bessarabiassa.

Niin surkeasti näkyy käyvän Hitlerin armeijoille. Sadat tuhannet saksalaisten sotilaiden ruumiit uinuvat jo Napoleonin muinoin käymien teiden varsilla.

Saksan armeijalla on vielä voimia pinnistää uusiin hyökkäysyrityksiin. Mutta taru Saksan armeijan voittamattomuudesta on kumottu täydellisesti ja ainiaksi!

Intian lehdistö Punaisen Armeijan taistelusta

Kabul. Neuvostoliiton kansojen isänmaallinen sota Saksan fascistilainojen vastaan on Intian sanomalehdistön huomion kohteena. Kaikki lehdet kirjoittavat, että Punainen Armeija on tehnyt tyhjäksi Hitlerin suunnitelmat salamasodasta. Fascististen sotajoukkojen asema käy päivä päivältä yhä huonommaksi.

Sanomalehti "Leader" korostaa, että Saksan sotavoimat ovat kärsineet hyvin suuria tappioita ja kaikki heidän valloitus suunnitelmansa ovat menneet karille. Punaisen Armeijan sankarillisen vastarinnan johdosta lehti ylistää Neuvostoliiton ilmavoimien sankarillista taistelua fascistisen Saksan ilmavoimia vastaan.

Fascistit raivoavat Puolassa

Lontoossa asuvat puolalaiset kertovat, että Pohjois-Puolassa jatkuu fascistien terrori hillittömällä raivolla. Joka päivä langetetaan kuolemantuomioita.

Saksan lehtien lausuntojen mukaan saksalaiset saavat kolme kertaa enemmän kuin puolalaiset sellaisia elintarpeita kuin voita, margariinia, makarooneja y. m. Juustoa, kananmunia, marmelaadia, makkaraa ja maitotuotteita annetaan ainoastaan saksalaisille.

Tuhansia puolalaisia on tuomittu pakkotöihin syytettynä saksalaisvastaisesta toiminnasta.

Hitleriläisten terrori Jugoslaviassa

Lontoo. Reuterin kautta saatujen tietojen mukaan ovat saksalaiset kiidytäneet uudella vimalla terrori serbialaisia vastaan. Eräissä kaupungeissa on murhattu yli 7.000 serbialaista, joista heti valtauksen ensimmäisenä päivänä murhattiin 1.000 henkeä. Muutamia serbialaisia kyliä on hävitetty ja poltetu ja kaikki ihmiset murhattu.

Norjan ja Hollannin kansat taistelevat fascisteja vastaan

Lontoo. Norjalainen tietotoimisto tiedottaa, että useissa Norjan kaupungeissa on ollut saksalaisvastaisia mielenosoituksia maassa julistetun sotatilan jälkeen. Bergenissä on ollut vakavia esiintymisiä sen johdosta, kun poliisi hyökkäsi saksalaisten sotilaiden avustamana rauhallisen mielenosoituksen kimppuun. Yhteenotossa haavoittui lukuisia mielenosoittajia. 70 henkeä on vangittu ja lähetetty keskitysleirille.

Mielenosoituksia saksalaisia sotavoimia vastaan on ollut myöskin Trondhjemissä ja Hurumessa. Egersundin kaupungille on asetettu suuri sakko sen johdosta, että siellä oli saksalaisvastainen mielenosoitus ilmahyökkäyksen aikana.

Saksan natsienraali Rediesskin tunnustaa, että Norjassa kehittyvät poliittiset tapahtumat "voivat uhatua armeijan ja Saksan etuja". "Maassa on paljon ihmisiä, jotka toimivat aktiivisesti Saksaa vastaan", sanoo Rediess. Viime aikoina on heidän onnistunut vetää puolelleen huomattava määrä väestöä.

Saksalaisten harjoittamasta verisestä terrorista huolimatta Hollannin kansa taistelee sitkeästi sortajiaan vastaan, jarruttaen työtä niissä tehtäissä, jotka valmistavat tuotteita Saksalle. Erään kaupungin suurella konerakennustehtaalla räjäytettiin äskettäin konehuone. Tehtaan tärkeimmät verstaat joutuivat seisomaan koko viikon. B:n kaupungissa, jossa on useita sotatarvetehtaita, tapahtui sähköasemalla suuri vaurio. Generaattorit vaurioituivat ja niitä oli korjattava useampia päiviä. L:n kaupungissa taas poltettiin valmiiden viljavarojen varasto.

Hollantilaiset isänmaanyhtävät suositavat kiskoilta tykeillä ja autoilla lastatun saksalaisen sotilasjunan Attendormin ja Deventerin kaupunkien välillä. Saksalaiset koettavat turhaan ankarilla tuomioilla ja terrorilla tukahduttaa fascistinvastaista taistelua Hollannissa. Saksan salainen poliisi on viime viikon aikana pidättänyt 500 hollantilaista työläistä epäiltynä tihutöiden suorittamiseen saksalaisia vastaan.

Göbbels alkaa jo puhua Saksan perikadosta

Saksan joukkomenetykset itärintamalla suurenevät viikko viikolta. Ne alkavat jo kauhistuttaa kerskailevia natsiherroja. Niinpä Hitlerin propagandaministeri Göbbels piti äskettäin Münchenissä puheen, jossa hän lausui m. m. seuraavaa:

"Saksan täytyy antaa vielä suuria uhreja... Jos me epäonnistumme itärintamalla, merkitsee se Saksan perikatoa".

Maailman lehdistö on pannut merkille tämän Göbbelsin lausunnon, jossa tuo valehtelevaan totuttu natsisrosvo tahtomattaan joutui valäytämään totuuttakin. Tšekkoslovakian ulkoministeri Jan Massaryk on sen johdosta Lontoossa pitämässään puheessa huomauttanut, että jos Göbbels Saksan perikadolla tarkoittaa natsijärjestelmän perikatoa, niin on hän tällä kertaa puhunut totta. Fascistisen Saksan perikato on kiertämättöminä edessä.

Heräämistä Suomen sotilaiden keskuudessa

Suomen armeijan sotilaiden keskuudessa alkaa yhä enemmän saada jalansijaa haluttomuus hyökkäykseen. Tämä haluttomuus johtuu seuraavista syistä. Ensiksikin: sota, jota Suomi nyt käy Saksan natsien apurina, ei ole tarkoituksiltaan sellainen, että sitä kansa saattaisi hyväksyä. Mannerheimin julkituoma Karjalan anastus-aikomus on säikäyttänyt laajoja Suomen kansan joukkoja eikä suinkaan innostanut niitä. Jopa eräät suojeluskuntalaisaineksetkin, joiden todellisuustajua ei Hitlerin sotapropaganda ole kokonaan sotkenut, pitävät Mannerheimin päiväkäskyä suurena virheenä, joka on Suomen asiaa vahingoittanut suurella määrin.

Toiseksi: hyökkäyssota tulee tavattoman raskaaksi Suomelle. Saatuaan Suomen sotaan jätti Hitler Suomen sitten omin voimin yrittämään omilla rintamillaan. Lakkaamattomissa hyökkäyksissä, joihin Suomen joukot viedään Saksan armeijan aseman helpottamiseksi, ei suomalaisilla riitä täydennyksiä, miehet väsyvät ja nääntyvät ylivoimaisissa ponnistuksissa.

Tämän lisäksi tulee huoli omista, perheet ovat vailla huoltajaa, nälän kourissa, talot jäävät hoitamatta. Luvattu pikainen voitto ja

suuret voittoaaliit, joilla osa on saatu sotaan narratuksi, ovat jo häipyneet näköpiiristä, ja sotilaat alkavat katsoa katkeraa totuutta silmästä silmään. Edessä on Suomelle ylivoimainen, sen täydelliseen romahdukseen johtava sota, ellei saada rauhaa Neuvostoliiton kanssa.

Tästä syystä haluttomuus hyökkäykseen saa jo eräillä rintamaloikoilla sangen teräviä ilmaisuja. Onpa jo eräitä joukko-osastoja täytynyt hajottaa, kun ne eivät tahdo hyökätä.

Niinpä useat Puna-armeijan vangiksi joutuneet Etelä-Pohjanmaalta kotoisin olleet kurikkalaiset talonpojat, jotka ovat palvelleet 37 jalkaväkirykmentin 3 pataljoonan 9 komppaniassa, kertoivat omassa komppaniassaan, samoin kuin 8 komppaniassa, joka myös oli kokoonpantu kurikkalaisista, ilmeneen voimakasta haluttomuutta sotaan kohtaan.

Niinpä silloin, kun oli oltu pitkän aikaa hyökkäyksissä, puhuttiin avoimesti, ettei hyökkäykseen enää lähdetä. Tästä mielialasta oli tietoinen myös komppanian päällikkö Lahti. Tämä näkyi mm. siitä, että hän 18/VII ei uskaltanut miehistöä komentaa hyökkäykseen muuten kuin narraamalla. Hän ilmoitti, että edessä olevan kallon on omat joukot

miehittäneet ja käski meitä sinne edetä. Kallioilla oli kuitenkin puna-armeijalaisia, jotka tarkalla keskityksellä tuottivat meille suuria tappioita. Tässä aivan heti alkuunsa tyrehtyneessä hyökkäyksessä menetti komppania (vankienkin toteaman mukaan) yli 20 miestä.

Kuri oli komppaniassa verrattain alhaalla. Niinpä tulilinjalle marssitessa kuljettiin tahallaan hitaasti. Samanlainen oli tilanne myös kurikkalaisista kokoonpannussa 8 komppaniassa. Miehet ammuskelivat rintamalle viettäessä ja uhkasivat lakata tappelimesta.

Edelleen kertoivat vangit, että heidän komppaniassaan tuli joitakin päiviä ennen kertojain vangiksijoutumista muutamia hämmäläisiä, jotka olivat kuuluneet eversti Matti Laurilan johdossa olleeseen rykmenttiin. Upseerit selittivät, että tämän everstin eräs komppania hajoitettiin, kun se oli alkanut pelätä heti pikku kranaattisateessa. Komppaniaan tulleet sotilaat kertoivat totuuden asiasta. He kertoivat, että Laurilan rykmentti, joka toimi Kiteen suunnalla, oli pitkät ajat hyökkäyksessä, saamatta mitään vahvistuksia. Komppaniassa oli erittäin suuret tappiot, kun se pakotettiin kerta kerran jälkeen hyökkäykseen. Sitten komppania teki tenän. Ei lähtenyt eteenpäin millään komennolla. Siksi se hajoitettiin, seitsemän miestä kieltäytyi vielä loppuun saakka totelemasta. Heidän kohtaloaan ei tunneta, mutta kertajat luulivat heidän tulleen ammutuiksi.

Tämä kertomus Suomen sotilaiden sotahalusta, jonka todenperäisyyden vahvistavat useat sotilaat, on kokonaan toista mitä Suomen sotapropaganda uskottelee. Kansan miehet, työläiset ja talonpojat tuntiessaan, että heidät viedään kuolemaan väärän ja Suomelle vahingollisen asian puolesta, alkavat herätä puolustamaan itseään. Sillä tavalla sitä pitääkin. Se on sitä oikeaa taistelua rauhan puolesta. Kieltäydätköön joukolla hyökkäämästä ja asetettakoon sakin kuri sotahullujen hillitsemiseksi, nämä ovat sellaisia ensi toimenpiteitä, joita pitää joukko-osastoissa harkita. On alettava yhdessä Puna-armeijan kanssa lyödä Suomen kansan vihollista, Saksan natsveja ja näille itsensä myyntyä Suomen hallituskoplaa. Saksalaisille menevät kuormastot on otettava kansan käyttöön eikä saksalaisten kanssa ole käytävä hyökkäykseen. On voimakkaasti esille nostettava kansan vaatimus rauhasta Neuvostoliiton kanssa. Paljon paremmin kannattaa henkensä alttiiksi antaa rauhan turvaamiseksi Suomelle kuin kuolla Karjalan korvissa häpeällisen fascistien hyökkäyssodan aseenkantajana.

Kun Suomen puolesta taistellaan, silloin pitää taistella todellisia Suomen kansan vihollisia vastaan, Saksan fascisteja ja heidän suomalaisia apureita vastaan.

KANSAN MIES

N:o 14

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan työmällä maahan tunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Lauantaina
elokuun
30 p:nä v. 1941

SAKSAN ARMEIJAN ÄÄRETTÖMÄT TAPPIOT LÄHENTÄVÄT FASCISMIN PERIKATOA

Saksan tappio käy yhä selvemmäksi

Saksan sota Neuvostoliittoa vastaan on jatkunut yli 2 kuukautta. Romahtaneet ovat niiden laskelmat, jotka uskoen Saksan vaihteellisen propagandan vakuutuksiin sodan nopeasta voitosta lähtivät maittensa kohtalot fascistiseen Saksaan. Näin kävi Romanian hallitsijalle sotilaskapitalille, Unkarin verisille hallitsijaherroille, Saksan tahdottomille sätkyjille n. s. Slovakian hallituksessa sekä myöskin Suomen rytti-mannerheim-tannerilaiselle maankavaltajakopille, joka lähti Hitlerin järjestämään "ristiretkeen" Neuvostoliittoa vastaan.

Sodan alussa uskoteltiin Saksan vallassaolijain taholta, että on vain jonkun viikon kysymys kun Saksa murskaa Neuvostoliiton, joten Suomi selviää sodasta aivan kuin leikkien. Kaksi ensimmäistä sotakuukautta on kulunut. Sodan loppua ei ole vielä näkyvissä. Helpolla saavutettavaksi tulla voitto on jäänyt tulematta.

Saksan sotapropaganda, joka nykyisin hallitsee myös sen vasallimaiden, m. m. Suomen julkista sanaa määrätien tarkasti, miten se san puhua, on koettanut peittää tätä tosiasiaa toittomalla maailmalle mitä ihmeellisimpiä kuvauksia Punaisen Armeijan tappioista. Jos ottaisi täydestä esim. Suomen lehdistön ja radion sotatiedonannot, olisi Punainen Armeija jo ainakin pariin kertaan menettänyt ilma- ja panssarivoimansa sekä lähes koko miehistönsä j. n. e.

Todellisuudessa tämä Suomeksi uskoteltu armeija ei ole ainoastaan tehnyt vastarintaa Saksan ja sen kurjien vasallien hyökkäysjoukoille, vaan vieläpä tuottanut näille raskaita tappioita ja menetyksiä. Täydellä syyllä voidaan nyt jo osoittaa Saksan hyökkäysvoiman suuresti taltutuneen, samanaikaisesti kun sen vastustajat ovat yhä määrätietoisemmin järjestäneet voimiaan enlistä tehokkaampaan toimintaan fascistien hyökkäyksen murskaamiseksi.

Kahden sotakuukauden aikana on Saksa menettänyt kaatuneina, vankelina ja haavoittuneina yli 2 miljoonaa miestä. Monet monituiset voittamattomiksi kehutut saksalaiset divisioonat on murskattu täydelliseen. Yhä uudet rykmentit on Hitler lähettänyt tuhoutumaan Punaisen Armeijan iskujen alle. 8.000 saksalaista panssarivaunua, 10.000 tykkiä ja yli 7.200 lentokonetta on Hitlerin hyökkäysarmeija menettänyt.

Taistelien sankarillisesti kavalaa ja julmaa vihollista vastaan Punainen Armeija on murskannut tarun Saksan sotavoimien voittamattomuudesta ja kumonnut kaikki Saksan sotilasjohdon laskelmat. Punainen Armeija on edelleenkin täynnä taipumatonta voittontahtoa ja valmis jatkamaan sitkeää taistelua vihollista vastaan sen täydelliseen tuhoamiseen saakka.

Tämän tulevat Saksan rinnalle lähteneet pikkumaat, Suomi niiden mukana, hyvin raskaasti kokeamaan. Menetyksistä huolimatta Neuvostoliiton voimat kasvavat sodan kuluessa. Sen väestö liittyy yhä toimelempiin puolustamaan isänmaataan. Puna-Armeijan tahto ja iskuvoima lisääntyy. Uudet Neuvostoliiton liittolaisilta Amerikalta ja Englannilta saapuvat aseistit tulevat kohottamaan Punaisen Armeijan mahtia samanaikaisesti, kun Saksan voimavarat ehtyvät.

Suomen sokeat valti herrat, Rytti, Tanner, Mannerheim, Rangell y. m., jotka Suomen syöksivät Saksan natsien sotatantereeksi, ovat aivan oikeutetusti vetäneet päällensä oman kansansa kirouksen. Yhä suuremmat kansanjoukot alkavat maassa käsittää, että Suomen ainoa pelastus on rauha Neuvostoliiton kanssa. Mutta tähän ei riitä pelkkä toivominen. Rauhan puolesta pitää nousta joukolla taistelemaan. Maahan pitää saada sellainen hallitus, joka voi Suomen kansan rauhantahdon tyydyttää.

Maailman kansat tervehdivät Neuvostoliittoa

Neuvostoliiton hallituksen, Valtion Puolustuskomitean ja eri järjestöjen nimellä tulee joka päivä eri puolilta maailmaa satoja tervehdyksiä, joissa ihailtaan sitä sankarillista taistelua, jota Neuvostoliiton kansat käyvät petomaisesti maahan hyökänneitä fascistianastajia vastaan. Näissä tervehdyksissään rauhaa ja vapautta rakastavain kansakuntain eri kansakansojen läheiset olevansa valmiita kaikkiin voimin auttamaan Neuvostoliittoa.

Valtion Puolustuskomitean Puheenjohtajan toveri J. V. Stalinin nimellä on saapunut mm. seuraavat sähkösanomat Glibornesta (Uudessa Seelannista):

"Olemme vakuutettuja kansan Punaisen Armeijan voitosta. Tervehdimme liittoa Britannian kansan kanssa. Ihailimme fascistien harjoja. Glibornesta (Uusi Seelanti) koolta oleva joukkokokous lausuu tukevana Neuvosto-Venäijää. Summers".

Antofagasta (Chilestä) saapuneissa sähkösanomissa sanotaan:

"Sotilatoimittajien työlliset tervehtivät neuvostokansaa oikeutetussa taistelussaan fasisteja vastaan. Pedro Waldivia".

Neuvostoliiton Korkemman Neuvoston Puheenjohtajan Puheenjohtajalle toveri M. Kallinille on saapunut Kanadasta seuraava sähkösanoma:

"Me, kolmea Ukrainasta kotoisin olevaa Kanadan asukasta, tuomitsemme Neuvostoliiton kimppuun tehdyn petomaisen hyökkäyksen ja lausomme solidaarisuutemme Neuvostoliittoa puolustavalle sankarilliselle Punaiselle Armeijalle. Olemme vakuutettuja, että fascististen valloittajain verinen rosvolauma tulee tuhoetuksi nyt samoin kuin vuonna 1918.

Atiakirjoitukset: M. Stefanishin, B. Herland, Dramsheller Alta".

Toisessa sähkösanomassa sanotaan:

"Me, ukrainalaiset ja venäläiset, kehoittamme kokoukseen Vernoja (Kanada), lausomme solidaarisuutemme Neuvostoliittoa vastaan ja varman vakuuksemme, että hyökkääjä tulee voitetuksi. Puheenjohtaja Sokolov".

Saksalaiset kärsivät tavatonta mieshukkaa

Kahden kuukauden aikana he ovat menettäneet yli 2 milj. miestä, 8.000 hyökkäysvaunua, 10.000 tykkiä ja yli 7.200 lentokonetta

Kaksi kuukautta jatkunut sota on todistanut, että Punainen Armeija tekee menestyksellä sankarillista vastarintaa ja että jokaisena sotapäivänä sen vastustuskyky yhä lisääntyy. Saksalaiset ovat anastaneet useita Neuvostoliiton alueita ja kaupunkeja. Mutta sen he ovat saaneet aikaan vain suurten ihmisuhrien ja aineellisten menetysten hinnalla. Yksistään viimeisten kolmen viikon aikana ovat neuvostovoimat tuhonneet täydellisesti:

12 hyökkäysvaunudivisioonaa;
37 jalkaväkidivisioonaa;
8 motorisoitua divisioonaa;
useita "SS"-joukkojen jalkaväkidivisiooneja sekä jalkaväkirykmentit "Saksa" ja "Wiking";
useita kymmeniä eri divisiooniin kuuluneita jalkaväkirykmenttejä.

Käytyjen taistelujen seurauksena ovat monet saksalaiset divisioonat säilyttäneet vain numeronsa. Vankien kertoman mukaan kuuluu näiden divisioonien kuhunkin komppaniaan enää vain 10-12 miestä.

Kaikkiaan Saksan armeija on kahden sotakuukauden aikana menettänyt kaatuneina, haavoittuneina ja vankelina yli 2 miljoonaa miestä. Yhtiä raskaita ovat olleet myöskin Saksan armeijan aineelliset menetykset. Tarkistettujen tietojen mukaan ovat saksalaiset kahden sotakuukauden aikana menettäneet noin 8.000 hyökkäysvaunua, 10.000 tykkiä ja yli 7.200 lentokonetta.

Norjan kansa taistelee saksalaisia vastaan

Ruotsalainen aikakausjulkaisu "Nu" käsittelee äskettäin tilannetta Norjassa, kirjoittaen siitä seuraavaa:

"Vastarinta saksalaisia vastaan voimistuu päivä päivältä. Norjan kansan kansallisuunteet eivät ole koskaan olleet niin korkealla kuin nyt. Koska saksalaiset eivät pystyneetkaan pysyttämään Norjassa fascistina, niin he ovat ryhtyneet toisenlaisiin toimenpiteisiin. Viime aikoina ovat lisääntyneet yhteiskunnallisten ja ammattiliesten johtohenkilöiden vangitsemiset, joiden toimenpiteiden tarkoituksena on saattaa näiden järjestöjen riviin ja ennet perikatoon ja kannattamaan saksalaisia. Tämä ei kuitenkaan ole johtanut tuloksiin, sillä järjestöt jatkavat saksalaisvastaisia taisteluja.

Laajasta ja voimaperäisestä agitatioista huolimatta vapaaehtosten värväämiseksi taisteluun Neu-

vostoliittoa vastaan, on tämä homma mennyt kokonaan myllyyn. Esimerkiksi Bergenissä ilmoitettiin vapaaehtoisiksi vain 7 henkeä. Kuvaavaa on, ettei yksikään kaupungin lääkäri suostunut tarkastamaan näiden "vapaaehtoisten" terveydentilaa.

Sensijaan nuorison siirtyminen Englantiin on käynyt niin laajaksi, että saksalaiset ovat aikeet ottaa panttivankkeja seuduilla, joissa siirtyminen on erittäin laajaa. Tilanne kärjistyy kärjistyksensä ja luultavasti asemaansa Norjassa ovat saksalaiset joutuneet koko maan sotatilaan.

Lontoossa oleva Norjan hallitus on kääntynyt Norjan kansan puoleen vakuuksella, jossa se kehoittaa kieläytymään taistelusta Neuvostoliittoa vastaan. Joulukuussa sanotaan, että se, joka ryhtyy taistelemaan Saksan puolella Neuvostoliittoa vastaan, taistelee Norjan etuja vastaan.

Joukko Punaiselle Armeijalle antautuneita Saksan armeijan sotilaita ja upseereita.

Suomen armeijan sotilaan kirje äidilleen

"Minä luotan, että Suomen kansa pian nousee ja tekee lopun tästä järjettömästä sodasta ja tekee rauhan Neuvostoliiton ja Suomen välillä", sanoo Punaiselle Armeijalle vangiksi antautunut sotamies Eero Olavi Rinne äidilleen lähettämässään kirjeessä.

Rakas Äiti! Sotavankileirillä 16.8.1941.

Terveisin läältä kaikkia sinulle, Äiti, minne Suomen Rikkinäälle olen antautunut sotavangiksi, enkä kukaan näin Minulle uskolettiin, että jos antaudun vangiksi, niin juna-asitkaa linsseerit minut huoliaakeri. Mutta se on kaikki valhetta. Minulle on annettu ruokaa ja tupakkaa niin paljon kuin olen halunnut ja hohtelu on ollut hyvä. Minua ja sotavankiverreitäni on hoidettu monien parhokien huolta, jotka meillä samoin ja aihvoja sitten saksalaisten valtaamien. Nyt minä tiedän, että siellä Suomessa kaikkien vatehdellaan ja salataan totuus.

Tiedän, että siellä Suomessa saattoi kukaan mäkkaa ja mitä haamommin sota kestää, sen suurempi puna tulee olemaan ja minä niin on Saksan meidän sotaan pahit ki Neuvostoliitto Suomea halua. Saksan meidät haluaa tuhota myöhemmällä meidät sotaan ja varmaan häviön. Kunga kaikki muomalaiset sen pian huomaisivat ja ajativat saksalaiset maasta pois. Silloin tulisi rauha Neuvostoliiton ja Suomen välillä, jota rauhaa kaikki toivomisiin rintamalla toivovat.

Rakas Äiti, älä ole huolissani minusta. Minun on hyvä täällä olla. Minä luotan, että Suomen kansa pian nousee ja tekee lopun tästä järjettömästä sodasta ja tekee rauhan Neuvostoliiton ja Suomen välillä. Silloin me miehet rintamalla ja sotavankien kesken päättämme rakentamaan vapaata Suomea.

Sotamies Eero Olavi Rinne.

Eero

ÄIDIT! Te kärsitte lapsinne rintaman takana nälkää ja kurjuutta. Pelastakaa oma ja lastenne elämä, pelastakaa tulevaisuutenne. Vaatikaa miehenne kotiin. Vaatikaa viipymättä rauhaa Neuvostoliiton kanssa.

Hitlerin aikamääräykset yleisen pilkan esineinä

Englantilainen majuri Hastings, joka on ollut Lontoon radiossa Berliinin radiopäättäjille, kivahti tämän herran huomiota Hitlerin suurelta aikamääräyksiltä, jotka ovat herättäneet hilpeitä naureja kaikkialla muualla paitsi Suomessa I.K.L:n ja hallitusherran keskuudessa, jotka ovat viime aikoina käyneet varsin toisiksi.

"Muistatko Fritz—kysyi majuri Hastings tuolta saksalaiselta, —kuinka Hitler Ranskassa käydyin taistelun jälkeen seltti, että tällä taistelulla on Euroopan kohtalo ratkaistu "tuhansiksi vuosiksi". Ja nyt olette kuulleet virallisen saksalaisen selostuksen, jonka mukaan itärintamalla käynnissä oleva taistelu tulee ratkaisemaan Euroopan kohtalon "sadoiksi vuosiksi". Te tietenkin kysynne fuhreeritänne, joka niin mielellään uumoilee tulevaisia asioita, kumpi näistä taisteluista oikeastaan on ratkaissut tai ratkaisee Euroopan tulevan kohtalon. Kysynne myöskin, miten itärintaman taistelut voivat ratkaista sadoiksi vuosiksi sen, minkä Ranskan taistelut jo aikaisemmin ovat ratkaisseet tuhansiksi vuosiksi? Vai onko asia niin, että teidän hyvän fuhreerinne aikamääräykset eivät olekaan aivan tarkkoja? Muistattehan hyvin, että 11 kuukautta sitten hän ilmoitti juhlallisesti Venäjän ja Saksan välisen rajan tulleen vakinnutetuksi "ikuisiksi ajaksi". Jos siis "ikumen aika" Hitlerille merkisi yhtätoista kuukautta, niin silloinhan on ymmärrettävää, että se "satojen vuosien" ajanjakso jonka ajaksi tähänastiset itärintaman taistelut ovat Hitlerin laskutavan mukaan ratkaisseet Euroopan kohtalon, merkitsee paljon vähemmän, kuin yksitoista kuukautta "miedän" laskutapamme mukaan. Siis tämän mukaan päättele majuri Hastings — teidän johtajanne armeijan tuhoutuminen Venäjän lakeuksilla vaatii korkeintaan muutaman kuukauden ajan". Oikein laskettu, herra majuri.

"SOTA SAADAAN PÄÄTTYMÄÄN VASTA SILLOIN, KUN HITLER KUKISTUU JA SILLOIN SAKSAIN PELASTUU..."

Saksalaisten upseerien julistuksesta

Viisi Punaisen Armeijan puolelle siirtynyttä saksalaista upseeria on kääntynyt Saksan armeijan kaikkien upseerien puoleen avoimella kirjelmällä. Siinä saksalaiset upseerit kirjoittavat seuraavaa:

"Syvästi levottomina synnyinmaamme Saksan tulevaisuudesta, me katsomme, että kunniamme ja velvollisuutemme vaatii meitä kääntymään kaikkien tovereittemme puoleen ja koko Saksan armeijan kaikkien saksalaisten upseerien puoleen. Me olemme tulleet yksimielisesti vakuutetuksi siitä, että meidän, saksalaisten upseerien, on tehtävä kaikkemme estääksemme Saksaa joutumasta historian suurimpaan katastroofiin.

Me olemme tunteneet natsit julkeiksi ja tunnottomiksi seikkailijoiksi, joiden mennessyys on hämäävä. Heille on Saksa ollut vain ponnahduslautana heidän ajaessa omia yksityistutujaan. Meitä hävetti seisoa asennossa jonkun Hitlerin tai Göringin edessä. Meille kävi yhä selvemmäksi, että Hitlerin seikkailupolitiikka suistaa synnyinmaamme Saksan hirtittävään vaaraan.

Lähestyvä sota, mutta Saksalla ei ollut ystäviä. Koko maailma vihasi natsia ja kohdisti tämän vihansa Saksaa vastaan. Hitler sai aikaan vain liiton fascistisen Italian kanssa, mutta Italian me tunnemme kyllin hyvin.

Saksan olisi pitänyt ehdottomasti välttää sotaa kahdella rintamalla. Bismarckin tapainen valtiomies olisikin sen pystynyt välttämään, mutta Hitler ei ole Bismarck, vaan nousukas. Koko hänen politiikkansa on perustunut puijaukseen. Hän on toiminut puijaten meitä ja samoin hän on halunnut toimia koko maailmaan nähden.

Ja seuraukset siitä olivat katastroofimaiset. Nyt me joudumme sotimaan sekä Englantia että Venäjää vastaan. Se on suorastaan mieletöntä.

Saksan armeija vuotaa verta sotissaan Venäjää vastaan. Tämä sota on toivotonta. Se voi päättyä vain sellaiseen romahdukseen, jonka rinnalla vuoden 1918 katastroofi oli vain lastenteikkä.

Mahdollisesti Saksa pystyy vielä jonkun aikaa jatkamaan sotaa, mutta mitä pitemmälle sota jatkuu, sitä kauheampi sen loppu tulee olemaan. Täydellä vastuulla sanoistamme me lausumme teille: sota saadaan päättyvän vasta silloin, kun Hitler kukistuu ja silloin Saksakin pelastuu. Tämä on vakuumuksemme, josta panemme pantiksi nimeämme ja kunniamme saksalaisina upseereina."

Julistuksen ovat allekirjoittaneet: everstiluutnantti Hauschild, kapteeni Lofewski, kapteeni Riegger, kapteeni von Wenczowsky ja yliluutnantti Ricks.

RUOTSALAINEN SANOMALEHTI SOTATOIMISTA ITÄRINTAMALLA

Tukholma. Sanomalehti "Social-Demokratenin" Berliinin kirjeenvaihtaja kirjoittaa:

"Eräs sotilaskirjeenvaihtaja, joka on ollut taistelujen aikana saksalaisten joukkojen mukana rintamalla, kertoo puna-armeijalaisten rohkeudesta ja niistä vaikeuksista, joita saksalaiset kohtaavat itärintamalla. Venäläisiä vastaan käytävä taistelu, — kertoo silminnäkijä, — on saksalaisille sangen raskas tehtävä. Neuvostopataljoonat taistelevat erikoisella miehityksellä. He käyvät hyökkäykseen kuolemaan halveksuen. Venäläiset lentokoneet tekevät lentoretkiä useita kertoja päivässä. On selvästi nähtävissä, että kaikkien

maiden asiantuntijat ovat kerrassaan väärin arvioineet venäläisten sotilaalliset ja aineelliset voimavarat, aliarvioiden ne.

Saksalaiset upseeritkin lausuvat mielipiteinään, että on aliarvioitu neuvostojoukkojen voimavarat hyökkäysvaunuihin, lentokoneisiin ja myöskin muihin sotatarvikkeisiin nähden. Eräitä aselajeja, kuten esim. valtavia hyökkäysvaunuja, jotka ovat saksalaisten kaivuna, ei ollenkaan tunnettu ennen saksalais-venäläisen sodan alkua. Kukaan ei ollut niitä nähnyt. Venäläisten kyky rakentaa hyviä puolustuslinjoja on muodostunut saksalaisille yllätykseksi."

AUSTRALIA MYÖTÄMIELINEN NEUVOSTOLIITOLLE

Lontoo. Lontoossa oleva Neuvostoliiton lähetystö on saanut Australiasta kaksi sähkösanoma, joissa ilmoitetaan, että Australiassa halutaan aloittaa avustusrahan ke-

räys Neuvostoliiton Punaisen Ristin hyväksi. Toinen sähkösanoma on Sydneyssä olevalta venäläiseltä siirtokunnalta, toinen Melbournen Neuvostoliiton ystävien liitolta.

Everstiluutnantti Hauschild

Kapteeni von Wenczowsky

Kapteeni Riegger

Kapteeni Lofewski

Yliluutnantti Ricks

Sinivalkoiset valehtelijat

Rikollinen, joka tavataan pahan toesta, on tavallisesti hyvin innokas todistelemaan syyttömyyttään.

Niinpä Suomen sotahallituksellakin oli heti neuvostovastaisella hyökkäysretkelle lähtiessään valmiina "sinivalkoinen kirja", jossa todistettiin, että eivät Suomen herrat, vaan Neuvostoliitto on hoivaillut hyökkäysaikeita. Ja yhä nykyin, hyökätessään ja kerskuessaan hyökkäyssodastaan, jossa Suomen sotaherrat tosiasiaa ovat vain Saksan suurseikkailijan välikappaleita, he yrittävät Hitlerin sanoilla todistella, että Neuvostohallituksella on ollut hyökkäysaikeita.

Hitler taas, kuten tunnettua, todistaa mitä tahansa. Kun hän päätti valloittaa Puolan, niin hän todisti, että Englannin hallitus on alkonut anastaa Puolan. Kun hän päätti valloittaa Belgian, niin hän todisti, että Belgialla on ollut hyökkäysaikeita. Valloittaessaan Norjan hän kiljui pienen Norjan kansan hyökkäysaikeista. Ja kun hän päätti alistaa Suomen määräysvaltaansa alaiseksi, niin hän alkoi kiljua, että neuvostohallitus on alkonut hyökätä Suomen kimppuun. Tämänkin hän teki vasta sen jälkeen, kun saksalaiset miehitysjoukot olivat jo saapuneet Suomeen.

Suomalaiset "Ajan Suunnat" ja muut fascistilehdet ovat nyt haltioissaan. Onhan vihdoinkin Suomeen löydetty — ainakin vähäsiä aikaa ja ainakin vieraalta maalta — se "voimakas mies", jota he olivat niin kauan odottaneet. Ja he uskoittelevat ihmisille, että "Berliinin puoliviralliset piirit", — kuten "Ajan

Suunta" kertoo, — "ovat luvanneet, ettei Saksa tule puuttumaan Suomen sisäisiin asioihin". He tietävät aivan hyvin, että samanlaisia lupauksia Hitler on jakanut oikealle ja vasemmalle, mutta aina rikkonut ne. Samanlaisia lupauksia Hitler antoi aikoinaan Norjallekin, mutta siitä huolimatta Norja on nyt täydellisesti saksalaisen alusmaan asemassa. Tuosta kaikesta I.K.L:n herrat eivät ole tietävinäänkään. Sillä he ovat ja tahtovat olla vain "Suur-Saksan" pieniä juoksupolkeja.

Sensijaan Tannerin ja hänen kätyriensä pell on hiukan vaikeampaa. Toittotivathan he vielä kaksi kuukautta sitten kannattavansa rauhaa sekä Suomen puolueettomuutta ja itsenäisyyttä. Mutta nyt he esiintyvät Hitlerin ja Suomen fascistien sotarumpaleina. Kuinka selittää tämä lehmänkäänös kansalle?

"Suomen Sosialidemokraatti" ja muut tannerilaiset sanomalehdet ovat löytäneet vain yhden laihan hätävalheen tämän petoksensa selittämiseksi. Sen he löysivät siitä Hitlerin, Rydén ja Paasikiven sinivalkoisesta valekokeelmasta. Siinä hän "todistettiin" kaikkia nurkka-asianajajan temppeja käyttäen, että hyökkääjän on muka Neuvostoliitto, eikä Suomi tai Hitler-Saksa. Koko suuri maailma tietää ja julistaa, että asia on päinvastoin, mutta "Suomen Sosialidemokraatti" jankuttaa, että: eipäs! Ja siteeraa yhä uudestaan ja uudestaan sitä sinivalkoista valekokeelmaa. Jos "Ajan Suunta" siteeraa sitä viisi kertaa viikossa, niin "Suomen Sosialidemokraatti" siteeraa sitä viisikym-

mentä kertaa. Siten se koettaa tehdä uskottavammaksi, että hyökkääjiä eivät ole rajan yli Karjalaan hyökänneet saksalaiset ja suomalaiset joukot, vaan maataan puolustavat neuvostojoukot. Siten ollaan jouduttu niinkin järjettömään tilanteeseen, että samaan aikaan, kun koko Suomen sanomalehdistö kerskuu hyökkäyksen jatkamisella sekä kerskuille jo siitä, mitä voidaan asutua naapurueilta rosvoiluile Itä-Karjalan alueille, niin "Suomen Sosialidemokraatti" siteeraa yhä johtavissa kirjoituksissaan Hitleriä, Ryttä ja Paasikiveä todistaen, että Venäjä se on, joka hyökkää.

Mutta toinen kysymys on, kuka uskoo noihin huiputuksiin. Tuskinpa kukaan. Ei luottamusta, vaan yleistä ällistymistä voi herättää ryöväri, joka on niin "lakivisaas", että hyökätessään vieraaseen asuntoon kantaa kainalossaan rikostovereittensa antamia todistuksia siitä, että ei hän, vaan hänen uhrinsa tässä on rosvoretkellä.

Sitäpaitsi, sotaa ei voiteta valheilla, ei enempää silloin kuin valkoisillakaan. Totuus ei pala tulesakaan. Te Suomen hallitusherrat olette Hitlerin turvin hyökänneet Neuvostomaahan, ja teidän joukkonne heitetään sieltä takaisin yhtä verisin päin kuin Hitlerin joukot. Mutta muistakaa, että te olette sitonneet kohtalonne Hitlerin kohtaloihin, se tahtoo sanoa, te sorutte yhdessä mielettömän päämiehenne kanssa. Ja niin tulee jälleen osoittautumaan todeksi se vanha viisas sana, että ken miekkaan tarttuu, se miekkaan hukkuu.